

INFORMATOR gminy Samborzec

2021

Zarząd Oddziału Gminnego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej w Samborcu – kadencja na lata 2021-2025

Prezes – Jacek Józwiak
Wiceprezes – Witold Ćwiek
Wiceprezes – Janusz Piotrowski
Komendant Gminny – Dariusz Krempa
Zastępca Komendanta Gminnego – Filip Kiliański
Zastępca Komendanta Gminnego – Sławomir Stępiński
Skarbnik – Krzysztof Kwasek

Sekretarz – Piotr Obrębski
Członek Prezydium – Witold Surowiec
Członkowie Zarządu: Adrian Wołos, Andrzej Gradzik,
Arkadiusz Trześniewski, Marian Wiąckowski, Tomasz
Mikus, Rafał Gawron, Grzegorz Paluch, Stanisław Ma-
ciąg, Michał Modras, Witold Krawczyk, Zbigniew Flis,
Bonifacy Zelik

OSP Bogoria Skotnicka

Od lewej stoją: Paweł Gawroński, Krzysztof Stąpór, Dominik Zelik, Bartosz Ziemi-
niak, Bartosz Ćwiek, Kacper Kiliański, Konrad Krempa. *Od lewej siedzą:* Sebastian
Kiliański, Piotr Obrębski, Dariusz Krempa, Andrzej Trzaska, Mariusz Konat.

OSP Chobrzany

Od lewej: Paweł Kolański, Zbigniew Kolański, Andrzej Stajniak, Andrzej Gra-
dzik, Kamil Stajniak, Jacek Józwiak, Paweł Paluch, Robert Kolański, Henryk
Czarnecki.

OSP Gorzyczany

Od lewej stoją: Jarosław Duda, Patryk Trześniewski, Mikołaj Kapuściński, Bar-
tłomiej Giza, Kamil Trześniewski, Mateusz Pyszczek, Konrad Swatek. *Od lewej
siedzą:* Sylwester Chaja, Arkadiusz Trześniewski, Adrian Wołos, Kamil Pyszczek,
Karol Trześniewski.

OSP Janowice

Od lewej stoją: Daniel Stąpоровski, Grzegorz Bajak, Dariusz Dyszlewski, Seba-
stian Banaśkiewicz, Jarosław Gradzik, Wojciech Gałka. *Od lewej kłęczą:* Rafał
Gawron, Tomasz Mikus, Artur Zieja.

OSP Polanów

Od lewej stoją: Stanisław Ramus, Alojzy Saja, Łukasz Marzec, Daniel
Drab. *Od lewej siedzą:* Adam Zakrzewski, Witold Ćwiek, Grzegorz
Kapusta, Jerzy Marzec.

OSP Samborzec

Od lewej stoją: Stanisław Zagórski, Stefan Bogdański, Stanisław Świder, Wiesław Jarosz,
Eugeniusz Walas, Tadeusz Jarosz, Krzysztof Osuch. *Od lewej kłęczą:* Witold Garnuszek,
Edyta Michałowska, Alicja Zagórska, Waldemar Skubisz, Sławomir Zagórski, Mariusz
Płaneta, Witold Zagórski.

SZANOWNI MIESZKAŃCY

Oddajemy do Waszych rąk szósty numer informatora samorządowego „Samborzec na linii czasu”. Robimy to z przekonaniem, że bardzo ważną stroną pracy każdego samorządu jest informowanie obywateli o działaniach podejmowanych dla dobra publicznego. Dzięki dobrej współpracy z radnymi i sołtysami proces planowania inwestycji ukierunkowany jest na lepsze rozpoznawanie potrzeb każdej miejscowości na terenie naszej gminy.

Z ufnością patrzę w przyszłość i widzę, że dobro gminy i mieszkańców jest naszym wspólnym celem. Chciałbym, żeby nadchodzący rok był lepszy od obecnego.

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia życzę rodzinnego i spokojnego przeżywania darów tego wyjątkowego czasu. Niech wigilijny wieczór dostarczy chwil roziskrzonych kołędą, pełnych wzruszeń, radosnych wspomnień i wzajemnego zrozumienia. Aby w ten szczególny czas gości spory, znikła nienawiść. Pod choinką niech znajdą się wiara, nadzieja, miłość, szczęście oraz wszelka pomyślność. Niech Nowy Rok przyniesie dużo zdrowia oraz wiele sukcesów, które pozwolą z nadzieją patrzeć w przyszłość.

OSP Skotniki

Od lewej w pierwszym szeregu siedzą: Krzysztof Michałowski, Wojciech Siudak, Paweł Obarzanek, Jan Piotrowski, Gabriela Obarzanek, Marta Siudak, Michał Kominek, Zofia Jońca, Kornelia Niezgoda, Aleksandra Ziolo, Martyna Grębowiec, Zuzanna Stabowska, Wiktor Stroiwaś, Jakub Grębowiec. Od lewej w drugim szeregu siedzą: Aleksandra Ślusarz, Emilia Stefaniak, Weronika Niezgoda, Zuzanna Jońca, Julia Warchołowska, Karolina Michałowska, Weronika Wołosz, Katarzyna Nitek, Katarzyna Siudak, Regina Jońca, Natalia Lis, Kacper Lis, Patrycja Obarzanek, Oliwia Stabowska, Edyta Dragan, Klaudia Stroiwaś, Maciej Maj. Od lewej w trzecim szeregu stoją: Kamil Nagórny, Aleksandra Kanios, Malwina Dragan, Magdalena Piotrowska, Piotr Ziolo, Rafał Stefaniak, Andrzej Piskor, Janusz Piotrowski, Mieczysław Piątek, Bonifacy Zelik, Łukasz Słabowski, Dawid Dziuba, Mariusz Michałowski, Karol Zych, Emilia Dragan, Paulina Zelik, Jan Ciach. Od lewej w czwartym szeregu stoją: Karol Kwaka, Kamil Tałaj, Kacper Dróżdź, Bartłomiej Maj, Jakub Barzycki, Sebastian Kominek, Robert Nagórny, Marcin Stefaniak, Ryszard Zybala, Robert Grębowiec, Jarosław Kwaka, Paweł Kominek.

OSP Zajeziorko

Od lewej: Marcin Wojciechowski, Paweł Paluch, Michał Flis, Michał Cieciora, Karol Obrębski, Kamil Obrębski, Piotr Boczek, Zbigniew Flis, Sławomir Stępiński, Krzysztof Mazur.

OSP Śmiechowice

Od lewej: Stanisław Maciąg, Krzysztof Bandura, Krystian Stefaniak, Jacek Gwóźdź, Paweł Bros, Waldemar Foch, Monika Rewera, Arkadiusz Planeta, Piotr Drab, Andrzej Bandura.

OSP Zawierzbie

Od lewej: Kamil Lipiec, Witold Krawczyk, Krzysztof Kuźnicki, Dariusz Kułacz, Krzysztof Kwasek, Jarosław Cieciora, Krzysztof Baska.

OSP Złota

Od lewej: Albert Sendrowicz, Kamil Kopcioł, Marcin Kopcioł, Jakub Samela, Monika Modras, Piotr Kiliański, Jarosław Gajda, Piotr Łukawski, Filip Kiliański, Adam Ciżyński, Małgorzata Cichoń, Piotr Samela, Piotr Lipiec, Michał Florkiewicz, Dawid Samela, Mariusz Klimkiewicz.

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 90 styczeń 2021

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Gmina Samborzec wspólnie z powiatem sandomierskim zrealizowała inwestycję dotyczącą przebudowy drogi powiatowej nr 0799T Wielogóra – Koprzywnica w miejscowości Chobrzany.

Droga jak nowa

Droga biegnie przez centrum Chobrzan, stanowi główny dojazd do kościoła oraz cmentarza parafialnego. Jest bardzo uczęszczana. Celem inwestycji była poprawa płynności i bezpieczeństwa wszystkich uczestników ruchu. Dzięki podniesieniu parametrów technicznych drogi wraz z dostosowaniem jej do obowiązujących przepisów poprawie ulegnie dostępność terenu dla inwestycji, w tym inwestycji związanych z produkcją rolną.

W ramach działania przebudowano odcinek drogi o długości 303 m i szerokości 5,50 m. Wykonano też utwardzenia poboczy na odcinku 328 m i szerokości 0,75 m, wybudowano chodnik o łącznej długości 283 m i szerokości 2 m, powstało 15jazdów, 1 zatoka postojowa. Postawio-

no również 20 znaków drogowych i bariery ochronne o długości 52 m. Wykonano rów żelbetowy o dużej średnicy 80 centymetrów.

Całkowita wartość inwestycji wyniosła 798 256,30 zł, dofinansowanie – 638 605 zł. Wkłady własne powiatu i gminy wyniosły po 79 000 zł.

31 grudnia w siedzibie Urzędu Gminy w Samborcu odbyło się oficjalne przekazanie zakupionego przez gminę sprzętu komputerowego dla Grupy Ratownictwa Oddziału Regionalnego Polskiego Czerwonego Krzyża w Sandomierzu.

Wsparcie dla ratowników

W ramach wsparcia działalności i rozwoju stowarzyszenia zakupiono komputer przenośny ACER, który wykorzystany zo-

stanie przy współpracy z policją w celu skuteczniejszego poszukiwania osób zaginionych.

Przedstawiciele Grupy Ratownictwa PCK w Sandomierzu serdecznie podziękowali wójtowi gminy Samborzec za zakupiony sprzęt i okazane wsparcie.

Szkarłatne Tarniny

We wrześniu w Liceum Ogólnokształcącym im. Stefana Żeromskiego w Chobrzanych powstał Szkolny Klub Honorowych Dawców Krwi „Szkarłatne Tarniny”. Opiekunem SKHDK jest Tomasz Styczeń.

Pierwszy człon nazwy klubu nawiązuje do odcienia koloru czerwonego – szkarłatnego, drugi natomiast jest związany z powieścią patrona szkoły pt. „Popioły”, gdzie Chobrzany to właśnie Tarniny. Członkami klubu są uczniowie naszej szkoły:

Wiktoria Bzduch, Marta Lasota, Nikola Marzec, Wiktor Kapusta, Piotr Kortyka, Kacper Adamczyk, Piotr Wałaszczuk, Wojciech Winiarczyk, Zofia Piętowska, Tomasz Styczeń. Mamy też dwóch wolontariuszy: Igora Osowskiego oraz Kingę Lachtarę.

Klub jest zarejestrowany w bazie Klubów Honorowych Dawców Krwi Polskiego Czerwonego Krzyża Oddział Świątokrzyski pod numerem 240.

Pierwszym honorowym dawcą, który oddał krew w ramach działalności klubu był WIKTOR KAPUSTA z klasy III LO.

Zachęcamy wszystkich mieszkańców naszej gminy do oddawania krwi, a jeśli ktoś się zdecyduje, to w imieniu SDHDK „Szkarłatne Tarniny” prosimy o oddawanie jej na poczet naszego klubu.

Tomasz Styczeń – opiekun SKHDK „Szkarłatne Tarniny” w Liceum Ogólnokształcącym w Chobrzanych

Wspólnie dla bezpieczeństwa

Zarząd OSP Skotniki dziękuje wszystkim obecnym na szkoleniu w dniach 5-6 grudnia zorganizowanym w ramach projektu „Wspólnie dla bezpieczeństwa”.

Projekt jest realizowany dzięki dofinansowaniu w wysokości 4500 zł ze środków programu „Działaj Lokalnie” Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności, realizowanego przez Akademię Rozwoju Filantropii w Polsce oraz Ośrodek Promowania i Wspierania Przedsiębiorczości Rolnej w Sandomierzu. W ramach ww. programu zakupiona została kamera termowizyjna FLIR K-33. Szkolenie miało na celu poprawienie świadomości szkolonych na temat zagrożeń oraz nawyków postępowania w razie zagrożenia życia, zdrowia i mienia.

Serdecznie dziękujemy wójtowi gminy Samborzec Witoldowi Surowcowi, staroście powiatu sandomierskiego Marcinowi Piwnikowi oraz radnemu Rady Powiatu w Sandomierzu Zygmuntovi Kwaskowi za dofinansowanie w wysokości 9000 zł od gminy Samborzec i 5500 zł od Starostwa Powiatowego.

Zarząd OSP Skotniki

WWW.GOV.PL/SZCZEPIMYSIE
#SZCZEPIMYSIE

OGÓLNODOSTĘPNE NUMERY TELEFONÓW dla osób z terenu gminy Samborzec, MAJĄCYCH TRUDNOŚĆ W SAMODZIELNYM DOTARCIU DO PUNKTÓW SZCZEPIEŃ przeciwko wirusowi SARS-CoV-2

**15 831 44 43 wew. 38 oraz wew. 27
531 596 154
531 843 246**

Numery czynne są od poniedziałku do piątku w godzinach **7.30-15.30**.

Na stronie: www.gov.pl/szczepimysie znajdują się oficjalne i aktualne informacje dotyczące Narodowego Programu Szczepień przeciw COVID-19.

Serdecznie dziękujemy wszystkim wykonawcom za zainteresowanie i udział w Przeglądzie Kolęd i Pastorałek „Śpiewajcie i grajcie Mu” online, którego organizatorem był Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu oraz Wójt Gminy Samborzec.

Do przeglądu zgłosiło się 26 wykonawców w trzech kategoriach wiekowych. Szczególnie cieszą nas wykonania rodzinne, które podbiły serca jury. Nagrodzeni w poszczególnych kategoriach otrzymali puchary, nagrody rzeczowe oraz dyplomy. Mamy nadzieję, że konkurs stanie się cyklicznym wydarzeniem, które w przyszłości będziemy mogli organizować na żywo.

Przeгляд kolęd i pastorałek online

Zapraszamy do obejrzenia slanych przez uczestników, prezentacji wyników przeglądu oraz do wysłuchania YouTube Gminnego Ośrodka Kultury.

W ubiegłym roku Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu otrzymała dofinansowanie na zakup nowości wydawniczych w kwocie 15 000 złotych ze środków finansowych Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach „Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa”, Priorytetu 1 – Zakup nowości wydawniczych dla bibliotek publicznych.

Nowości w bibliotece

Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa to program, w którym nasza biblioteka bierze udział regularnie, a jego głównym celem jest poszerzenie oferty o nowości książkowe i przez to zwiększenie atrakcyjności bibliotek. W tym roku kwota dofinansowania była znacząco wyższa niż w latach ubiegłych, dzięki czemu nasze zbiory wzbogaciły się aż o 579 pozycji książkowych.

Już dziś serdecznie zapraszamy do wypożyczenia i odwiedzin strony internetowej biblioteki www.gbp.samborzec.pl, gdzie znajdą Państwo szczegóły dotyczące zakupionych nowości oraz katalog online, dzięki któremu bez wychodzenia z domu dokonacie zamówień i rezerwacji. Aktualną ofertę naszej biblioteki można również śledzić na Facebooku lub Instagramie.

Opis dworu w Samborcu – 1750 rok

Na terenie gminy Samborzec już w 1564 roku znajdowały się trzy wioski nazywane królewszczyznami, będące własnością monarchy (króla). Były to Samborzec (Samborech, Samborz, Samborzecz), Żuków (Żukow) i Życ (Schycz, Sycz, Szycz, Zicz, Życz). W 1590 r. weszły one w skład tzw. ekonomii sandomierskiej zarządzanej przez starostę. W latach 1610-1720 godność starosty była w rękach rodu Lubomirskich, a następnie rodu Ossolińskich.

Jak wyglądał dwór w Samborcu i jaki był stan pozostałych budynków na 1750 rok, tak się opisuje. Niwa pańska folwarku w Samborcu zaczynała się od drogi wsi Samborzec i drogi dworskiej (droga do Gorzyczan), o między z ogrodem folwarcznym i drogą ku wsi Szewce. Do folwarku należały również: niwa zwana za Kosiurem, Kałek, Klin nad Rzeczką, Kopanina i Wielkopolie oraz Wielka Łąka i Kałek przy granicy wsi Śmiechowice, z których to łąk zbierano plus minus 112 wozów siana. Od południa i zachodu sięgała ona od granic wsi Szewce, dalej po wzniesieniu do Osady Młyńskiej w Gorzyczanach w jedną stronę i do granic wsi Skotniki po drodze w drugą stronę. Od wschodu niwa ciągnęła się od pół wsi Skotniki, za wałem Koprzywianki ok. 30 hektarów (rzeka jeszcze tym korytem nie płynęła), w kierunku do drogi na Zajeziorze, i dalej na północ przez drogę do Sandomierza, wzdłuż pół obok starego cmentarza, poprzez wzniesienia pół tzw. drogi czołgowej, aż do drogi i granic wsi Śmiechowice. Do folwarku należał jeszcze niewielki klin ziemi uprawnej za drogą. Po środku niwy płynęła rzeka Gorzyczanka (Wiechociwka), która tworzyła małą dolinę. Przed młynem na Gorzyczance wybudowano służbę potrzebną do spłęzania wody.

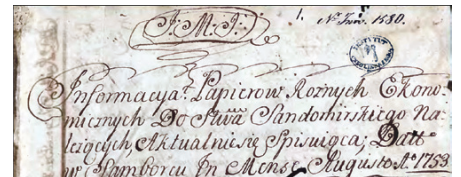
Należy wspomnieć, że ziemia należąca do królewszczyzny była słabej jakości. Były to głównie łąki, tereny bagniste, podmokłe, niemieliorowane, zbiorniki wodne, małe jeziora, nieużytki i gleby niskiej klasy. Powierzchnia królewszczyzny w Samborcu w połowie XVIII wieku wynosiła ok. 250 hektarów. Według inwentarza z 1739 roku na folwarku samborskim wysiewano: żyto i pszenicę ozimą oraz jęczmień jary, owies, groch, proso, tatarak, konopie, siemię lniane, rzepak, soczewicę oraz marchew, pietruszkę, cebulę i buraki. W 1739 roku z dopuszczenia Bożego od uderzenia pioruna spalili się spichlerz, gumno, obora i inne pomniejsze drewniane budynki, które w późniejszym czasie zostały odbudowane.

Na drodze przyjazdu do dworu, stała drewniana brama o podwójnych wrotach na biegunach, z zasuwką drewnianą nad wrotami. Przy bramie stała nowa drewniana furtka (stara w pożarze zgorzała) na biegunach. Nad furtką był daszek drewniany, gontem pokryty. Naprzeciwko bramy stał dwór dawny z drewna w węglu budowany z jednym alkierzem, cały gontem pokryty.

Wchodząc do dworu przez drzwi dwukwaterowe na zawiasach i hakach z zamkiem i kluczem ślusarskim, antabą i taksakiem żelaznym, wchodziło się do długiej sieni (korytarza). W budynku dworu znajdowały się cztery pokoje, pomieszczenie administracyjne, kuchnia, piekarnia i sieni. W sieni po lewej stronie pierwszy pokój z wejściowymi drewnianymi

dwukwaterowymi drzwiami na zawiasach, z zamkiem roboty gdańskiej, pobielane, z antabą, kłamką i kluczem żelaznym. W pokoju znajdowały się dwa drewniane okna z ościeżnicą, oszklone szybą taflową, otwierane od podwórka na hakach z przechodnikami i zatyczkami. W rogu pokoju stał piec kaflowy biały w kwiaty niebieskie o trzech skrzyniach z pretami żelaznymi na fundamentcie, z kominkiem kopiatym muraowanym i blachą żelwną u góry. Pułap (sufit) i podłoga wykonane były z tarcic (desek). Do drugiego pokoju z sieni wchodziło się przez dwukwaterowe drewniane drzwi na zawiasach i hakach, zamykane tylko na drewniany skobel. W pokoju były dwa okna. Podłoga i sufit w tym pokoju wykonane były z tarcic. Trzeci pokój był taki sam jak drugi. W drugim i trzecim pokoju nie było pieców. Do czwartego pokoju wchodziło się przez drewniane dwukwaterowe drzwi na zawiasach i hakach

z żelaznym skoblem. W pokoju były dwa okna drewniane oszklone z haczykami i kołkami do zamykania. Podłoga i pułap wykonane były z tarcicy. W sieni stał komin muraowany, wywiedziony nad dach z blachą żelazną. W sieni pułap wykonany był z tarcicy, podłogi w sieni nie było. Była polepa. Na przedłużeniu sieni, przez drewniane drzwi na zawiasach żelaznych z zasuwką drewnianą wchodziło się na tranzyt (taras) drewniany pokryty gontem. Do pomieszczenia administracyjnego wchodziło się z dziedzińca przez sieni, była to jakby osobna izba w budynku dworskim. Do pomieszczenia wchodziło się przez drewniane drzwi na zawiasach i hakach żelaznych, z antabą, kłamką żelazną i zasuwką drewnianą. W pomieszczeniu było jedno okno, z okiennicami na zawiasach, otwierane na zewnątrz. W rogu pomieszczenia stał piec kaflowy, pilnie potrzebujący remontu. Koło pieca stały dwie drewniane ławy. Dalej kominek kopiaty z piecem do pieczenia chleba, dwie duże ławy i trzecia mniejsza. Pułap wykonany był z tarcicy, podłogi w tym pomieszczeniu nie było. Z pomieszczenia administracyjnego przechodziło się przez drewniane, dwukwaterowe drzwi na zawiasach, z dwoma skobkami do alkierza. W alkierzu było jedno okno oprawione w otów, które wymagało pilnej reperacji. Pułap i podłoga w alkierzu wykonane były z tarcicy. Do pomieszczenia piekarni wchodziło się przez sieni i drzwi drewniane na zawiasach i hakach z wrzecionem. Drzwi posiadały również dwa skoble, antabę i kłamkę żelazną. W piekarni były dwa drewniane okna z czterema kwaterami. Szyby zostały wybite podczas ratowania dworu od piorunowego ognia. W pomieszczeniu pułap wykonany był z tarcicy. Podłogi nie było. W rogu stał muraowany piec piekarniczy. Wychodząc z piekarni do sieni widziało się komin o czterech filarach muraowanych nad dach wywiedziony. W sieni znajdowała się kuchnia z ogniskiem muraowanym, do której prowadziło dwoje drewnianych drzwi na zawiasach, hakach z jednym wrzecionem i dwoma żelaznymi skobkami. Przy grubie była jedna blacha na jednej zawiasie z haczykiem do jej zamykania.

Cały budynek dworu, ściany drewniane na węglach, jak i dach pokryty gontem po pożarze w 1739 roku potrzebowały znacznej reperacji. Z tyłu budynku dworu stał wykonany z desek syrnik (wychodek) na dwóch słupach, słoma pokryty. Był w dobrym stanie. Drzwiczki do niego były drewniane na zawiasach żelaznych z wrzecionem i dwoma skobkami. Na przeciwko syrnika stał karmnik z drewna.

O innych budynkach dawnego folwarku w Samborcu napiszemy w następnym odcinku.

Opracował ANDRZEJ CEBULA
na podstawie inwentarza sandomierskiego starostwa z 1753 roku, spisane w Samborcu.

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 91 luty 2021

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Sukces naszej gminy w Powszechnym Spisie Rolnym

Gmina Samborzec zajęła 4. miejsce w województwie świętokrzyskim w ogólnopolskim konkursie ogłoszonym przez prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na gminę o najwyższym odsetku spisanych gospodarstw rolnych w kanale samospisu.

2 lutego w siedzibie Urzędu Statystycznego w Kielcach wójt gminy Samborzec Witold Surowiec wraz ze skarbnik Anną Grzegorzczak odebrali gratulacje i nagrody (7 tabletek, głośnik, 2 powerbanki i 2 twarde dyski) z rąk dyrektora Urzędu Statystycznego w Kielcach Agnieszki Piotrowskiej-Piątek.

Konkurs miał na celu włączenie gmin do aktywnego promowania idei samospisu w trakcie trwania Powszechnego Spisu Rolnego 2020, m.in. poprzez zwiększanie świadomości obywateli w zakresie obowiązku spisowego, propagowanie metody samospisu jako prostego i bezpiecznego sposobu wypełniania obowiązku spisowego, osiągnięcie jak najwyższego odsetka użytkowników gospo-

darstw rolnych spisanych za pośrednictwem samospisu internetowego, budowanie wśród obywateli świadomości odpowiedzialności za państwo.

Uczestnikami konkursu mogły być gminy, na których terenie znajdują się gospodarstwa rolne objęte Powszechnym Spisem Rolnym 2020, a rolnicy dokonali samospisu internetowego w okresie od 1 września do 30 listopada 2020 r.

Wójt gminy Samborzec składa podziękowania dla rachmistrzów, którzy przeprowadzali Powszechny Spis Rolny na terenie gminy Samborzec, a byli nimi: Patrycja Szczęsna, Dominika Kiliańska, Magdalena Kuśmira, Albert Sendrowicz i Dawid Dziuba.

14 stycznia Wody Polskie oddały do użytkowania 4 przepompownie w miejscowościach Koćmierzów, Nadbrzezie, Szewce oraz Zajezierze. Przepompownie wchodzi w skład kompleksowego systemu zabezpieczającego przed powodzią.

Będą chronić przed powodzią

System obejmuje modernizację wód przeciwpowodziowych, a także budowę i przebudowę pompowni. Inwestycje prowadzone są w ramach projektu „Ochrona przeciwpowodziowa Sandomierza” o łącznej wartości 200 mln zł. Projekt ma na celu ochronę mieszkańców Sandomierza i okolicznych gmin, takich jak: Samborzec, Ko-

Fot. Echo Dnia

przywnica, Łoniów, Baranów Sandomierski, Gorzyce, Dwikozy, Zawichost, zmniejszenie ryzyka występowania powodzi w tych gminach.

Przepompownie w gminie Samborzec i w Sandomierzu mają za zadanie odprowadzanie wód powodziowych z terenów znajdujących się poza korytem rzek. Za pomocą pomp woda będzie kierowana, w zależności od lokalizacji obiektu, do Wisły lub Koprzywianki. Ich budowa (Koćmierzów, Szewce) i modernizacja (Nadbrzezie, Zajezierze) kosztowała 30 mln zł. Wykonawcą robót była firma Melbud S.A.

W uroczystym odbiorze obiektów uczestniczyli: Grzegorz Witkowski, podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury, Krzysztof Woś, zastępca prezesa Wód Polskich ds. ochrony przed powodzią i suszą oraz przedstawiciele samorządów z marszałkiem województwa świętokrzyskiego Andrzejem Bętkowskim na czele.

Projekt jest finansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Funduszu Spójności, Banku Światowego, Banku Rozwoju Rady Europy oraz z Budżetu Państwa.

Nowy samochód dla strażaków

26 stycznia, dzięki staraniu wielu osób, a przede wszystkim strażaków OSP Samborzec, trafił do nich nowy średni samochód ratowniczo-gaśniczy, zabudowany na sprawdzonym podwoziu MAN TGM 18.320 BB 4 x 4 przez Firmę MOTO-TRUCK Sp. z o.o. z Kielc.

Samochód ten, po przeszkoleniu strażaków z jego obsługi, zostanie wprowadzony do podziału bojowego Stanowiska Kierowania KP PSP w Sandomierzu i będzie stanowił pierwszowyjazdowy zastęp do różnego rodzaju zdarzeń. Średni samochód ratowniczo-gaśniczy posiada zbiornik o pojemności 4600 litrów wody, więc zapewni możliwość dłuższego prowadzenia działań gaśniczych. Ponadto został wyposażony w zestaw narzędzi hydraulicznych ratownictwa drogowego, zestaw poduszek pneumatycznych, pilarki do drewna, przecinarki do stali i betonu oraz inny niezbędny sprzęt do realizacji podstawowych działań ratowniczo-gaśniczych. Wartość samochodu to 849 930 zł. Środki finansowe na jego zakup pochodziły głównie z dotacji, które udało się druhom pozyskać z następujących źródeł: gmina Samborzec – 337 930 zł, Narodowy i Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej – 380 000 zł, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej – 80 000 zł, Marszałek Województwa Świętokrzyskiego – 32 000 zł, Powiat Sandomierski – 20 000 zł.

Główną zaletą pojazdu jest jego uniwersalność oraz wygodny dostęp do wyposażenia. Przestronna kabina daje komfort ratownikom, a najwyższej klasy sygnalizacja uprzywilejowania zwiększa bezpieczeństwo podczas dojazdu do zdarzenia.

W związku z utrzymującym się stanem epidemii Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej przedłużyło realizację programu „Wspieraj Seniora” na I kwartał 2021 r. z ewentualną możliwością wydłużenia jego realizacji o kolejne miesiące. Ośrodek Pomocy Społecznej w Samborcu uczestniczy w realizacji Programu.

Program, podobnie jak w roku 2020, ma na celu wsparcie finansowe gmin w zakresie realizacji usług wsparcia na rzecz seniorów, którzy w obowiązującym stanie epidemii zdecydowali się na pozostanie w domu.

Usługa wsparcia polega w szczególności na dostarczeniu zakupów, obejmujących artykuły podstawowej potrzeby, w tym artykuły spożywcze, leki, środki higieny osobistej, a także pomocy w opłaceniu rachunków. Koszt zakupów pokrywa senior.

Program adresowany jest do osób w wieku 70 lat i więcej, które pozostają w domu w związku z zagrożeniem zakażeniem COVID-19, w szczególności przypadkach do osób poniżej 70. roku życia.

Seniorzy ze wsparciem

Seniorzy zamieszkujący na terenie gminy Samborzec, którzy decydują się na pozostanie w domu w związku z utrzymującym się stanem epidemii, mogą dzwonić na ogólnopolską infolinię uruchomioną w ramach programu Solidarnościowy Korpus Wsparcia Seniorów. Numer infolinii: 22 505 11 11

Osoba przyjmująca zgłoszenie przekazuje prośbę o pomoc do Ośrodka Pomocy Społecznej w Samborcu za pomocą Centralnej Aplikacji Statystycznej. Pracownik OPS w Samborcu kontaktuje się telefonicznie z seniorem, podaje datę i godzinę zgłoszenia

przez seniora, weryfikuje zgłoszenie i ustala zakres usługi.

Organizacja usługi wsparcia odbywa się w dni pracy OPS w Samborcu od poniedziałku do piątku w godzinach: 7.30-15.30. Zgłoszenia, które wpłyną do OPS przez Centralną Aplikację Statystyczną w soboty, niedziele i święta, rozpatrywane są od pierwszego dnia roboczego po dniu wolnym od pracy.

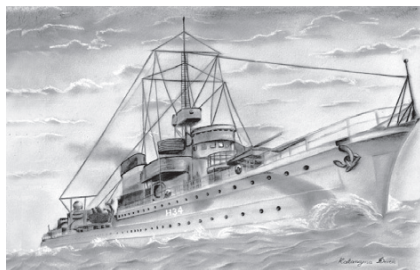
Jest możliwość zgłaszania potrzeby udzielenia wsparcia seniorowi bezpośrednio do Ośrodka Pomocy Społecznej, tel. 15 831-44-64 (od poniedziałku do piątku w godz. 7.30-15.30).

Pierwsze miejsce dla uczennicy LO w Chobrzeżanach

Katarzyna Dereń, uczennica Liceum Ogólnokształcącego w Chobrzeżanach, zajęła pierwsze miejsce w konkursie historyczno-marynistycznym ARMADA 2020.

Konkurs został ogłoszony we wrześniu 2020 r. przez Liceum Ogólnokształcące Sióstr Salezjanek w Ostrowie Wielkopolskim. Wpłynęło 816 prac. Tematem przewodnim było wykonanie pracy plastycznej poświęconej dowolnemu wydarzeniu związanemu z historią polskiego okrętu wojennego ORP Błyskawica. Z naszego liceum do konkursu zgłosiły się dwie uczennice: Katarzyna Dereń z klasy II LO (G) i Weronika Dereń z klasy II LO (P).

Rozstrzygnięcie konkursu miało miejsce 28 stycznia. Decyzją komisji konkursowej pierwsze miejsce zajęła uczennica Katarzyna Dereń, uzyskując 37 punktów.

W Gminnej Bibliotece Publicznej w Samborcu prowadzone są różnorodne akcje, mające na celu promocję czytelnictwa wśród osób w różnym wieku. Niektóre z nich, takie jak „Mała Książka Wielki Człowiek”, są kontynuacją wcześniej podjętych działań, inne są autorskimi pomysłami bibliotekarzy oraz osób związanych z biblioteką.

Promujemy czytelnictwo!

Podczas ferii zimowych pracownicy Oddziału dla Dzieci i Młodzieży zorganizowali konkurs fotograficzny pt. „Zabierz książkę na ferie”. Aby wziąć w nim udział, należało przesłać oryginalne zdjęcie przedstawiające książkę wypożyczoną z biblioteki w zimowej scenarii. Efektem konkursu były wspaniałe zdjęcia, które inspirowały innych użytkowników biblioteki do sięgnięcia po lekturę.

Luty to miesiąc, w którym obchodzimy święto zakochanych. Z tej okazji pracownicy księżnicy we współpracy z radną Elżbietą Bełło przygotowali nietypową akcję pod hasłem „Zakochaj się w książce”. Czytelnicy odwiedzający naszą bibliotekę otrzymali zakładki w kształcie serc wykonane własnoręcznie przez panią radną.

By rozbudzić w najmłodszych pasję czytania i zachęcić do odwiedzania biblioteki zarówno dzieci, jak i rodziców, zapraszamy do udziału w akcji „Mała Książka Wielki Człowiek”. W Oddziale dla Dzieci

i Młodzieży na maluchy w wieku od 3 do 6 lat czeka niezwykła wyprawka czytelnicza, w skład której wchodzi: książka „Pierwsze czytanki dla...”, broszura dla rodzica „Książka połączeni”, Karta Małego Czytelnika do zbierania naklejek za każdą wizytę w bibliotece zakończoną wypożycze-

niem książki, oraz gadzety-przypinki, naklejki i zakładki.

Rodzice w naszej bibliotece znajdują specjalnie oznakowaną półkę z pozycjami poświęconymi wychowywaniu dzieci i budowaniu relacji. Zapraszamy do biblioteki zarówno świeżo upieczonych rodziców, jak i tych z dłuższym stażem. Na kartach książek odnajdziecie wiedzę na temat metod wychowawczych, poznacie punkt widzenia dziecka, nauczycie się, jak unikać najczęstszych popełnianych błędów rodzicielskich. Książki nie tylko odpowiedzą na te najbardziej powszechne pytania, ale również pomogą rozwiązać nieco bardziej złożone problemy wychowawcze.

Biblioteka jest obecna w mediach społecznościowych. Od kilku lat prowadzimy fanpage na Facebooku. Nowością w naszej ofercie jest konto biblioteki na Instagramie, poprzez które chcemy dotrzeć szczególnie do ludzi młodych. Zapraszamy do śledzenia naszej oferty i odwiedzin w bibliotece!

Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu, dzięki dofinansowaniu w wysokości 15 000 zł otrzymanemu od Fundacji BGK, realizuje „Projekt na 6!” w programie „Na dobry początek!”. W ramach działań odbędą się m.in. zajęcia z robotyki i programowania. W tym celu zakupiono zestawy przedszkolne Ozobotów Bit oraz puzzli do nauki programowania.

Ozoboty Bit już czekają

Ozoboty BIT to małe, ale bardzo inteligentne roboty do nauki programowania. Otwierają dzieciom drzwi do świata informatyki i edukacji STEAM (science, technology, engineering, art, maths). Uczą poprzez zabawę i doświadczenie, rozwijają myślenie logiczne i algorytmiczne, przez co rozwijają w dzieciach nawyki ułatwiające im funkcjonowanie w współczesnym świecie. Dzieci będą mogły uczyć się indywidualnie, a także realizować zadania grupowo.

Roboty z powodzeniem mogą być wykorzystywane na zajęciach przyrodniczych, matematycznych, artystycznych i innych.

W ramach projektu odbędzie się również szkolenie z wykorzystania robotów Ozobot Bit w edukacji przedszkolnej dla nauczycieli i edukatorów, którzy poprowadzą zajęcia w placówkach szkolnych. Zakres treści zajęć zostanie przygotowany w oparciu o podstawę programową. Partnerami w projekcie są: Zespół

Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu oraz Zespół Placówek Oświatowych w Chobrzeżanach.

Dzieje gminy rymem pisane

RYŁOWICE

Ryłowice to wieś położona na zboczu Wyżyny Sandomierskiej, W górzysty krajobraz jakby malowniczo wryta, Słód nazwa tej miejscowości wiejskiej- Zabudowa rozciągnięta wzdłuż rzeki Krepianki koryta.

W XVI-wieku wieś była własnością Stanisława Niedźwieckiego, Do Gminy Klimontów wówczas należała, A do Koprzywnicy Kościoła Parafialnego Społeczność Ryłowic na msze uczęszczała.

Wcześniej w wieku XIV wieś należała do Chobrzeżskiej Parafii, Po dwu wiekach przeniesiono parafię do Koprzywnicy, Pod koniec wieku XVI-go wieś znowu do kościoła chobrzeżskiego trafi, A po pożarze w Chobrzeżanach do Samborca, Kościoła Świętej Trójcy.

WXVII i XVIII wieku właścicielami wsi był ród Bogoriów-Skotnickich, W 1800 r. Wincenty Bogoria-Skotnicki Ignacemu Brzeskiemu Ryłowice sprzedał,

Przez 32 lata gospodarzy on na włościach, A po jego śmierci prawo spadkowe jego bratankowi Władysławowi majątek przynaję.

Władysław Brzeski krótko był właścicielem wioski, Odsprzedał ją Dorocie z Majewskich Izycznej, Ona po dziewięciu latach zmarła pośród troski, A dobra przypadły jej siostronom-Klementynie i Kazimierze Majewskiej.

Od siostr dobra odkupił Stanisław Karski-właściciel Włostowa, By je z kolei odsprzedał Franciszkowi Czeplińskiemu, Folwark wtedy 178 mórg pola zajmował, Z czego później 51 mórg odłączono, oddając chłopstwu ryłowickiemu.

Od połowy wieku XIX-go zawody konne szlachta urządziła, Głośnie w okolicy na specjalnym stadionie „hipodrom” się odbywały, Zjeżdżała się do Ryłowic „arystokratyczna śmietanka” cała, W „Dziennikach” przez Żeromskiego te zdarzenia opisane zostały.

Dzisiaj wioska choć mała energią tryska, W gminnych wydarzeniach mieszkańcy chętnie udział biorą, Tradycja i artystyczna pasja ludzkiem sercu bliska Staje się dla sołectwa wartością i podporą.

Na „Walentynki” 2016 Warsztaty Rękodzielnicze Pani Radna dla chętnych poprowadziła, Na których zainteresowani uszyli perłozę serca i serduszką, Cekinami, koralikami i haftami grupa je ozdobiła, Miały one rozweselić chorych dzieci szpitalne łóżka.

Mieszkańcy Ryłowic przy współpracy GOK-u gminę zintegrowali, Niespodziankę na Dzień Dziecka miłusińskim przygotowując, 1 czerwca 2017 roku w Chobrzeżanach na placu szkolnym się spotkali, Wystawę prawie stu lalek organizując.

Ryłowickie Panie talentem manualnym obdarzone Z ok. 2000-cy kwiatów palmę wielkonożną własnoręcznie zrobiły, To dzieło na Zamku Sandomierskim podczas Śniadania Wielkanocnego zaprezentowane Biało-czerwone u góry, a kolorowe u dołu kwiaty zdoły.

Do polskich barw narodowych było to nawiązanie I polnych kwiatów kwitnących na łąkach, Setnej Rocznicy Odzyskania Niepodległości uhonorowanie, A dzieło wieńczył na samej górze orzeł zrobiony z bazi w pąkach.

Śniadanie Wielkanocne też ma inne odbicie z Ryłowicami związane, Pisanki tworzone przez tutejsze gospodynie często na Zamku wystawiane były,

A strusie jaja na Wielkanoc decoupage ozdabiane Goszczącego wówczas na uroczystości A. Dudę – obecnego Prezydenta RP zachwyciły.

„Piąsi Dworek” dumy Ryłowicom dodaje, Gdzie pactwo hodowane jest dzikie i domowe, Niejeden tutaj chętnie przystaje, By sobie zrobić zdjęcie pamiątkowe.

Choć to mała miejscowość wszyscy są chętni działać dla jej rozwoju, Kreatywne Panie pasję i talent mające, Zebrały wszystkich chętnych swojego pokroju I utworzyły Koło Gospodyń „Szar-łotki” się nazywające.

Ewa Juda

Cały tekst dostępny jest na profilu facebookowym autorki.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 92 marzec 2021

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Liczymy się dla Polski!

Świat, który nas otacza, ulega ciągłym zmianom. Zmienia się liczba ludności, nasze warunki życia czy rynek pracy. Dlatego też Główny Urząd Statystyczny zbiera i udostępnia dane, które pozwalają zbadać zarówno wielkość, jak i kierunek tych zmian. Najważniejszym badaniem statystycznym jest rozpoczynający się 1 kwietnia 2021 r. Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań (NSP2021) – realizowany co 10 lat.

Dlaczego spis jest tak ważny?

Badania statystyczne, a w szczególności spisy powszechne są niezwykle ważne dla prawidłowego funkcjonowania państwa, ale także dla każdego mieszkańca. Podczas spisu zbierane będą informacje, które pozwolą na analizę procesów, jakie zaszły w naszym społeczeństwie na przestrzeni lat 2011-2021 na wszystkich szczeblach podziału terytorialnego kraju: ogólnokrajowym, regionalnym i lokalnym.

Spisz się jak najlepiej!

Rozwój technologii ułatwia życie na wielu płaszczyznach, dlatego jako przedstawiciele statystyki publicznej wychodzimy naprzeciw potrzebom obywateli. Dbając o wygodę i bezpieczeństwo respondentów zdecydowano, że podczas

NSP2021, to właśnie **samospis internetowy** będzie podstawowym kanałem przekazywania informacji. Aplikacja dostępna będzie przez cały okres trwania spisu, wystarczy tylko urządzenie z dostępem do internetu.

Samodzielnie będą mogli się spisać także osoby, które nie posiadają urządzenia lub dostępu do internetu. Z myślą o nich w urzędach gmin przygotowane będą stanowiska, na których będzie można się nie tylko spisać, ale także otrzymać fachową pomoc przeszkolonych osób.

Dodatkowo, 16 kwietnia wdrożymy metody pomocnicze – wywiady bezpośrednie lub telefoniczne, które przeprowadzą nasi rachmistrze. Osoba, która nie dokonała samospisu internetowego, nie może odmówić

przekazania danych w formie wywiadu telefonicznego lub bezpośredniego.

Tajemnica statystyczna

Dane przekazywane w ramach Narodowego Spisu Powszechnego są objęte tajemnicą statystyczną, czyli są udostępniane wyłącznie w formie zbiorczej, to znaczy takiej, która uniemożliwia identyfikację konkretnej osoby. Warto przy tym zaznaczyć, że w spisie powszechnym nigdy nie pytamy o wysokość zarobków, numer konta czy karty kredytowej, a dane osobowe nie są nigdzie przekazywane.

Udział w spisie jest obowiązkowy, a dla nas bardzo ważny, bo jak głosi hasło rozpoczynającego się spisu #liczysiękażdy.

Więcej dowiesz się na portalu spis.gov.pl Gminne Biuro Spisowe w Samborcu

Odbierz kod, czytaj gdzie chcesz i jak chcesz!

W ramach upowszechniania czytelnictwa Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu wykupiła dostęp do nowej kolekcji publikacji na platformie IBUK Libra.

Księgozbiór wirtualnej czytelnicy to przede wszystkim elektroniczne publikacje naukowe i popularnonaukowe z różnych dziedzin wiedzy oraz literatura piękna. Aby uzyskać dostęp do ponad 2000 książek, wystarczy zarejestrować się na stronie www.libra.ibuk.pl.

Po uprzednim pobraniu od bibliotekarki niezbędnego do zdalnego logowania kodu dostępu można swobodnie korzystać z oferty IBUK Libra przez całą dobę, siedem dni w tygodniu, na smartfonach, tabletach oraz komputerach domowych.

Kod PIN można odebrać osobiście w Punkcie Obsługi Interesanta Urzędu Gminy w Samborcu, dzwoniąc pod numer: 15 83 14 44 43 wew. 24 lub pisząc na adres: animatorkbgsamborzec@gmail.com.

Zapraszamy do korzystania z oferty!

Ozobot Bit oraz scrapbooking i mixed media w edukacji

W ramach „Projektu na 6!”, realizowanego przez Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu, w marcu odbyły się dwa szkolenia z udziałem edukatorów oraz nauczycieli edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej z Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu oraz Zespołu Placówek Oświatowych w Chobrzeżanach.

Tematem pierwszego szkolenia było wykorzystanie robotów Ozobot Bit w edukacji przedszkolnej. Prowadzący warsztaty Rafał Mitkowski z firmy Edu Sense, przedstawił możliwości wykorzystania robotów w realizowaniu treści wynikających z podstawy programowej: – *Ozoboty Bit uczą dzieci myślenia logicznego i algorytmicznego, pokazują, że programowanie może być łatwe tak, jak rysowanie, nie wymaga ono specjalnych przygotowań czy zmiany przestrzeni klasowej. „Puzzle do Ozobota” uczą kodowania, rozwijając przy tym kreatywność i logiczne myślenie. Z metodycznego punktu widzenia roboty pozwalają na włączenie treści programistycznych w zajęcia dydaktyczne z zakresu różnych dziedzin edukacji.*

Oprócz tego zakupiono kompletne zestawy Ozobotów Bit oraz puzzli do programowania, które posłużą nauczycielom do poprowadzenia zajęć w obu szkołach. Dzięki zakupionym pomocom działanie przyniesie długofalowe efekty – zajęcia z Ozobotami Bit będą kontynuowane w przyszłości z kolejnymi grupami dzieci. Wszyscy nauczyciele oraz edukatorzy otrzymali certyfikaty ukończenia szkolenia z programowania i robotyki w edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej. Kolejnym etapem będą zajęcia z Ozobotami w szkołach w Samborcu oraz Chobrzeżanach.

W ramach projektu przeprowadzono również szkolenie ze scrapbookingu i mixed media, dedykowane nauczycielom klas „0” oraz I-III. Spotkanie poprowadziła Jagoda Szczesna,

która opowiedziała o technikach scrapbookingu oraz zaprezentowała mnóstwo przykładów kreatywnej pracy z wykorzystaniem techniki mixed media. W ramach projektu zakupiono

maszyny tnąco-wytłaczające oraz zestawy wykrojników, które zostaną przekazane dla szkół biorących udział w projekcie. Zdobyta wiedza oraz nowo zakupiony sprzęt pozwolą nauczycielom na prowadzenie zajęć w tym zakresie w szkołach.

Partnerami projektu są Zespół Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu oraz Zespół Placówek Oświatowych w Chobrzeżanach. Projekt dofinansowany przez Fundację BGK w programie „Na dobry początek!”.

Informacja od dzielnicowego

Od 1 lutego do 31 lipca 2021 roku działaniem priorytetowym dzielnicowego gminy Samborzec jest poprawa bezpieczeństwa, szczególnie w rejonie sklepu spożywczo-przemysłowego w Chobrzeżanach. Często dochodzi tam do spożywania alkoholu, używania wulgaryzmów oraz zaśmiecania miejsc ogólnodostępnych. Przeciwdziałajmy temu i informujmy o zakłócaniu w ten sposób porządku publicznego.

Opis budynków folwarku w Samborcu w 1750 roku – cz. II

W styczniowym informatorze gminy Samborzec przytoczyłem opis samborzeckiego dworu, oparty na inwentarzu sandomierskiego starostwa z 1753 roku. To kontynuacja tamtego tekstu.

Naprzeciwko syrnika (wychodka) stał karmnik (chlewik) z drewna wybudowany, dach pokryty był snopkiem. Wewnątrz karmnika znajdowały się przegrody z chrustu (wikliny) zrobione. Chlewik przeznaczony był na cztery wieprzki. Zamykany zakrętką drewnianą, zamocowaną przy drzwiach drewnianych, umocowanych na biegunach. Przed oknami pokoiów budynku dworu była piwniczka na mleko, w ziemi wybrana, od wewnątrz dylami drewnianymi obłożona. Pokryta była nowym gontem (stary w 1739 roku zgorzał). Piwniczka zamykana była drzwiami drewnianymi na biegunie z wrzecionem i żelaznym skoblem.

Przed pożarem, obok wrót wjazdowych i furtki na dziedzińcu, z prawej ręki stały trzy komory, które od uderzenia pioruna zgorzały. Zostały one odbudowane, ale nie dokładnie w tym samym miejscu. Wykonane były z dylów na słupach drewnianych i obitą z tarcicy kapiącą. Dachu pokryte zostały snopkiem. Dwie wewnętrzne ściany poprzeczne wykonane były z chrustu ogrodzeniowego (wikliny). Pierwsza komora, stojąca od strony obory, to była stajenka, zamykana na drzwi z tarcicy na zawiasach i hakach z wrzecionem, zasuwką drewnianą i dwoma skoblami. Podłogi i powały w niej nie było. Przy ścianie zamontowana była drewniana drabina na siano i słomę. Stajenka przeznaczona była dla koni. Srodkowa komora, zbudowana była podobnie jak pierwsza, z tym że przeznaczona była na konserwację różnych przedmiotów i narzędzi. W tej komorze była drewniana powała, lecz podłogi nie było. Trzecia komora, zbudowana jak dwie poprzednie, służyła do sadzania drobiu. W komorze była drewniana podłoga i powała z tarcicy. Zamykana była na podwójne drewniane drzwi ze skoblem i żelaznym zamkiem. Wewnątrz komory przy ścianach znajdowały się drewniane grzędę dla kur, a na podłodze gniazda ze słomy na jaja. Do tej komory przybudowany był drugi drewniany, kryty snopkiem mały kurnik.

Przed pożarem obok komór stała jeszcze stajnia, która spłonęła i której nigdy nie od-

budowano. Na przeciwko komór stała drewniana obora. Wykonana w kwadrat z dylów na słupach, słomą posyta, ze stajnią dla wołów i krów, z trzema chlewikami dla cieląt, świń i jałówek. Do obory zamontowane były jedne podwójne drewniane drzwi na biegunach, zamykane na drewnianą zasuwkę. W stajenkach znajdowały się drewniane drabiny i żłoby na karmę dla zwierząt. Opodal obory stał budynek stolarni. Był mocno zniszczony, ściany i dach reperacji pilnej wymagały. Budynek wykonany był z dylów drewnianych na słupach, a dach posyty snopkiem. Z przodu stolarni (elewacji) zamontowane do słupów były podwójne drewniane wrota na biegunach z zaczepką i skoblem żelaznym. Pułapu (powały) i podłogi w stolarni nie było.

Po pożarze do budynku obory, przybudowano dwa małe chlewiki z drewna, jeden dla świń, drugi dla gęsi. Po 1739 roku stodoły i szopa na nowo zostały pobudowane. Poprzednie zgorzały w pożarze. Stodoła pierwsza stała po prawej ręce za spichlerzem. Jej ściany główne, słupy i przyciesie z drewna były wykonane, a ściany wewnętrzne pomiędzy słupami z chrustu grodzonego zrobione. Zapół na zboże było dwa, bojowisko jedno. Do słupów stodoły zamontowane były podwójne drewniane wrota na biegunach. Dach stodoły pokryty był słomą. Wrota zamykane były na wrzecionia i skoble żelazne, a dodatkowo jeszcze na dwie klódki. Druga stodoła naprzeciwko spichlerza stojąca, bliżej od gościńca, tak jak i pierwsza, z tego samego materiału była wystawiona. Do tych stodoł przedśionki drewniane na słupach dobudowano. To było gumno, które od terenu gościńca płotem odgrazono.

Wyjeżdżając z dworu na gościńcu i droge do wsi trzeba było przejechać przez bramę drewnianą na biegunach z poręczą, zamykaną na drewnianą zasuwkę. Spichlerz nowy z drewna sosnowego rżniętego w węgły, o trzech komorach pobudowano. Dawny od ognia piorunowego zgorzał. Do budynku spichlerza prowadziło dwoje drzwi, na przeciwko siebie ustawionych, wykonanych z tarcicy. Przednie, solidne drzwi od strony dziedzińca zawieszono były na dwóch hakach z trzema wrzecionami, dwoma żelaznymi skoblami i zasuwką zewnętrzną drewnianą, zamykaną na klucz żelazny. Drugie drzwi od strony gumna zawieszono były na zawiasach i hakach żelaznych z dwoma zasuwkami drewnianymi. W dwóch komorach dla

widoku wnętrza wstawione zostały cztery drewniane, przeszklone okienka. W każdym okienku zamontowano po trzy pręty żelazne i podokienniki. W spichlerzu była podłoga i powała z tarcicy solidnie ułożona. Na powałę do góry prowadziły schody drewniane. Od zewnątrz, od strony dziedzińca i od strony gumna, na strych spichlerza można było wejść po dostawionych do ściany schodach drewnianych, i przez drzwiczki drewniane. W przedśionku spichlerza była podłoga z dylów wykonana, a po rogach przybudowano dwie komórki z drewna rżniętego w słupy ustawione. Cały dach na budynku spichlerza nowym gontem został pokryty. Browar z drewna w węgły był zbudowany, do sieni drzwi na wylot dwoje na biegunach z zasuwkami prowadziło. W sieni po prawej ręce była izba, do której wchodziło się przez drzwi zawieszono na zawiasach i hakach z antabą, z wrzecionem i dwoma skoblami żelaznymi. W izbie znajdowały się trzy uszkodzone, drewniane okna, wymagające pilnej reperacji. W rogu izby stał piec kaflowy – zielony, reperowany, na fundamencie murowanym, z prętami żelaznymi. Był też kominiek z gliny lepiony z piecem do pieczenia chleba. Pod ścianami stały dwie długie proste drewniane ławy, trzecia krótsza stała przed stołem. Nad oknami zamocowane były okiennice do zasłaniania szyb. Pułap (powała) wykonany był z tarcicy, podłogi wewnątrz nie było.

Z tej izby przechodziło się do komory, przez drzwi drewniane na zawiasach i hakach, z wrzecionem i dwoma skoblami żelaznymi. Pułap w tej izbie z tarcicy był wykonany, podłogi w niej nie było. Na wprost izby była winiarnia, do której z sieni prowadził drewniane drzwi na biegunie. W tejże winiarni znajdował się komin z trzema piecykami. Piecyki i komin były murowane, wylepione gliną. Komin wyniesiony był ponad dach. Dwa piecyki służyły do grzania beczek na gorzałkę, a trzeci na kocioł piwny. Z winiarni przez drzwi wejść można było do słodowni, gdzie roszczone słód. W słodowni był komin, który się przewrócił. Z pozyskanych materiałów popereperowano piecyki.

Obok winiarni znajdowała się komora, przeznaczona do przechowywania różnych rzeczy. W słodowni i komorze pułap (powała) wykonany był z dylów, podłogi w niej nie było. Na górze (powałe) była suszarnia drewna, do której prowadziły drewniane schody. Cały dach nad browarem i winiar-

nią był gontem pokryty. Ściany i przyciesie pilnej reperacji jednak wymagały. Za browarem, przy rzece Wiechciówce, stał żuraw z rynną, do ciągnięcia wody potrzebnej do browaru. Przed browarem na rzece Wiechciówce (Gorzyczance) stał młyn. Wykonany był z rżniętego drewna (dyl i tarcicy), z dachem pokrytym snopkiem. Młyn o dwóch kołach do pyłowania i mielenia i z trzecim kołem stępnym (w zapasie było czwarte koło). W opisywanym czasie, młyn był do brzo wyremontowany, posiadał wszystkie niezbędne akcesoria do mielenia zboża. Niestety, ustawicznie budynek młyna psuła i niszczyła płynąca, wezbrana woda Wiechciówki, która niosła ze sobą porosty, trawę, badyle, gnój i inne zanieczyszczenia. Wciąż trzeba było młyn reperować, a na jego naprawę ciągle brakowało drewna. Drewno co mogło być przeznaczone na remont młyna poszło na budowę spichlerza, który zgorzał w 1739 roku.

Przed młynem na rzece wykonano służę do spiętrzania wody. Opodal służy na łące był wykopany niewielki staw.

Karczma z zajezdnią i stajnią dla koni znajdowała się na starej wsi przy drodze do kościoła. Należała do dworu. Kto ją prowadził, niewiadomo. Zapewne po 1835 roku była ona w dzierżawie. Karczma, izba i komora wykonane były z drewna i w węgły wystawione. Dach był gontem pokryty. Stajnia wzdłuż karczmy była ustawiona, była długa na trzy przęsła i na dwa szeroka. Żłoby i drabiny w stajni były spróchniałe i w złym stanie użytkowania. Do stajni wjeżdżało się od strony kościoła przez bramę na biegunach z furtką zamykaną na skobel. Izba w karczmie miała trzy drewniane przeszklone okna (wymagające reperacji). Wewnątrz znajdowały się dwa duże drewniane stoły, a po ścianach ustawione były ławy. W pomieszczeniu stał kaflowy zielony piec i komin kopiały z piecem do pieczenia chleba. W izbie była drewniana powała, podłogi nie było. Karczma i stajnia ogrodzone były drewnianymi sztachetami i wikliną. Druga brama (wyjazdowa) prowadziła w stronę drogi do dworu. Po 1835 roku dobra folwarku w Samborcu oddzielono od dóbr miasta Sandomierza i nadano jako majorat (donacja) generalowi lejtnantowi Olimpijowi Prianisznikowi. Po jego śmierci w 1841 roku majątek w Samborcu, jako darowizna przeszedł na jego syna Teodora Prianisznikowa.

Opracował: ANDRZEJ CEBULA

Film seniorów wyróżniony

Klub Seniora w Skotnikach w okresie od 1 sierpnia do 15 grudnia 2020 r. realizował projekt pn. „Skotnicka historia”, finansowany w ramach konkursu „Działalność Lokalna 2020”.

W ramach projektu w budynku stowarzyszenia powstała Izba Regionalna z osobnym wejściem oraz galeria zewnętrzna. Na konkurs Działalność Lokalna „Opowiedz 2020” seniorzy przygotowali krótki, 2-minutowy filmik ze zdjęciami oraz podkładem, prezentujący rezultaty projektu. Zdobył on II miejsce!

W dniu 18 lutego o godzinie 10 w Hotelu Basztowym w Sandomierzu odbyło się uroczyste podsumowanie konkursu i przekazanie nagród. Z uwagi na trwającą pandemię spotkanie nie miało charakteru konferencyjnego.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 93 kwiecień 2021

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Cyfrowa Wypożyczalnia / w naszej bibliotece ACADEMICA

Od kwietnia Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu oferuje swoim czytelnikom dostęp do wypożyczalni cyfrowej Academicy.

Academica to darmowa wypożyczalnia, umożliwiająca korzystanie ze zbiorów cyfrowych Biblioteki Narodowej. To dostęp do 3 396 806 publikacji ze wszystkich dziedzin wiedzy, również najnowszych, objętych ochroną prawa autorskiego. Stale rozbudowywane zasoby obejmują piśmiennictwo naukowe, w tym także najnowsze wydania podręczników akademickich oraz aktual-

ne numery fachowych czasopism specjalistycznych, jak również teksty źródłowe oraz zbiory specjalne.

Dzięki Academicie nasza biblioteka oferuje uczniom i studentom dostęp do literatury naukowej i popularyzatorskiej potrzebnej w procesie kształcenia oraz przygotowywaniu prac licencjackich i magisterskich. System pozwala użytkownikom na przeszukiwanie zasobów, rezerwację obiektów, wyświetlanie publikacji i tworzenie notatek do obiektów.

Rejestracja czytelników korzystających z systemu Academicy odbywa się za pomocą

numerów kart bibliotecznych. Dzięki systemowi rezerwacji możliwe jest zaplanowanie przez czytelnika terminu pracy na terminalu w bibliotece. Publikacje należące do domeny publicznej są dostępne dla każdego użytkownika internetu bez ograniczeń, zaś publikacje chronione prawem autorskim jedynie na dedykowanym terminalu zlokalizowanym w czytelni.

Założ indywidualne konto w naszej bibliotece i sprawdź jak ogromne możliwości wyszukiwania i dostępu do wiedzy daje Academicy. Zapraszamy do korzystania z cyfrowej wypożyczalni.

Spis już się rozpoczął!

1 kwietnia rozpoczął się Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań (NSP 2021), który przeprowadzony będzie na terenie całego kraju.

Spis jest najważniejszym badaniem z zakresu statystyki ludności, realizowany jest co 10 lat i obejmuje całą populację ludności oraz mieszkań. W przypadku wielu cech demograficzno-społecznych, spisy powszechne są jedynym źródłem danych. Wyniki spisu umożliwiają analizę i ocenę różnicowania przemian demograficznych i społecznych w dowolnych przekrojach, a na ich podstawie instytucje międzynarodowe i krajowe podejmują najważniejsze decyzje gospodarcze i społeczne na kolejne lata. Udział w spisie jest obowiązkowy, a dla nas bardzo ważny, bo jak głosi hasło rozpoczynającego się spisu #liczysiękajdy.

Jak mogę się spisać? Podstawową metodą spisu jest samospis internetowy. Przez cały czas trwania spisu możesz spisać się na stronie spis.gov.pl – znajdziesz tam także szczegółowe informacje na temat spisu. Od poniedziałku do piątku w godzinach 8.00-18.00 możesz zadzwonić na infolinię 22 279 99 99 gdzie uzyskasz pomoc w samospisie, lub skorzystać z opcji „spis na żądanie” przez rachmistrza telefonicznego. Dodatkowo w trakcie spisu wdrożymy metody pomocnicze – spis bezpośredni oraz telefoniczny. Osoba, która nie dokonała samospisu internetowego, nie może odmówić przekazania danych rachmistrzowi spisowemu.

Twoje dane są u nas bezpieczne! Dane przekazywane w ramach Narodowego Spisu Powszechnego są objęte tajemnicą statystyczną, czyli są udostępniane wyłącznie w formie zbiorczej, to znaczy takiej, która uniemożliwia identyfikację konkretnej osoby. Warto przy tym zaznaczyć, że w Spisie Powszechnym nigdy nie pytamy o wielkość zarobków, numer konta czy karty kredytowej, a dane osobowe nie są nigdzie przekazywane. Dodatkowo, na stronie Urzędu Statystycznego w Kielcach na Respondentów czekają liczne konkursy związane z NSP 2021! Więcej dowiesz się na portalu spis.gov.pl

Godnie reprezentowaliśmy województwo

Dwa zespoły klubu ULKS Chobrzany dostąpiły zaszczytu reprezentowania województwa świętokrzyskiego w rozgrywkach szczebla centralnego w ćwierćfinałach mistrzostw Polski.

Oba zespoły to srebrni medalisti Mistrzostw Województwa Świętokrzyskiego w kategorii kadetek. Dziewczeta w dniach 17-21 marca rywalizowały w turnieju ćwierćfinałowym w Białymstoku, chłopcy w wyniku losowania pojechali na turniej do Gdańska (19-22 marzec).

Nasze dziewczyny były najmłodszym zespołem tego turnieju. Przeciwnikami kadetek były: gospodarz – BAS Białystok, NOSIR Nowy Dwór Mazowiecki, SMS SOLNA Wieliczka, Gedania Gdańsk, Łaskovia Łask.

W pierwszym meczu sprawiliśmy ogromną niespodziankę, wygrywając 3:0 z gospodyniami, mistrzyniami województwa podlaskiego, zespołem BAS Białystok, i awansując do grona 4 najlepszych zespołów turnieju. W pozostałych meczach, przegraliśmy 3:0 z NOSIR Nowy Dwór Mazowiecki, 3:1 z SMS SOLNA Wieliczka, walcząc o każdą piłkę, każdy punkt, zmuszając rywali do maksymalnego wysiłku i zaangażowania.

Ostatecznie dziewczeta zajęły 4. miejsce w turnieju (najwyższe w historii udziału klubu w rozgrywkach centralnych kadetek), pozostawiając po sobie wrażenie drużyny bardzo walecznej, o wysokich umiejętnościach i mającej dużo radości z gry. Skład zespołu kadetek: rozgrywające – Katarzyna Greła, Karina Bajak, przyjmujące – Karolina Nowacek (kapitan zespołu), Alicja Macias, Julia Nowacek, środkowe – Wiktoria Marzec, Karolina Zimoląg, Nikola Sendrowicz, atakujące – Klaudia Giza, Aleksandra Machała, libero – Aleksandra Zielińska, Emilia Bajak.

Chłopcy trafili do bardzo silnej grupy: Gwardia Wrocław, Joker Piła, TREFL Gdańsk, BRONEK Kalisz, TPS Lublin. W pierwszym

dwóch meczach musieli uznać wyższość swoich utytułowanych rywali, przegrywając 3:0 z Gwardią Wrocław i Jokerem Piła, grając bez kompleksów, próbując nawiązać równorzędna walkę. W meczu o 5. miejsce z zespołem z Koszalina, pełnym emocji, zwrotów akcji i dramaturgii, potwierdzili swoje rzemiosło siatkarskie, wygrywając mecz 3:1. Skład zespołu kadetów: rozgrywający – Dominik Gil, przyjmujący – Sebastian Borycki (kapitan drużyny), Adam Siwek, środkowi – Krystian Małecki, Igor Jabłoński, atakujący – Łukasz Brzozowski, Bartłomiej Wnuk

Podsumowując oba turnieje, były to bardzo dobre występy naszych młodych zawodników, oba zespoły zagrały na wyżynach swoich umiejętności, udowadniając, że możemy skutecznie rywalizować z najlepszymi w Polsce. Na pewno była to dobra promocja województwa świętokrzyskiego, naszej gminy Samborzec oraz klubu ULKS Chobrzany.

Wypożycz pulsoksymetr

Wójt Gminy Samborzec informuje, że mieszkańcy naszej gminy mogą nieodpłatnie wypożyczyć pulsoksymetr.

Pulsoksymetr to jedno z podstawowych urządzeń medycznych do badania i monitorowania parametrów życiowych. Pulsoksymetr to urządzenie elektroniczne, które pozwala na nieinwazyjny przezskórny pomiar wysycenia krwi tlenem, czyli pomiar tzw.

saturacji. Pulsoksymetry służą także do rejestracji częstotliwości pracy serca, czyli pulsu.

Pulsoksymetry dostępne są w:
OPS w Samborcu, nr tel. 15 831 44 64
OSP w Bogorii Skotnickiej, nr tel. 603 314 783
OSPw Chobrzanych, nr tel. 508 173 394
OSPw Gorzyczanach, nr tel. 609 745 076
OSP w Janowicach, nr tel. 665 210 911
OSP w Samborcu, nr tel. 783 130 500
OSP w Skotnikach, nr tel. 608 635 683
OSP w Śmiechowicach, nr tel. 660 921 889

OSP w Zajeziorku, nr tel. 785 359 852
OSP w Zawierzbiu, nr tel. 509 964 342
OSP w Złotej, nr tel. 723 826 947

Gmina Samborzec otrzymała 25 pulsoksymetrów w ramach projektu pn. „Stop wirusowi! Zapobieganie rozprzestrzenianiu się COVID-19 w województwie świętokrzyskim”, realizowanego przez województwo świętokrzyskie w ramach Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020. Oś priorytetowa 9 Włączenie społeczne i walka z ubóstwem, Poddziałanie 9.2.3 Rozwój wysokiej jakości usług zdrowotnych.

Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2021

Wejdź na spis.gov.pl i spisuj się!
Spis trwa od 1 kwietnia 2021 r.

➕ Liczymy się
➖ DLA POLSKII!

Tegoroczny konkurs organizowany przez Gminny Ośrodek Kultury i Gminną Bibliotekę Publiczną był trochę inny niż poprzednie edycje. Nie było uroczystego rozstrzygnięcia w Niedzielę Palmową, a jeśli chodzi o wykonania grupowe, można było startować tylko w kategorii rodzinnej. Mimo tego, tradycja została podtrzymana i mieszkańcy gminy przygotowali przepiękne palmy.

Najpiękniejsze palmy wybrane!

Do konkursu zgłoszono 21 prac. Nie wszystkie spełniły wymagania regulaminowe (zawierały sztuczne elementy). Komisja konkursowa podczas oceny palm wzięła pod uwagę: zgodność z regulaminem, pomysłowość i inwencję twórczą, dobór odpowiednich materiałów, ich różnorodność i bogactwo, samo-

dzielność wykonania oraz trwałość i estetykę. 23 marca jury w składzie: Iwona Łukawska – etnograf, dyrektor Muzeum Okręgowego w Sandomierzu, Renata Sendrowicz – lokalna artystka, pasjonatka rękodzieła, miłośniczka folkloru, Agnieszka Jakuszewska – instruktor WTZ w Śmiechowicach i Monika Bernas – doradca w Ośrodku Doradztwa Rolniczego w Sandomierzu, zdecydowało się przyznać następujące miejsca w poszczególnych kategoriach:

PALMY INDYWIDUALNE

klasy I-III

I miejsce – Olga Szczudło
II miejsce – Natalia Pawłowska
III miejsce – Anna Gajek

klasy IV-VI

I miejsce – Piotr Kaczmarczyk
II miejsce – Paulina Dereń
III miejsce – Przemysław Drzazga
wyróżnienie – Justyna Drzazga

klasy VII-VIII

I miejsce – Martyna Kocpoli
II miejsce – Julia Niezgoda
dorosli
I miejsce – Maria Wrona
II miejsce – Alicja Wołos
PALMY RODZINNE
I miejsce – Mirosława i Izabela Dziubowie
II miejsce – Monika i Szymon Barnatowie
III miejsce ex aequo – Barbara i Rozalia Bonowie oraz Joanna i Jakub Kasprzakowie
wyróżnienia – Natalia i Mateusz Osowsy, Zuzanna Miśuda i Weronika Tomala, Jakub i Sebastian Twarogowie, Zuzia, Asia i Marcin Majowie
Uczestnicy otrzymali dyplomy i upominki, zwycięzcy i wyróżnieni nagrody. Jurorom dziękujemy za wzięcie udziału w pracach komisji, a uczestnikom gratulujemy.

Znani i nieznan.

Generał Stefan Koszarski 1769-1824

Stefan Feliks Koszarski był synem Łukasza, dziedzica Jaromirki, prososora klucza grodeckiego i miecznika łyczowskiego. Matką Stefana była Anna Tarłówna. Urodził się on w Jaromirce na Podolu w 1769 roku.

Rodzina Koszarskich herbu Wąż już w XV wieku osiedliła się na Mazowszu, w XVI wieku przenieśli się na Podole, by na początku XIX wieku osiedlić się w okolicy Sandomierza m. in. w Złotej i Świejicy. Stefan Koszarski miał trzech braci: Adama, Franciszka i Kazimierza. Ostatnie lata swego życia spędził w Złotej, na ziemi sandomierskiej. Jak do tego doszło, że zamieszkał w Złotej, przedstawia jego bogaty życiorys. Już od młodych lat związany był z żołnierką. W 1783 roku został towarzyszem (między namiestnikiem a wachmistrzem) w Brygadzie Lubowidzkiej.

W 1789 roku, po wprowadzeniu etatów w wojsku obojga narodów, Stefan Koszarski zostaje namiestnikiem w 2 Pułku Lekkiej Kawalerii. W latach 1793-1794 uczestniczy w kampanii kościuszkowskiej i walczy pod Szczekocinami, Szepietówką i Warszawą. Po trzecim rozbiore Polski udaje się, podobnie jak jego brat Adam, przez Turcję do Włoch. Jest oficerem Legionów Polskich, od 1796 roku jest w stopniu podporucznika. Zostaje ranny. Służy w 2 Batalionie Piechoty. W tym samym roku zostaje kapitanem w Legii Naddunajskiej. Walczy pod Civitta, Castellana, Fondi, Gaeta, Piacencją i Trebią. W 1800 roku wyróżnia się w bitwie pod Hohenlinden, jako współpracownik Henryka Dąbrowskiego.

Stefan Koszarski nie stronił od pojedynków. W styczniu 1807 roku jako kapitan infanterii bierze udział w walkach o Pomorze. Przy zdobyciu Tczewa 23 lutego 1807 roku zostaje ranny. W tymże roku zostaje przepisany do 2 Pułku Piechoty z awansem na podpułkownika. W dniu 16 marca 1808 roku zostaje podpułkownikiem w 10 Pułku Piechoty 3 Legionu Wojsk Księstwa Warszawskiego. Zostaje odznaczony krzyżem kawalerskim oraz orderem świętej Anny II klasy z brylantami (16.X.1816) i Krzyżem Wojskowym Polski Virtuti Militari. W 1809 roku w pojedynku na pistolety Stefan zabija podpułkownika Matusewicza. Skutki owego pojedynku były oplakane i przyniosły Stefanowi Koszarskiemu negatywne następstwa i kłopoty. Zostaje aresztowany i zdegradowany do stopnia majora.

GENERAŁ STEFAN KOSZARSKI
Niemiecki rysunek z 1815 roku, przedstawiający go w mundurze
i zbroi, przy sposobie na Polanie
w Złotej, 1815 r. (z kolekcji Muzeum Sandomierza)

Dnia 1 czerwca 1810 roku Fryderyk August uwalnia majora Koszarskiego z kryminału. Koszarski służy w 10 Pułku Piechoty, a następnie zostaje dowódcą 17 Pułku Piechoty. Z kolei 21 października 1812 roku zostaje mianowany na pułkownika i dowódcę 1 Pułku Piechoty Księstwa Warszawskiego. I tak już 21 listopada pułk Koszarskiego walczy z awangardą Armii Naddunajskiej admirała Cziczagowa w Borysowie i Pankratowicach, a w dniu 28 listopada 1812 roku pułk bierze udział w bitwie pod Berezyną. W styczniu 1813 roku Stefan Koszarski dowodzi 17 Pułkiem Piechoty w obronie twierdzy Modlin.

W dniu 20 stycznia 1815 roku zostaje dowódcą 2 Pułku Piechoty Linijowej Wojska Królestwa Polskiego i służy w nim do 1817 roku. Stefan Koszarski 20 czerwca 1817 roku zostaje uwolniony od służby wojskowej, ale wcześniej otrzymuje Krzyż Kawalerski Orderu Wojska Polskiego i awans do stopnia generała brygady z prawem noszenia munduru. Ostatnie siedem lat swojego życia S. Koszarski związał ze wsią Złota, koło Sandomierza, gdzie zamieszkiwał i był dzierżawcą dóbr (folwarku). Otrzymał żołnierską pensję w wysokości 3535 rubli. W Złotej mieszkał ze sługą, dawnym żołnierzem swojego pułku, i psem, wierną suką, która go przeżyła. Zmarł 24 listopada 1824 roku, przeżywszy 55 lat. Pochowany został pod samborzeckim kościołem (wg Zychlińskiego) lub na pobliskim cmentarzu w Samborcu. Dzieci nie pozostawił, był kawalerem. W kościele samborzeckim umieszczona została żeliwna tablica z epitafium poświęconym generałowi Stefanowi Koszarskiemu. Tablica aktualnie znajduje się na plebani, jest popękana. Uszkodzenie mogło nastąpić w czasie II wojny światowej, gdy odłamki bomby uszkodziły strop i ściany kościoła, lub w czasie malowania wnętrza ścian kościoła w siedemdziesiątych latach ubiegłego roku. Czy i jaką część swojego majątku generał zostawił rodzinie, nie wiadomo. Pozostawił spadek 2180 złp na dobrach wsi Zajezierze w guberni sandomierskiej. Wiadome natomiast są zapisy dla kościoła samborzeckiego 2000 złp, dla Szpitala Dzieciątka Jezus 2087 złp i dla Towarzystwa Dobroczyńców 1280 złp. Parę manatków i sztuk bydła zapisał swemu słuźce, starem wiarusowi, z prośbą o opiekę nad wiernym psem.

Na podstawie materiałów przekazanych przez pana Jacka Szczerbińskiego z Krakowa tekst opracował
ANDRZEJ CEBULA

Dzieje gminy rymem pisane

SAMBORZEC

Samborzec – stolica gminy, w jej centrum położona, Nazwana prawdopodobnie od prasłowiańskiego – samborje, czyli wespół, razem, Samborze, Sambórz, Samborech niegdyś nazywana, Od poł. XVIII wieku jest siedzibą gminy i jej głównym przekazem.

Badania archeologiczne dowodzą, że 6000 lat temu tu osady już były, Świadczy o tym nasycenie samborzeckiej ziemi w Wisły dolinie, Wykopaliska ceramiki wstęgowej rytej, kutej i malowanej zachwyły wzbudziły, Zapalając ciekawość o rozwoju cywilizacji i jej powstania przyczyniły.

Dzieje kronikarskie Samborca w XII wieku mają początek, Jan Długosz podaje, że wieś rycerz Sambor założył, Kolejny właściciel cystersom koprzywnickim podarował majątek, Aby poprzez to uposażenie klasztor po zniszczeniach mongolskich ożył.

Z inicjatywy komesa Pawła z Samborca w XIII wieku Kościół pw. Trójcy Przenajświętszej powstał, Na jednym z najwyższych wzgórz w gminie położony, Z tego, co Stefan Zeromski w swych „Dziennikach” podaje, Widok na Sandomierz, Koprzywnicę, Chobrzany i Wisłę rozciągał się nieogarniony.

Przez ponad sto lat (1607-1717) świątynia do jezuitów sandomierskich należała, Podczas wojen szwedzkich uległa zniszczeniu, Pod koniec XVII wieku odbudowana i powiększona została, Dzięki ks. proboszcza Umińskiego – kanonika sandomierskiego staraniu.

Barokowy charakter kościoła z romańskimi w murach prezbiterium pozostałościami, Orientowany, z zachowaniem dziedzictwa kulturowego odrestaurowany,

Dzwonnica neobarokowa z dwoma dzwonami, A obok kościoła kaplica wybudowana po II wojnie do nabożeństw okazjonalnie sprawowanych.

Z samborzeckiego kościoła wywodzi się dwóch błogosławionych, Do grona 108 polskich męczenników ich zaliczono: Prezbiter ks. Antoni Rewera, który w Dachau zginął wśród umęczonych,

I ks. Władysław Miegóń – oficer Marynarki Wojennej, również w Dachau zgładzony.

W XVI wieku Samborzec zaliczany był jako dobra królewskie I wchodził w skład majątku Starostwa Sandomierskiego, Tak było, aż po pierwsze lata (1789) pozaborowe, Gdzie jeszcze z opisu lustratorów Starostwo strzegło dobra samborzeckiego.

Był tu wielki dwór, z zamkiem murowanym, Karczma przy drodze sandomierskiej gości weseliła, Jak również działał browar gorzelniany, Liczna kadra pracownicza przy dworze służyła.

W czasach Księstwa Warszawskiego królewskie majątki na skarb państwa oddano, Po upadku powstania listopadowego namiestnik Paskiewicz nimi swych generałów nagradzał, Ziemię polską, zwane donacjami, za zasługi Rosjanom przyznawano,

Każdemu z oficerów, który okrucieństwo w Królestwie Polskim wprowadzał.

Samborzec połączony z majątkiem Stodoły oddano gen. Olimpiuszowi Prianisznikowi, Po jego śmierci dziedzictwo objął syn Teodor – tajny radca stanu, Potem przez kolejne lata ziemię podlegały Mikołajowi Kudrziacowi, Który nimi włodarzył do zakończenia I wojny pogromu.

Po 1918 roku majątki upaństwiająco donację zlikwidowano, Część ziem między chłopów rozparcelowano, a część wydzierżawiono, Samborzeckie dobra rodzinie Krzesimowskich w dzierżawę powierzono, W ten sposób na bazie dawnego folwarku państwowe gospodarstwo rolne stworzono.

Ewa Juda

Cały tekst dostępny jest na profilu facebookowym autorki.

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 94 maj 2021

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Czterech wspaniałych z Samborca

Zadaniem nauczycieli i wychowawców jest odkrywanie i rozwijanie talentów swoich podopiecznych. Doskonale rozumieją to pedagodzy ze Szkoły Podstawowej im. Tadeusza Kościuszki w Samborcu, którzy zachęcają uczniów do udziału w konkursach, a następnie ich przygotowują.

Dzięki takiemu podejściu w tegorocznych konkursach przedmiotowych organizowanych przez świętokrzyskiego kuratora oświaty uczniowie ze Szkoły Podstawowej w Samborcu odnieśli znaczące sukcesy.

Mateusz Osowski i Karol Walasek, którzy zgłębiali historyczną wiedzę pod opieką pani Małgorzaty Spadło, zostali finalistami II Wojewódzkiego Konkursu z Historii. W finale tego konkursu powiat sandomierski reprezentowało czterech chłopców, w tym dwóch naszych uczniów, a więc jest to ogromny sukces, zarówno pani Małgorzaty Spadło, jak i naszych młodych historyków.

Jakub Toś drugi raz z rzędu zdobył tytuł finalisty II Wojewódzkiego Konkursu z Geografii. Do konkursu przygotowywał się pod kierunkiem pani Małgorzaty Trzaski. Dwukrotnie finalistą twierdzi, że geografia nie ma przed nim żadnych tajemnic.

Maciej Śmiechowski odniósł sukces w II Wojewódzkim Konkursie z Informatyki. Pod czujnym okiem pani Doroty Kaczor zgłębiał tajniki wiedzy informatycznej. Był jedynym reprezentantem powiatu sandomierskiego.

Dyrekcja i nauczyciele Szkoły Podstawowej w Samborcu są bardzo dumni z osiągnięć swoich uczniów. Finalistom serdecznie gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów.

OFERTA EDUKACYJNA na rok szkolny 2021/2022

4-letniego Liceum Ogólnokształcącego im. Stefana Żeromskiego w Chobrze

Wyróżniamy się profesjonalną i dostosowaną do Twoich potrzeb organizacją zajęć

PROFILE KSZTAŁCENIA
Liceum Ogólnokształcące oferuje następujące profile kształcenia:

- profil humanistyczno-językowy (j. polski, historia/wos, j. obcy)
- profil matematyczno-geograficzny (matematyka, geografia, fizyka)
- profil biologiczno-chemiczny (biologia, chemia, fizyka)
- **Czym wyróżnia się nasza szkoła i co oferuje?**
- kadre pedagogiczną tworzą doświadczeni i wykwalifikowani nauczyciele
- w szkole działa Szkolne Koło Wolontariatu – uczniowie działają społecznie i charytatywnie w ramach akcji na rzecz innych ludzi, członkowie koła mają organizowane raz do roku tygodniowe wyjazdy
- mamy Szkolny Klub Honorowych Dawców Krwi
- uczestniczymy w olimpiadach przedmiotowych, zawodach sportowych
- współpracujemy z wyższymi uczelniami
- organizuje wycieczki, rajdy, obozy szkoleniowe i sportowe
- **Nasze liceum posiada**
- NOWE pracownie komputerowe wyposażone w nowoczesny sprzęt komputerowy, tablice i roboty
- dobrze wyposażone w pomoce dydaktyczne pracownie przedmiotowe: biologiczną i geograficzną
- Szkolny Klub Sportowy ULKS Chobrze, który umożliwia rozwój umiejętności sportowych
- stołówkę
- monitoring
- bibliotekę z bardzo bogatym i atrakcyjnym księgozbiorem uzupełnianym co roku

Nasi uczniowie są dobrze przygotowani do matury, osiągają wysokie wyniki na egzaminie dojrzałości i dostają się na wymarzone studia.

W szkole funkcjonują różne koła przedmiotowe, odbywają się zajęcia pozalekcyjne, w czasie których uczniowie mają doskonałą okazję do poszerzania swoich horyzontów myślowych.

Zdawalność na egzaminie maturalnym

Rok	LO w Chobrze	woj. świętokrzyskie
2016/2017	80%	79%
2017/2018	100%	87%
2018/2019	94%	87%
2019/2020	92%	87%

60 plus to piękny wiek!

Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu realizuje projekt „Życie zaczyna się z 6.0!”, który otrzymał dofinansowanie w ramach programu „Generacja 6.0” Fundacji BGK im. J.K. Steczkowskiego w wysokości 11 tys. zł.

W projekcie bierze udział grupa seniorów z gminy Samborzec. Działania uwzględnione w projekcie mają na celu przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu i technologicznemu osób w wieku 60+ poprzez inicjatywy w obszarze społecznym i technologicznym, mające na celu poszerzenie wiedzy i rozwijanie umiejętności w różnych dziedzinach życia.

Aktualnie w ramach projektu odbywają się majowe rajdy nordic walking z instruktorem. Na aktywne zajęcia zapraszamy w każdą niedzielę

maja o godz. 16. Ponadto w planach jest organizacja rajdu rowerowego pod hasłem „Senior na rowerze”, dokończenie kursu komputerowego z udziałem seniorów, spotkania pt. „Senior w świecie finansów i przepisów prawnych” oraz „Bezpieczeństwo i profilaktyka COVID-19”, warsztat pierwszej pomocy przedmedycznej, spotkanie z funkcjonariuszem policji.

Ciekawym punktem w harmonogramie będą wartościowe warsztaty kulinarne, wyjazd integracyjny oraz kino plenerowe na zakończenie projektu.

Wiwat maj!

Rok 2021 to Rok Tradycji Konstytucyjnej, rok obchodów 230-lecia uchwalenia Konstytucji 3 maja i 100-lecia uchwalenia Konstytucji marcowej.

Z tej okazji na początku maja Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu zaprosił wszystkich chętnych do udziału w grze mobilnej „Wiwat maj, trzeci maj!”.

Mobilna gra domowa to forma zabawy edukacyjnej, ale też współzawodnictwa na odległość. Można w niej wziąć udział z dowolnego miejsca, wystarczy mieć smartfon lub tablet z internetem. W rozgrywkach premierych z nagrodami zwyciężyli:

I miejsce ex aequo Andrzej Baumeł i Mariusz Pindel

II miejsce Kamil Kosmaciński

III miejsce Paulina Dereń.

Wyróżnienia otrzymały: Emilia Gil, Karolina Gil, Julia Paprocka, Kinga Kolańska. Gratulujemy!

Sukces uczennicy klasy II liceum w ogólnopolskim konkursie

26 kwietnia rozstrzygnięto ogólnopolski konkurs plastyczny „Jedyny taki Dziennik”, organizowany przez Dział Edukacji Państwowego Muzeum na Majdanku.

Założeniem konkursu było wykonanie ilustracji do fragmentu „Dziennika Jadwigi Ankiewicz”, wybranego spośród dostępnych na Facebooku i na stronie muzeum. Decyzją jury konkursu trzecie miejsce zajęła **Katarzyna Dereń** –

uczennica klasy II LO (G) Liceum Ogólnokształcącego im. S. Żeromskiego w Zespole Placówek Oświatowych w Chobrze. Do konkursu zgłoszono ponad 200 prac plastycznych z całej Polski. Gratulujemy!

ZNANI I NIEZNANI

Stefania Calvas Skotnicka 1886-1934

Przyjeżdżając do Skotnik Sandomierskich drogą od Szewc, tuż za ostrym zakretem, po prawej stronie drogi, mijamy cmentarz parafialny. Jest to stara nekropolia, z dużym prawdopodobieństwem można powiedzieć, że najstarsza na terenie gminy Samborzec. Założona ją w okresie wojen napoleońskich po 1809, a przed 1819 rokiem.

Proboszczami parafii w Skotnikach w tych latach byli: ks. Maciej Dużyński dziekan koprzywnicki, honorowy kanonik sandomierski, i ks. Jan Cybulski, od 1814 r. wikariusz sandomierski. Pod przyszły cmentarz wybrano najwyższy położony teren w całej wiosce. Główne wejście na cmentarz od wschodu, prowadzi przez otwartą wąską bramę (2,5 m) i wąską furtkę (0,7 m). Cmentarz ma wymiary w przybliżeniu: 69,7 m x 63,7 m. Powierzchnia starego cmentarza wynosi ok. 4440 metrów kwadratowych, usytuowany jest on na skraju wsi, ok. 1 km od kościoła pw. św. Jana Chrzciciela w Skotnikach. Cały cmentarz ogrodzony jest murem z kamienia na wysokość ok. 1 metra. Mur wykonali parafianie, a ogrodzenie stalowe wykonał Edward Surowiec ze Skotnik. Działo się to w 1976 roku i po 1980 roku, gdy proboszczami parafii byli ks. Józef Tomaszewski i ks. prałat Marian Mołga. W tychże latach zachodziła potrzeba powiększenia powierzchni cmentarza, gdyż brakowało miejsca na nowe pochówki zmarłych parafian. Z tego powodu mieszkanka Zajeźzora, Z. Bednarz, przekazała pod cmentarz część swojej działki, przyległej do starego cmentarza od strony zachodniej. Gmina w Samborcu teren wykupiła i przekazała na własność parafii. W zamian pani Bednarz miała być po śmierci pochowana w nowej części cmentarza. Stało się jednak inaczej, pochowano ją na cmentarzu w Samborcu. W 1976 roku wykonano mur cmentarny od strony zachodniej oraz część od południa i północy (połączenie ze starym).

W latach 80. ubiegłego wieku, w celu dalszego powiększenia powierzchni cmentarza, Janina Pastuszkowska ze Stalowej Woli, Marian Piasta ze Skotnik i Józef Piasta z Szewc przekazali na rzecz gminy swoje części działek od strony północnej cmentarza, a z kolei gmina w Samborcu przekazała grunt na własność parafii w Skotnikach. Aktualnie na tym terenie nie dokonuje się pochówków. Dla przypomnienia w miejscu tym przed II wojną światową stał młyn wietrzny Żyda Nuty Hofmana.

Wchodząc na stary cmentarz, tzw. miasto umarłych, widzimy liczne groby i pomniki pogrzebanych tutaj ludzi. Panuje tu zupełna cisza. Tylko wiatr lekko szumi i przelatuje pomiędzy grobami, poruszając tu i ówdzie kwiaty we flakonach ustawionych na mogiłach oraz rosnące krzewy i drzewa cmentarne. Widać wiele grobów bezimiennych, bez krzyża i tabliczki. Zapomniane, samotne, prawdopodobnie rodziny tych zmarłych nie żyją. Idąc dalej, widać świeże kwiaty na grobach i palące się tu i ówdzie znicze.

Na cmentarzu w Skotnikach jest ok. 365 grobów betonowych (obłożonych lastriko, płytami marmurowymi, granitem), grobów ziemnych jest 138, a pomników i płyt nagrobnych z XIX wieku zachowało się 12. Razem na cmentarzu w Skotnikach znajduje się ok. 515 pomników cmentarnych, a pochowanych jest tu ok. 1500 zmarłych parafian. Wśród wielu znakomych, spoczywających w tym miejscu, mieszkańców tejże parafii, znajdują się chociażby takie nazwiska jak Skotnicy, Piotrowscy,

Zelikowie, Russoccy, Kaniosowie, dalej widzimy nazwiska Malczewskich, Panuszewskich, Kochanowskich, Rawów, Lewandowskich i wielu, wielu innych. Nie sposób wszystkich wymienić. Znajduje się tu również grób nieznanego żołnierza.

Nad najstarszą częścią nekropolii, na wprost głównej bramy, od alejki lekko w prawo, góruje pomnik rodziny Skotnickich, właścicieli dóbr tej wioski od niemal 800 lat. Trudno w tak krótkim artykule opisać historię tego rodu, dlatego skupiłem się tylko na jednej postaci związanej z tą rodziną. Chodzi mianowicie o Stefanię Calvas Skotnicką, żonę gen. Stanisława Grzmota-Skotnickiego.

Stefania de Calvas Skotnicka, właścicielką Stefania Teresa Paulina Skotnicka,

Stefan Norblin „Portret Stefanii Calvas”, ze zbiorów rodzinnych.

urodziła się w 1886 roku. Rodziców nie znamy, brak danych. Była śpiewaczką, skończyła konserwatorium w Krakowie. W 1913 roku nagrała na płytę swoje piosenki ludowe, między innymi takie jak: „Od Krakowa czorny las”, „Ujechałam cztery mile drogi”, „Potem Antoś”, „Hej carne oczy miała”, „Geś się w rowie pasie”, „Ani ja sieje ani ja orzę” i inne, które sama śpiewała. Była dwukrotnie zamężna, pierwszy raz (ślub w 1906 r.) z gen. dyw. WP II RP, lekarzem medycyny, Bolesławem Ignacym Florianem Długoszowskim „Wieniawą” (1881-1922) – rozwód w 1919 roku. Dzieci nie mieli. Drugi ślub w 1919 roku w Krakowie w kościele ewangelickim wzięła ze Stanisławem Skotnickim h. Bogoria, synem Maksymiliana Skotnickiego h. Bogoria (1866-1922) i Wandy z Russockich z Brzezia h. Zadora (1866-1941). Z tego związku przyszło na świat dwoje dzieci: syn Stanisław (1920-2003) i córka Stefania Skotnicka Kummant h. Bogoria (1921-1994).

Stefania Calvas, będąc żoną Wieniawy Długoszowskiego, jak już wspomniano, dużo podróżowała. Była we Lwowie, w Berlinie, a później w Paryżu, gdzie młoda pani Długoszowska kształciła swój głos. Szkołę operowy sopran u mistrza Jana Reszke. Koncertowała jednocześnie z pieśniami zaprzyjaźnionego Maurycego Ravela. Małżeństwo przy tym prowadziło ożywione życie towarzyskie. Nie wytrzymało ono jednak próby czasu. Wieniawa Długoszowska zapoznała inną kobietę (żonę Berensona) i zakochał się w niej, porzucając Stefanię. Ślubu unieważnić z nią nie

mógł, uczynił to dopiero po śmierci Stefanii w 1934 roku. Zawarcie ślubu Stefanii ze Stanisławem Skotnickim nie wpłynęło na pogorszenie stosunków pomiędzy Skotnickim i Wieniawą. Pozostali w przyjaźni i utrzymywali bliski kontakt.

Stefania Calvas Skotnicka zmarła młodo 4 maja 1934 roku (w piątek) w Warszawie. Pochowana jest na cmentarzu w Skotnikach w rodzinnym grobowcu Skotnickich. Czapopismo „Ziemia Sandomierska” tak opisało pogrzeb zmarłej Stefanii: „W niedzielę, dnia 6 maja, w godzinach wieczornych przywieziono zwłoki Zmarłej z Warszawy, by złożyć je w grobach rodzinnych. Dość wcześniej zgromadziły się rzesze okolicznego ludu, by towarzyszyć Zmarłej w ostatniej wędrówce ziemskiej. Cichy, majowy wieczór

Pomnik rodziny Skotnickich na cmentarzu w Skotnikach. Fot. A. Cebula

zapadał powoli, oczy wszystkich wpatrzone w dal w napięciu szukają światła mającego nadjechać ze zwłokami samochodu. Okrzyk (jedzie) zelektryzował zgromadzonych. Trumna otoczona wieńcem z kłosów zbóż spoczęła na karawanie ubranym zielenią. Kondukt żałobny ruszył wolno w kierunku kościoła, by w nim na jedną noc złożyć trumnę ze zwłokami Zmarłej. Dnia 7 maja o godz. 11 i pół odbyło się nabożeństwo żałobne odprawione przez miejscowego proboszczą (ks. Juliana Arletwicza), w którym oprócz pograżonej w żałobie Rodziny Zmarłej, wzięli udział inspektor armii gen. Norwid Neugebauer, gen. Trojanowski – dowódca 9-ego korpusu w Brześciu, gen. Głuchowski Janusz deca X korpusu w Przemyslu, pułk. Belina Prazmowski, pułk. de Laveau, starosta dowódca 2 p. Leg., dr Polanowski, starosta sandomierski, poseł dr Stanisław Krawczyński oraz delegacje ze wszystkich związków społecznych i filantropijnych, w których pracowała Zmarła. Wśród nich Rodzina Wojskowa z p. pułkownikową Sokół Szahinową i prezeską Związku Pracy Obywatelskiej w Baranowiczach na czele oraz dwie miejscowe Ochot. Straże Pożarne i Oddział Strzelecki z Koprzywnicy. Państwo Marszałkowsko Piłsudzcy nadesłali depeszę kondolencyjną.”

Grobowiec rodzinny Skotnickich w 2019 roku został poddany renowacji. Łatwo go rozpoznać, na prostopadocynnym cokole stoi Matka Boska z wyciągniętymi rękoma w geście zaproszenia.

ANDRZEJ CEBULA

Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

Dzieje gminy rymem pisane

SKOTNIKI

Skotniki – wieś jedna z najstarszych w Powiecie Sandomierskim, Jej nazwę na dwa różne sposoby tłumaczono, Hodowla – symbol bogactwa – schut (skot) skarb w jęz. niemieckim, A na ziemiach Niziny Skotnickiej przed wiekami owce hodowano. Skotnikami więc nazywano pasterzy i hodowców bydła, Być może, że i od nich nazwa wsi pochodzi, Druga wersja, „szkuty”, weszła też w kronik prawidła, Oznaczała pojazdy wodne, a dodatkowo proste, drewniane łodzie.

Wieś to księżęca na początku była, W 1167 r. księżna Maria, żona B. Kędzierzawego kapituła katedralnej krakowskiej dobra przekazała, Następnie rodzina Bogoriów Skotnickich ziemię odkupiła I aż do połowy XX-go wieku w rękach tego rodu wieś pozostała.

W 1185 r. Mikołaj Bogoria klasztor cysterski w Koprzywnicy funduje, W trzy lata później wojewodą sandomierskim zostaje obrany I w imieniu księżki Kazimierza w Księstwie Sandomierskim władzę sprawuje, Będąc przez mieszkańców ceniony i szanowany.

Przodek tego rodu – rycerz Michał Bogorią zwany, Walcząc u boku Bolesława Śmiałego męstwem się wyróżnił niezwykłym, Gdy w bitwie z Dołowcami został kilkakrotnie ranny, Mimo wielkiego bólu walczył dalej i nie zszedł z pola bitwy.

Król Bolesław za odwagę herbem go nagroził, Gdzie na czerwonym polu widnieją dwie złamane strzały z grotami ku sobie zwróconymi, Ród Bogoriów przez kolejne lata tym herbem się szczylił, A dziś to herb naszej Gminy, dodatkowo z jabłkami symbolicznymi.

Najbardziej znany z rodu Bogoriów był Jarosław w 1276 r. urodzony, Był to arcybiskup gnieźnieński, 32 lata archidiecezją kierujący, Mecenas sztuki, fundator kościołów, dokonujący żywota jako mnich zakonny, W chwili śmierci będąc na dobrowolnej pokucie sto lat liczący.

Ten to arcybiskup Bogoria Jarosław kościół w Skotnikach ufundował, Którego budowa w stylu gotyckim kilkadziesiąt lat trwała, Kościół ten pod wezwaniem Św. Jana Chrzciciela po dziś dzień przetrwał, A obecna plebania w XX-tym wieku wybudowana została.

Z rodu Bogoriów-Skotnickich się wywodziło wielu wybitnych ludzi – uczonych, duchownych, artystów, żołnierzy, rolników, Panowanie ponad 700-letnie tego rodu ogólnie podziw budzi, Gdy szlachta często zmieniała majątki i zagrodników.

Z rodu tego wywodzi się Stanisław Grzmot-Skotnicki – gen. brygady Wojska Polskiego, O wolność u boku Józefa Piłsudskiego walczący, Internowany za odmowę na wierność dla cesarza austriackiego,

W bitwie nad Bzurą śmiertelne rany ponoszący. Ewa Juda

Cały tekst dostępny jest facebookowym profilu autorki

Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 95 czerwiec 2021

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Miliony na remont dróg

Gmina Samborzec otrzymała w ramach Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg dofinansowanie od Wojewody Świętokrzyskiego w łącznej kwocie 2 228 062,00 zł.

Dofinansowaniem objęte zostały dwa zadania:

- „Przebudowa drogi gminnej nr 373006T Postronna – Ryłowice na odcinku o długości 710 m”. Całkowita wartość wydatków kwalifikowalnych zadania wynosi 1 088 476 zł, w tym dofinansowanie wojewody w kwocie 761 933 zł, oraz 326 543 zł wkładu własnego gminy.
 - „Przebudowa drogi gminnej nr 373038T Zajezierze – Ostrołęka na odcinku o długości 2312 m”. Całkowita wartość wydatków kwalifikowalnych zadania wynosi 2 094 470 zł, w tym dofinansowanie wojewody w kwocie 1 466 129 zł, oraz 628 341 zł wkładu własnego gminy.
- „Dziękujemy Wojewodzie Świętokrzyskiemu za wsparcie inwestycji na terenie gminy Samborzec.

W ramach strefy przyrodniczej „Projekt na 6!” realizowanego przez GOK w Samborcu dzieci z klas 0 i III z Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu wzięły udział w spotkaniach z ornitologiem.

31 maja w obu grupach odbyły się zajęcia teoretyczne, które poprowadził Janusz Wępsięc z Regionalnego Centrum Promocji Obszaru Natura 2000 „Tarnobrzaska Dolina Wisły”. Podczas spotkań dzieci wysłuchały informacji na temat ptaków występujących w Polsce i na świecie. Ornitolog z zaangażowaniem przedstawiał zdjęcia ptaków z różnych środowisk, charakteryzował wybrane gatunki, sposób ich gniazdowania i budowę piór. Uczniowie mogli poznać różnice między kawką a kosem, sikorą bogatką a sikorą modrą, a także poznali budowę i rolę budek lęgowych.

2 czerwca odbyła się druga część spotkania – obserwacja przyrodnicza w terenie z udziałem obu grup. Podczas zajęć uczniowie mogli samodzielnie zaobserwować ptaki żyjące na terenie przy szkole: kawki, pliszki, szpaki, pustulki, gołębie grzywacze i jaskółki. Za pomocą lup uczniowie zaobserwowali i poznali wiele roślin łąkowych. To była bardzo ciekawa lekcja przyrody na łonie natury.

W ramach projektu zakupiono pomoce dydaktyczne dla szkoły: 10 lornetek, 15 lup przyrodniczych, 1 monokular, 1 lunetę Bresser 20-60x60 National Geographic + fotoadapter do lunety, fotoadapter do mikroskopu szkolnego, 2 globusy „Zwierzęta świata” oraz dwie pozycje książkowe „Akademia Mądrego Dziecka. Mój Zeszyt Obserwacji Przyrodniczych: Drzewa, Owady”.

Natomiast w ramach projektowej strefy wolontariatu odbyła się zbiórka karmy dla psów z Przuliska na Wiśniowej. W dniu 7 czerwca 2021 roku pracownicy Gminnego Ośrodka Kultury oraz Urzędu Gminy w Samborcu przekazali karmę zebraną w szkołach na terenie gminy Samborzec

Gościli ornitologa

w ramach „Projekt na 6!”. Oprócz suchej i mokrej karmy wśród ofiarowanych rzeczy znalazły się koce oraz inne przysmaki dla zwierząt. Serdecznie dziękujemy za przeprowadzenie zbiórek: Zespołowi Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu, Publicznej Szkole Podstawowej w Złotej, Publicznej Szkole Podstawowej w Skotnikach, Warsztatom Terapii Zajęciowej w Śmiechowicach. Dziękujemy wszystkim za okazane serce i wsparcie naszej akcji.

Przulisko na Wiśniowej jest prowadzone przez Sandomierskie Stowarzyszenie Przyjaciół Zwierząt. **Jeśli macie odrobinę czasu i chcielibyście pomóc, możecie regularnie odwiedzać Przulisko, wyprowadzać psy na spacer lub dołączyć do grona wolontariuszy.** Zachęcamy do odwiedzin Przuliska na Wiśniowej, które ma swoją siedzibę pod adresem ul. Przemysłowa 9a w Sandomierzu.

„Projekt na 6!” został dofinansowany przez Fundację BGK w programie „Na dobry początek!”.

Już po raz kolejny Krajowa Odznaka Jakości została przyznana nauczycielom i uczniom przedszkola „Wesołe Jabłuszko” w Samborcu za projekt „European herbarium”.

Odznaka jakości dla przedszkola w Samborcu

Celem projektu było stworzenie zielnika i zapoznanie dzieci ze środowiskiem przyrodniczym najbliższej okolicy oraz uwrażliwienie ich na piękno swojego regionu. Współpraca przedszkolaków z uczniami z różnych części Europy polegała na stworzeniu własnych zbiorów, w których zaprezentowali zasuszone rośliny, liście drzew i krzewów ze swoich miejscowości, parków, lasów, szkolnych ogródków. Wspólnie wymienili się doświadczeniami, tworząc „Europejski zielnik”. Wyniki współpracy

dzieci można zobaczyć w e-booku „European Herbarium” <https://www.storyjumper.com> To nie koniec sukcesów. W obecnym roku szkolnym przedszkole otrzymało także Europejskie Odznaki Jakości za projekty: „Europejskie Tajemnice”, „Uczę się przez życie, przez działanie” oraz „Recykling teraz”. Oznacza to, że działania przedszkola zostały docenione przez Centralne Biuro Programu eTwinning jako reprezentujące najwyższy europejski poziom, a wyróżnione projekty zostały opublikowane na Europejskim Portalu eTwinning.

Dzięki programowi eTwinning uczniowie polskich placówek mają szansę współpracować z rówieśnikami z całej Europy. Program umożliwił prowadzenie projektów edukacyjnych przy wykorzystaniu narzędzi TIK.

Kwitnąca jabłoń na fotografiach

Na II Konkurs fotograficzny pt. „Kwitnąca Jabłoń” wpłynęły aż 64 zgłoszenia.

Zdjęcia oceniała komisja konkursowa w składzie: Anna Szewczyk – kierownik Referatu Promocji, Kultury i Sportu w Starostwie Powiatowym w Sandomierzu, Ilona Świder – animator w Gminnej Bibliotece Publicznej w Samborcu, Roman Śmiechowski – fotograf, Paweł Kara – fotograf, Albert Sendrowicz – fotograf, pracownik Urzędu Gminy w Samborcu. Praca przy ocenie zdjęć okazała się nie lada wyzwaniem. Podczas oceny wzięto pod uwagę: zgodność zdjęcia z tematyką i celami konkursu, oryginalne ujęcie tematu, ciekawe obserwacje, pomysłowość i inwencję twórczą. Ponadto estetykę i efekt wizualny, a także techniczną poprawność wykonania zdjęcia. Konkurs miał na celu m.in. promowanie lokalnych walorów przyrodniczych, pogłębienie więzi z regionem, promocję gminy Samborzec oraz powiatu sandomierskiego. Ponadto popularyzację fotografii jako formy wyrazu artystycznego oraz aktywnej i kreatywnej formy spędzania wolnego czasu. Zgodnie z punktacją i oceną jury I miejsce zajęła Urszula Sasaga (tablet), II miejsce Jolanta Ratajczyk (gimbal), a III Kamil Kopciół (statyw). Wyróżnienia otrzymali:

Paulina Konat, Kinga Kolańska, Szymon Konat, Aleksandra Sasaga, Patrycja Sasaga, Karolina Greła, Lidia Dragan, Kornelia Stępień, Karolina Ura, Zofia Ratajczyk, Marcin Ratajczyk, Jan Greła, Gabriela Konat, Magdalena Kolańska, Magdalena Socha, Natalia Stachera, Jakub Lasota oraz Weronika Tomala.

2 czerwca w sali konferencyjnej Urzędu Gminy w Samborcu odbyło się wręczenie nagród. Dyplomy oraz nagrody rzeczowe wręczyli laureatom sekretarz powiatu Andrzej Świdawski oraz wójt gminy Samborzec Witold Surowiec.

Dziękujemy wszystkim, którzy wzięli udział w konkursie! Konkurs odbył się pod honorowym patronatem wójta gminy Samborzec oraz starosty powiatu sandomierskiego. Organizatorem konkursu był Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu.

Już po raz dwudziesty trzeci Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu zorganizowała Konkurs Plastyczny „Kocham tę Ziemię”. W tym roku, podobnie jak w ubiegłym, konkurs został przeniesiony do sieci. Uczestnicy przesyłali zdjęcia swoich prac na adres e-mailowy biblioteki.

„Kocham tę ziemię” to konkurs plastyczny z wieloletnią tradycją. Pierwsza jego edycja miała miejsce w 1999 roku. Celem konkursu jest umożliwienie dzieciom i młodzieży zaprezentowania swojego talentu oraz pokazanie piękna i urody ziemi samborzeckiej. Konkurs towarzyszy corocznym obchodom Wojewódzkiego Święta Kwitnącej Jabłoni, a patronat honorowy sprawuje wójt gminy Samborzec.

Na tegoroczną edycję wpłynęło 26 prac. Aż 17 zostało nagrodzonych. Prace oceniono w czterech kategoriach wiekowych, zwracając szczególną

Najmłodszy pokazał piękno ziemi samborzeckiej

KOCHAM TĘ ZIEMIĘ
KONKURS PLASTYCZNY 04-11-2021

uwagę na oryginalny pomysł i estetykę wykonania. Poziom był bardzo wyróżniony, w związku z tym podjęto decyzję o przyznaniu nagród równorzędnych. Wśród laureatów konkursu znalazły się dzieci i młodzież oraz grupy przedszkolne i klasy ze szkół podstawowych z terenu naszej gminy. Zwycięzcy otrzymali fantastyczne nagrody książkowe.

Bardzo cieszy fakt, że pomimo upływu lat konkurs trwa nadal. Dzieci i młodzież chętnie biorą w nim udział i co najważniejsze dostrzegają piękno ziemi, z której pochodzą. Prace konkursowe są z roku na rok coraz piękniejsze i coraz bardziej pomysłowe, promują okolicę i zachęcają do odwiedzin naszej gminy. Wystawę zdjęć prac nagrodzonych można zobaczyć w Urzędzie Gminy w Samborcu oraz na stronie internetowej biblioteki: www.gbp.samborzec.pl.

Konkurs plastyczny „Pamięć o Żołnierzach Wyklętych”

2 czerwca w Centrum Edukacyjnym „Przystanek Historia” odbyła się uroczystość wręczenia nagród laureatom konkursu „Pamięć o Żołnierzach Wyklętych”, organizowanego przez Instytut Pamięci Narodowej Delegatura w Kielcach.

Konkurs polegał na wykonaniu projektu kartki pocztowej poświęconej tematyce żołnierzy wyklętych. Praca miała przedstawiać zarówno pojedyncze wydarzenie, jak również postacie, symbole oraz osobistą refleksję nad tematem konkursu, ukazane w artystycznej formie.

Celem konkursu było upowszechnianie wiedzy na temat żołnierzy podziemia

Fot. IPN Kielce

niepodległościowego, jak również edukacja historyczna oraz rozwijanie wśród dzieci i młodzieży wyobraźni plastycznej i inwencji twórczej.

Nagrody laureatom wręczył nacelnik Delegatury IPN w Kielcach, dr Dorota Koczwańska-Kalita oraz wojewoda świętokrzyski Zbigniew Koniusz.

Wśród laureatów konkursu jest uczennica Liceum Ogólnokształcącego im. Stefana Żeromskiego w Chobrzeżach Weronika Dereń z klasy II (P), która zajęła II miejsce.

Jej praca przedstawia rotmistrza Witolda Pileckiego, który w czasie II wojny światowej dobrowolnie dał się umieścić w obozie koncentracyjnym KL Auschwitz – Birkenau (nr obozowy 4859), aby zdobyć informacje o sytuacji w obozie i zorganizować tam ruch oporu. Po ucieczce z obozu działał w polskim podziemiu, brał udział w powstaniu warszawskim. Po wojnie działał w podziemiu niepodległościowym, które przeciwstawiało się władzy komunistów. W 1948 roku został skazany na śmierć i wyrok wykonano w maju tegoż roku. Nadal nie jest znane miejsce pochówku rotmistrza.

Dzieje gminy rymem pisane

STRĄCZKÓW

Pierwsza wzmianka w XIII wieku powstała, Wieś należała wówczas do Opactwa Cystersów w Koprzywnicy, Nazwa Strączków wówczas w dokumencie figurowała, Legat papieski wystawił go w Budzie, w obrębie Węgier granicy.

Dawna nazwa brzmiała też Stronczłów lub Stronczków, Od 1973 r. wieś należy do gminy Samborzec, Wcześniej, od 1954 r., wchodziła w skład gminy Klimontów, Wieś rycka, potem księżęca – na podstawie dokumentów można to orzec.

Część ziem sołectwa cystersi koprzywnicy odkupili, A część dostali od dziedzica Grzegorza w darze, Z tychże włości dziesięcinę 5 grzywien pobierali, W XVI wieku folwark w Strączkowie miał prawie 200 mórg w swym wymiarze.

W 1868 r. wieś Strączków otrzymał jako donację Gawrył Chruszczow-Sokolnikow,

Była to nagroda za zasługi od cara Rosji, Po jego śmierci ziemię odziedziczył syn Aleksander Chruszczow-Sokolnikow,

General, zwalczający wszelkie przejawy polskości. Wydarzenia polityczne, w tym I wojna światowa spowodowały, Ze właściciel zaczął stopniowo ziemię mieszkańcom wyprzedawać,

W czasie II wojny partyzanckiej Bataliony Chłopskie we wsi działały,

Aby ludność przed okupantem ratować. Przez Strączków rzeka Kępianka przepływa, Dzieci chodzą do Chobrzeż, do szkoły i przedszkola, Kraina malownicza uroku dobywa, Drzewami owocowymi i warzywami obsadzone pola. Strączków do Parafii Chobrzeż należy, Krzyż Chrystusa na rozdrożu postawiony do modlitwy skłania, Dwa skupki owoców skupują rolników plony, A sklep dostarcza materiałów podstawowego zapotrzebowania. W Strączkowie ksiądz prałat Zygmunt Gil się urodził, Najpierw był Kanclerzem Kurii Diecezji Sandomierskiej, A potem jako proboszcz i kustosz parafii katedralnej przewodził, Krzwiąc wiara w całej Ziemi Sandomierskiej.

Ewa Jada

Cały tekst dostępny jest na facebookowym profilu autorki.

Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

Publiczna Szkoła Podstawowa im. Armii Krajowej w Zawierzbju realizuje od 2020 r. ponadnarodowy projekt „Kompetencje bez granic” skierowany do 20 uczniów klas VI, VII i VIII. Partnerem w projekcie jest Ave Maria Casa Madre – hiszpańska szkoła zlokalizowana w Granadzie.

W partnerstwie z Hiszpaniami

Projekt ma na celu zdobycie wiedzy i doświadczenia w warunkach międzynarodowych w tematyce związanej z promocją zdrowia w kontekście odżywiania, aktywności fizycznej, ryzyka uzależnienia od internetu, a także z ideą integracji społecznej uczniów zdrowych wobec uczniów z zaburzeniami rozwoju. Poprzez działania

Ave Maria Casa Madre – hiszpańska szkoła w Granadzie

ponadnarodowe, uczestnicy rozwijają swoje umiejętności społeczne, takie jak: kreatywność i przedsiębiorczość, logiczne myślenie, większa odporność na stres, współpraca w zespole. Powyższe psychospołeczne uwarunkowania są fundamentem kształtującym dalszą drogę życia młodego człowieka. Wspólne zajęcia z hiszpańską rówieśniczą grupą uczniów będą okazją „zanurzenia się w języku angielskim”, co w efekcie stanie się podstawą do przełamania bariery językowej i rozwinięcia umiejętności porozumiewania się. Pobyt w Hiszpanii podniesie także świadomość kulturą tego kraju wśród uczestników wyjazdów.

Projekt dofinansowany został ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER) projektu „Ponadnarodowa mobilność uczniów”.

Niebawem ruszają ważne zajęcia

Od września 2021 r. swoją działalność rozpocznie Wczesne Wspomaganie Rozwoju Dziecka „Znigma” przy Publicznej Szkole Podstawowej im. Armii Krajowej w Zawierzbju.

Wczesne Wspomaganie Rozwoju (WWR) to zespół działań i aktywności przeznaczony dla dzieci od urodzenia do momentu rozpoczęcia nauki w szkole. Terapia WWR ma na celu niwelację różnic w rozwoju różnych umiejętności pomiędzy dzieckiem z zaburzeniami a dziećmi rozwijającymi się prawidłowo. W zajęciach WWR mogą uczestniczyć dzieci, u których podejrzewa się różnego typu nieprawidłowości rozwojowe, np. autyzm, niedosłuch, problemy ze wzrokiem, problemy z nawiązaniem relacji społecznych, problemy komunikacyjne np. opóźniony rozwój mowy czy problemy z wykonywaniem czynności samodzielnie przez dziecko.

Terapia WWR jest terapią całkowicie bezpłatną.

W WWR „Znigma” pracują tacy specjaliści jak: pedagog, psycholog, logopeda,

specjalista WWR, terapeuta TUS, terapeuta ASD, terapeuta ręki I i 2 stopnia, socjoterapeuta, terapeuta SI, audiolog, oligofrenopedagog, tyflopodagog, surdopedagog, fizjoterapeuta, specjalista terapii manualnej u dzieci, terapeuta PNF.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 96 lipiec 2021

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Razem pół wieku i więcej

23 czerwca Urząd Gminy w Samborcu zorganizował uroczystość jubileuszową par małżeńskich, które przeżyły razem 50 lat. Odbyła się w Zespole Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu.

Nie bez powodu jubileusz pięćdziesięciolecia małżeństwa określane jest mianem złotych godów. Bezsprzecznie jest to rocznica szczególna, która zasługuje, by obchodzić ją z należnym szacunkiem i godnością. By pojąć rangę uroczystości, należy zrozumieć, co tak naprawdę oznacza wieloletni staż małżonków. Jubileusz ten nie sprowadza się jedynie do kilku liczb i formalnych danych, lecz stanowi powód wielu wzruszeń i przywołuje liczne wspomnienia. Nie sposób podchodzić do wydarzenia w sposób inny niż emocjonalny, mając świadomość, iż od pięćdziesięciu lat małżonkowie dzielą zarówno radosne dni, jak również przykre momenty. Zmagają się wspólnie z przeciwnościami i stawiają czoła nowym wyzwaniom. Choć los z pewnością nie zawsze był dla nich przychylny i zmuszał ich do licznych poświęceń, przetrwali próbę czasu, dając wzór przyszłym pokoleniom. Bez wątpienia taką postawę należy nagrodzić i należyście uhonorować.

Świętowanie rozpoczęło się uroczystą mszą świętą w kościele parafialnym pod wezwaniem Trójcy Przenajświętszej w Samborcu, odprawioną przez proboszcza miejscowej parafii księdza Mariana Kowalskiego. W trakcie mszy małżonkowie odnowili swoje ślubne przyrzeczenia.

Jubilaci zostali oznaczeni Medalami za Długoletnie Pożycie Małżeńskie nadanymi przez Prezidenta Rzeczpospo-

lonej Polskiej. Aktu dekoracji dokonał wójt Witold Surowiec. Do życzeń dołączyli się Ewa Drzazga – zastępca wójta oraz Ewa Świder – zastępca kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w Samborcu. Uroczystość odbyła się w podniosłej, oddającej rangę wydarzenia atmosferze. Jubileusz uświetniły występy artystyczne w wykonaniu uczniów ZPPO w Samborcu.

W tym roku świętowaliśmy jubileusz pięćdziesięciolecia małżeństwa następujących par: Zofia i Piotr Gleniowie, Elżbieta i Stanisław Grębowcowie, Janina i Edward Kotwiczowie, Grażyna i Wiesław Marcowicze, Marianna i Stanisław Kacprzykowie, Zofia i Jan Michałowscy, Helena i Jerzy Pałachowie, Alicja i Jan Sędrowicz-

wie, Grażyna i Stanisław Statuchowie, Helena i Stefan Urowie.

Na uroczystość zaproszone zostały również pary, które wspólnie przeżyły 60 lat: Zofia i Bernard Kilanowscy, Marianna i Stanisław Nadziejkiowie, Regina i Wacław Sadochowicze, Marianna i Marek Samołykowie.

Wójt nagrodił najlepszych uczniów

Zgodnie z coroczną tradycją z okazji zakończenia roku szkolnego wójt gminy Samborzec Witold Surowiec nagrodił wyróżniających się uczniów.

Tegoroczna uroczystość wręczenia nagród odbyła się 24 czerwca w sali konferencyjnej Urzędu Gminy w Samborcu. Najwybitniejsi uczniowie otrzymali nagrody specjalne w postaci sprzętu elektronicznego i dyplomu, natomiast pozostali uczniowie otrzymali dyplomy i nagrody książkowe.

Wśród wyróżnionych znaleźli się także sportowcy, którzy zajęli wysokie miejsca na szczeblu wojewódzkim i krajowym.

Nauczyciele, którzy przyczynili się do sukcesów swoich wychowanków otrzymali listy gratulacyjne i książki.

Na zakończenie uroczystości wójt Witold Surowiec złożył wszystkim uczestnikom uroczystości gratulacje i życzenia udanych wakacji.

Gmina Samborzec otrzymała promesę w kwocie 600 000 zł w ramach Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych – Program Wsparcia Gmin Popegeerowskich.

Wsparcie RFIL

Projekt zakłada przebudowę infrastruktury komunalnej (drogi wewnętrzne, chodniki) oraz zagospodarowanie przestrzeni publicznej na terenie osiedla mieszkaniowego po byłym PGR w Samborcu. Zostanie również przebudowany odcinek drogi gminnej na terenie kolonii Lissy w Samborcu. Na osiedlu powstanie plac zabaw z siłownią zewnętrzną oraz obiekty małej architektury (altana, ławki, kosze na śmieci itd.). Zostanie także wykonane oświetlenie uliczne, co poprawi bezpieczeństwo mieszkańców.

25 czerwca w Gminnej Bibliotece Publicznej w Samborcu odbyło się uroczyste wręczenie nagród w „Konkursie na Najlepszy Dyskusyjny Klub Książki w 2019 roku”, w którym nasz DKK dla Dzieci zajął pierwsze miejsce.

Uhonorowano młodych czytelników

Wszyscy członkowie klubu otrzymali nagrody rzeczowe w postaci słuchawek, plecaków i gadżetów z logo DKK. Nagrody wręczyła koordynator Dyskusyjnych Klubów Książki z Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej im. Witolda Gombrowicza w Kielcach – pani Małgorzata Winkler.

Spotkanie było okazją do wspomnień, wspólnie obejrzelśmy klip przedstawiający zdjęcia ze wszystkich spotkań DKK. Uczestnicy mogli zobaczyć Kronikę Klubu i cofnąć się w czasie do początku swojej czytelniczej przygody. Dyskusyjny Klub Książki dla Dzieci przy Gminnej Bibliotece Publicznej w Samborcu działa już od czterech lat. W tym czasie odbyło się ponad 50 spotkań, a klubowicze przeczytali 51 książek.

Nagroda jest dla naszej biblioteki szczególnie wyróżnieniem i dużą motywacją do aktywnego promowania czytelnictwa. Serdecznie gratulujemy wszystkim członkom Dyskusyjnego Klubu Książki dla Dzieci w Samborcu i życzymy kolejnych sukcesów, radości ze spotkań i rozmów o przeczytanych książkach.

Spaghetti pomid'oro i lody bananowe

27 czerwca w siedzibie Fundacji Świętokrzyski Ogród Inspiracji w Andruszkowicach odbyły się zdrowe warsztaty kulinarne z udziałem grupy realizującej projekt „Życie zaczyna się z 6.0!”

Uczestnicy dowiedzieli się o wielu zaletach spożywania produktów w ich naturalnej postaci, bez gotowania, smażenia czy pieczenia. Wspólnie degustowali zdrowe przekąski oraz przygotowali posiłki zgodnie z ideą witarianizmu: spaghetti pomid'oro, świeżo tłoczony sok, picburgery z kaszy i soi, lody bananowe z musem malinowym i borówkami. Prowadzący warsztaty Anna i Jacek Przybyszowie opowiedzieli, jakie zalety niesie ze sobą spożywanie rodzimych owoców i warzyw. Propozycje przepisów kulinarnych, z którymi zapoznali się uczestnicy warsztatów, są bardzo zdrowe, proste w przygotowaniu i na pewno pozostaną inspiracją do zdrowego odżywiania. Warsztaty przebiegły w radosnej atmosferze, a miłe popołudnie zwieńczył wieczorek muzyczny i wspólne śpiewanie.

5 lipca, w niedzielne popołudnie, grupa realizująca projekt „Życie zaczyna się z 6.0!” wzięła udział w rajdzie rowerowym „Senior na rowerze!”. Trasa wycieczki prowadziła przez malownicze tereny gminy Samborzec. Po dotarciu do Milczan na placu rekreacyjnym czekała na nas miła niespodzianka. Grupa odbyła krótkie szkolenie z zakresu pierwszej pomocy, które poprowadził Jan Kapusta, naczelnik Ochotniczej Straży Pożarnej Klimontów, oraz funkcjonariusz Państwowej Straży Pożarnej.

Bardzo dziękujemy za przekazaną wiedzę i poświęcony czas. Na koniec spotkania na uczestników czekał poczęstunek.

Seniorom gratulujemy kondycji i wytrwałości oraz liczymy na kolejne wspólne rajdy!

Projekt dofinansowany przez Fundację BGK w programie „Generacja 6.0!”.

W czerwcu odbyły się ostatnie działania w ramach „Projektu na 6!”. Były warsztaty naukowe i ekologiczne oraz mnóstwo atrakcji z okazji hucznego zakończenia projektu, dofinansowanego przez Fundację BGK w programie „Na dobry początek!”.

„Projekt na 6” – zakończenie działań

W dniach 14 i 16 czerwca 2021 r. w ramach strefy eksperymentalnej w ZPPO w Samborcu odbyły się warsztaty doświadczeń naukowych. Spotkanie pt. „Dzieci zdobywają kosmos. Od poszukiwań mikrometeoroidów do własnych misji kosmicznych” poprowadził Łukasz Kandefer oraz Paweł Żerebiec ze Strefy Nauki w Sandomierzu. Pan Łukasz jest najmłodszym na świecie autorem misji balonu stratosferycznego, pasjonatem i popularyzatorem nauki. Na warsztatach dzieci dowiedziały się dlaczego ludzie latają w kosmos, dlaczego warto i jak samodzielnie można badać kosmos. Uczestnicy warsztatów zbudowali miniparady fotograficzne do obserwacji „wędrówki” Słońca po niebie. Ogromną ciekawość wzbudziła historia o autorskim eksperymencie pana Łukasza, który przeprowadził w wieku 12 lat. Nowatorski eksperyment polegał na wysłaniu balonu stratosferycznego z jajkiem na pokładzie w kosmos! Na koniec uczniowie wykonali podobne doświadczenie – wysłali w kosmos balony wypełnione helem.

Ochrona środowiska naturalnego, zmniejszenie ogromnej ilości odpadów, a także możliwość ponownego wykorzystania surowców wtórnych to najważniejsze korzyści, jakie niesie ze sobą segregacja

śmieci. Wiedzą o tym doskonale uczniowie z klas 0 i III Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu, którzy 23 czerwca uczestniczyli w warsztatach ekologicznych w ramach „Projektu na 6!”. Dzieci pomagały wykonać kosze do segregacji śmieci. Samodzielnie je pomalowały,

utrwalając przy tym znajomość kolorów koszy do segregacji. Oprócz koszy uczniowie wykonali również budki lęgowe dla ptaków, które zostaną umiejscowione na drzewach nieopodal szkoły. Warsztatom jak zawsze towarzyszyła radosna atmosfera. Serdecznie dziękujemy panu Jarosławowi Łukawskiemu, który pomógł w realizacji warsztatów.

25 czerwca odbyło się oficjalne zakończenie „Projektu na 6!”. W ramach ostatniej strefy dzieci uczestniczyły w Turnieju

Gier i Zabaw, który rozegrano na orliku w Samborcu. Turniej poprowadzili Małgorzata Szelaż oraz Marcin Kiliański. W rolę animatorów wcielił się również Renata Sendrowicz oraz Leszek Styłski, którym serdecznie dziękujemy! Gry i zabawy zakończono wręczeniem dyplomów, medali

oraz nagród dla wszystkich uczestników. Po zabawach na orliku wszyscy udali się na seans filmowy. W sali konferencyjnej czekał na uczestników popcorn i film animowany „Minionki”. Dziękujemy wszystkim uczestnikom i rodzicom za tak liczne przybycie. Turniej Gier i Zabaw oraz Kino na dużym ekranie były ostatnimi działaniami „Projektu na 6!”.

Projekt został dofinansowany przez Fundację BGK w programie „Na dobry początek!”

Mecz dla Bartusia

4 lipca na placu rekreacyjno-sportowym Gościnnie w Chobrzanach odbył się mecz charytatywny pomiędzy pracownikami Urzędu Gminy Samborzec a mieszkańcami Chobrzan. Zwyczcami okazali się urzędnicy.

Podczas meczu zorganizowano zbiórkę pieniędzy na leczenie chorego na SMA Bartusia Przychodzkiego z Sandomierza.

Na placu udostępniony był mobilny punkt spisowy, w którym można było dokonać samospisu w Narodowym Spisie Powszechnym Ludności i Mieszkań 2021.

8 lipca w Urzędzie Gminy odbyło się komisyjne otwarcie puszek i liczenie zebrań podczas niedzielnego meczu pieniędzy dla Bartusia. Chłopiec cierpi na rdzeniowy zanik mięśni.

Zebrało kwotę 2814 złotych. Dziękujemy wszystkim darczyńcom za okazaną pomoc finansową.

Dzieje gminy rymem pisane

STROCHCICE

Książę Leszek Czarny przywilej lokalizacji nadając,
Wielkie grunta wokół Sandomierz przydzielił,
Osadnicy stopniowo ziemię zasiedlając,
Przedmieściami je w myśl prawa nazywać zaczęli.

Takim przedmieściem niegdyś wieś Strochcice była,
W trzynastym wieku w dokumentach notowana,
Parafię z Kościoła św. Jakuba do św. Pawła kuria przenosiła,
A folwark i młyn stanowiły rozwoju znamiona.

Mieszkańcy Sandomierza na strochcickich ziemiach
Warzywa, ogrody, winnice chętnie uprawiali,
We młynie było zawsze mnóstwo mielenia,
Bo zeń z sąsiednich wiosek ludzie korzystali.

Folwark seminarium sandomierskiego był własnością,
Które przez jezuitów było utrzymywane,
Potem Antoni Hulewicz folwark z dworską posiadłością kupił i lat niemal trzydzieści był w Strochcicach panem.

Następnie dziedzic Wrześniowski Strochcice kupił,
Po latach trzynastu odsprzedać się zdecydował,
Stanisław Krzesimowski wioskę przejął –
General, który Legię Honorową za zasługi otrzymał.

Kolejny dziedzic również Krzesimowsy Oprócz Strochcic Kobierniki w posiadanie nabyli,
Potem przejęli wioskę Rogowscy,
Do końca zaborów tamże gospodarowali.

W pierwszych latach wieku dwudziestego Przedmieściem Sandomierza Strochcice być przestały,
Stało się to na mocy ukazu carskiego I odtąd w Gminie Samborzec figurowały.

Po pierwszej wojnie niepodległość odzyskując Dworskie ziemie między gospodarzy rozparcelowano,
W dwóch miejscowych piekarniach chleb wypiekając
Z usług młyna wietrznego wtedy korzystano.

Sklep spożywczy produkty dostarczał,
W czasie drugiej wojny do baraku przeniesiony,
Z biegiem lat w spożywczo-przemysłowy się przekształcał
Przez GS „Samopomoc Chłopska” założony.

Wieś typowo podmiejska z urokliwym waleń wiślanym,
Na sandomierskich wydarzeniach kulturalnych skoncentrowana,
Ziemia uprawna obsadzona sadem jabłkowo-morelowym,
Już w neolicie zamieszkiwana.

W społeczność Strochcic małżeństwo lekarzy chlubnie się wpisało,
Maria i Aleksander Bęcowie zamieszkując tu udzielali porad medycznych,
On – śp. Dyrektor Sandomierskiego Szpitala był urologiem jakich mało,
Ona – pediatra, do dziś zaangażowana społecznie autorka publikacji licznych.

Ewa Juda
Cały tekst dostępny jest na facebookowym profilu autorki.
Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 97 sierpień 2021

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Walczyli o Puchar Wójta

W niedzielę, 1 sierpnia 2021 roku, odbył się Turniej Piłki Nożnej Sołectw o Puchar Wójta Gminy Samborzec.

Wyniki meczów w grupie A:

„Ferguson” Żuków – Kobierniki 1:5

Kobierniki – Skotniki 9:0

Skotniki – „Ferguson” Żuków 1:3

TABELA GRUPY A

I miejsce: Kobierniki, 6 pkt., bramki 14:1

II miejsce: „Ferguson” Żuków, 3 pkt., bramki 4:5

III miejsce: Skotniki, 0 pkt., bramki 0:12

Wyniki meczów w grupie B

Bogoria Skotnicka – Samborzec 4:2

Samborzec – Chobrzany 2:0

Chobrzany – Bogoria Skot. 2:2

TABELA GRUPY B

I miejsce: Bogoria Skotnicka, 4 pkt., bramki 6:4

II miejsce: Samborzec, 3 pkt., bramki 4:4

III miejsce: Chobrzany, 1 pkt., bramki 2:4

Półfinały

Kobierniki – Samborzec 2:0

Bogoria Skotnicka – „Ferguson” Żuków 2:0

Mecz o III miejsce

„Ferguson” Żuków – Samborzec 1:1 k. 2:1

Finał

Kobierniki – Bogoria Skotnicka 0:5

Wyniki końcowe

I miejsce Bogoria Skotnicka

II miejsce Kobierniki

III miejsce „Ferguson” Żuków

Najlepszym piłkarzem turnieju został Damian Radzimowski. Gratulacje dla wszystkich!

Życie zaczyna się z 6.0

Dobiegł końca projekt „Życie zaczyna się z 6.0!”, realizowany przez Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu w ramach programu grantowego „Generacja 6.0” Fundacji BGK.

Biorący udział w projekcie seniorzy mieli możliwość zdobyć podstawowe umiejętności cyfrowe podczas zajęć komputerowych, uczestniczyć w warsztatach i rajdach nordic walking, rajdzie rowerowym „Senior na rowerze”, spotkaniu z ratownikiem oraz warsztatach kulinarnych.

W lipcu odbyły się ostatnie działania projektowe. Podczas wyjazdu do Lublina, 16 lipca, uczestnicy zwiedzili Muzeum Wsi Lubelskiej i Muzeum Narodowe, a także obejrzeli spektakl „Ich czworo” w Teatrze im. Juliusza Osterwy. Kolejnym punktem projektu była realizacja podcastu – nagrania rozmowy z panem Andrzejem Cebulą – autorem publikacji „Słownik gwary sandomierskiej”. Kontynuację tego działania stanowiło spotkanie Seniorów z panem Andrzejem w jego izbie regionalnej w Andruszkowicach.

Na zakończenie projektu odbyła się plenarowa projekcja filmowa, specjalnie dla seniorów. Poprzedziło ją spotkanie z mł. asp. Pauliną Kalendyk z Komendy Powiatowej Policji w Sandomierzu. Pani oficer przybliżyła uczestnikom kwestie dotyczące metod, którymi posługują się oszuści, oraz bezpieczeństwa osób starszych w ruchu drogowym.

Projekt „Życie zaczyna się z 6.0!” otrzymał dofinansowanie od Fundacji BGK w wysokości 11 000 zł. Jego celem było przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu i technologicznemu osób w wieku 60+, poprawa sprawności ruchowej i kondycji fizycznej oraz rozwój zainteresowań kulturalnych.

Dziękujemy wszystkim uczestnikom naszych działań oraz prowadzącym warsztaty i spotkania za zaangażowanie. Dzięki projektowi wszyscy mogli lepiej się poznać, spędzić wartościowo czas i wiele się dowiedzieć. Liczymy na dalszą współpracę!

Jak kino, to w plenerze

W ramach projektu „Kino plenerowe”, realizowanego przez Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu w sezonie letnim 2021, przewidziana jest organizacja na terenie gminy pięciu projekcji filmowych.

Trzy projekcje już za nami – w Samborcu, 23 lipca, w Milczanach, 30 lipca oraz w Skotnikach, 13 sierpnia. Podczas pierwszej z nich na placu rekreacyjnym koło Urzędu Gminy obejrzeliśmy thriller przygodowy „Everest”. Podczas drugiego pleneru kinowego, współorganizowanego przez sołectwo Milczany, zaprezentowany został biograficzny dramat przygodowy „Wszystko za życie”. W Skotnikach obejrzeliśmy dramat wojenny w reżyserii Angeliny Jolie pt. „Niezlomny”.

Serdecznie zapraszamy na kolejne projekcje: w Jachimowicach – 20 sierpnia oraz 4 września – miejscowość pozostaje do ustalenia. Ostatni seans odbędzie się w miejscu wylosowanym spośród zgłoszonych przez sołectwa. Zachęcamy do korzystania z możliwości wzięcia udziału w projekcji kinowej w plenerze.

Projekt „Kino plenerowe” jest realizowany w ramach programu grantowego „Tu mieszkam, tu zmieniam” Fundacji Santander Bank Polska.

Jak co roku bibliotekarze z Gminnej Biblioteki Publicznej w Samborcu przygotowali cykl spotkań wakacyjnych dla najmłodszych czytelników. Letnie zajęcia w ramach cyklu Sielskie Wakacje w Bibliotece odbywają się od kilku lat, a ich głównym celem jest przybliżenie dzieciom lokalnej kultury, historii i tradycji.

W każdy czwartek lipca poznawaliśmy zioła rosnące w przydomowych ogródkach. Dzięki inicjatywie bibliotekarzy przed Urzędem Gminy powstała biblioteczka bookcrossingowa do wymiany książkowej oraz pachnąca ziołowa rabatka.

Na dzieci uczestniczące w zajęciach czekała moc atrakcji. Podczas spotkań młodzi czytelnicy stworzyli swoje własne zielniki, zbudowali hotel dla pszczoł, posadzili i posiali rośliny oraz łąkę kwiatną, przyrządzili ziołowe potrawy i napoje, przeprowadzili szereg ziołowych eksperymentów – powstały lawendowe kule do kąpiel, rumiankowe maseczki do twarzy, napary, wywary i maceraty, a przede wszystkim upiękaczyli okolice, zakładając ziołową rabatę oraz ozdabiając ogródkową biblioteczkę plenerową.

Wszystkim zajęciom towarzyszyły lektury z Oddziału dla Dzieci i Młodzieży. Podczas Zielonego Pikniku Czytelniczego czytaliśmy następujące książki: „Parzyziółko” D. Wojciechowskiej, „Niesamowite nasionka” E. Podlęś, „To pestka! czyli ogrodnictwo dla dzieci” K. Bradley, „Zielnik. Zioła łąk i ogrodów” H. Grabarczyk. Wszystkie pozycje możecie wypożyczyć w bibliotece.

Zwieńczeniem cyklu i nie lada atrakcją była wycieczka do Muzeum Kultury Ludowej w Kolbuszowej, gdzie mieliśmy niezwykłą przyjemność uczestniczyć w warsztatach pt. „Jak mięta z macierzanką...”, pod-

Nieźle Ziółka w Bibliotece

czas których dowiedzieliśmy się wielu ciekawych rzeczy o ziołach w magii, lecznictwie ludowym i obrzędach.

Serdecznie dziękujemy za wspólnie spędzony czas. Było nam bardzo miło pracować z tak fantastycznymi dziećmi. Mamy nadzieję, że zarówno biblioteczka plenerowa, jak i rabatka posłużą wszystkim mieszkańcom naszej gminy. Już dziś zapraszamy dzieci na Sielskie Wakacje za rok!

Pamiętajcie, że to nie koniec atrakcji, jakie na wakacje przygotowała biblioteka. Do końca sierpnia trwa nasza czytelnicza zabawa „Wakacyjne Bingo Biblioteczne”, w której każdy czytelnik biblioteki może wygrać wspaniałe nagrody. Wystarczy odebrać kartę bingo w bibliotece lub wydrukować ze strony internetowej www.gbp.samborzec.pl, czytać książki, wpisywać na kartce tytuły i zbierać pieczątki. Po zebraniu pięciu pieczętek w linii poziomej, pionowej lub ukośnej, należy oddać wypełniony kupon bibliotekarzowi. Każdy kupon bierze udział w losowaniu nagród niespodzianek.

ZNANI I NIEZNANI

Antonina z Wierzbickich Dowbor-Muśnicka 1829-1896

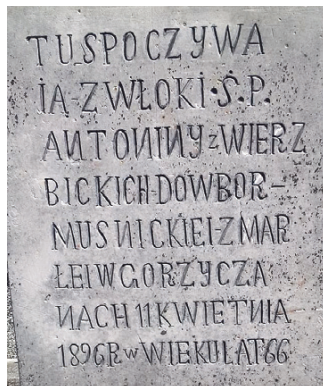
W kierunku na południowy zachód od kościoła pw. św. Jana Ewangelisty i św. Marty (ok. 200 m) usytuowany jest cmentarz parafialny w Chobrzanach. Stary to cmentarz, założony na terenie dawnych dóbr kościelnych tejże parafii po 1810, a przed 1816 rokiem.

Proboszczami parafii w tych latach byli: ks. Marcin Cisłowicz i ks. Michał Witkowski. W tychże latach wzniesiony został również nowy drewniany kościół, który, niestety, 20 kwietnia 1864 roku, w czasie pożaru zabudowań dworskich u Jabłońskich, całkowicie zgorzał. Był to już trzeci kościół wystawiony w Chobrzanach.

Bliskość cmentarza od kościoła jest dogodna dla parafian, którzy to po wyjściu z kościoła po zakończeniu mszy świętej, odwiedzają groby swoich bliskich zmarłych. Głównie wejście na cmentarz (od wschodu), prowadzi przez metalową furtkę i bramę (2,9 m) osadzoną w murze okalającym cmentarz. Na cmentarz prowadzi także inne wejścia, od strony południowej znajduje się wąska furtka (1 m), od zachodu w murze także zamontowana jest furtka (1,2 m), a dodatkowo w dolnej części cmentarza w murze wykonanej jest przejście bez furtki. Jest to raczej wjazd na cmentarz.

Powierzchnia cmentarza w Chobrzanach wynosi ok. 1 hektara. Kształt cmentarza wyobraża powiększenie wielokątą nieforemnej zamkniętej o wymiarach 126 m x 130 m x 124 m x 19 m. Cały cmentarz ogrodzony jest murem na wysokość średnio 1,5 m, w zależności od konfiguracji terenu. Aktualnie stary cmentarz podzielony jest na trzy sektory. Najstarsze są sektory drugi i trzeci – to tu dokonywano pierwszych pochówków zmarłych parafian. Zachowało się w tym miejscu najwięcej grobów z inskrypcjami, datowanych na XIX wiek. Na cmentarzu w Chobrzanach jest ok. 530 grobów betonowych obłożonych lastrami, płytami marmurowymi, granitem, grobów ziemnych jest 164, pomników kamiennych z XIX i początku XX wieku zachowało się 15, zachował się jeden pomnik stalowy z 1885 roku oraz jedna kaplica grobowa – rodu Jabłońskich z 1850 roku. Pochowanych na tym cmentarzu jest około 2000 zmarłych parafian. Gdy zaszła potrzeba powiększenia cmentarza, utworzono sektor 1, który jest powiększoną częścią cmentarza od strony południowo-wschodniej, tj. wzdłuż chodnika od dołu, w stronę budynku remizy OSP. Prace wykonano w latach siedemdziesiątych XX wieku. Pracami kierował ks. proboszcz Czesław Lewandowski, który z parafii odszedł w 1982 roku. Sektory i alejki na cmentarzu zostały wyznaczone i wykonane za ks. proboszcza Czesława Przewłockiego. Mur cmentarny od strony zachodniej (wąwozu) był w złym stanie i został wyremontowany w latach 90. XX wieku również za ks. proboszcza Czesława Przewłockiego.

W rogu cmentarza od strony zachodniej, przy drodze do Janowic, znajdował się niewielki plac, zwany „niepoświęconą ziemią” (poza cmentarzem), przeznaczony na pochówki samobójców, nieochrzczonych małych dzieci, bezdomnych tułaczy dorabiających w folwarku i gospodarzy z wioski. Wśród wielu znakomych, spoczywających na cmentarzu mieszkańców tejże parafii znajdują się takie nazwiska jak: rodzina Dziadowniców – właściciele osady młyńskiej w Gorzyczanach, Anny Rohozińskiej – dziewcziczki Gorzyczan, Franciszka Lengwinosa, Antoniego Żmudy – proboszczów parafii Chobrzany, Józefa Paliszewskiej, grób

rodziny Oppeln Bronikowskich – dziedziców majątku w Jachimowicach, Konstancji z Trepków Zakrzewskiej siostry – ciotki pisarza Stefana Żeromskiego, Stanisława Ury – uczestnika bitwy pod Monte Casino. Są tam też groby rodzin: Kwasków, Raków, Judów, Osmałów, Kaczmarek, Surowców, Kozłowskich, Wołosów, Marców i wielu, wielu innych, których wymienić tu nie sposób. Znajduje się tu również grób nieznanego żołnierza. W najstarszej części cmentarza, w sektorze trzecim, naprzeciwko bramy głównej, tuż przed kaplicą Jabłońskich, z prawej strony, znajduje się kamienny pomnik ze stojącym na cokole aniołem. Jest to pomnik wystawiony przez właścicieli folwarku w Gorzyczanach, Jadwigę i Henryka Adamowskich, swojemu zmarłemu synowi Zygmuśowi. Zygmunt Adamowski zmarł 28 listopada 1888 roku, mając zaledwie półtora roku. W tym samym miejscu, gdzie stoi ów pomnik, spoczywają żwłoki śp. Antoniny z Wierzbickich Dowbor-Muśnickiej.

Jak to się stało, że matka dwóch generałów znalazła swoje miejsce spoczynku i pochowana jest na cmentarzu w Chobrzanach? W kilku zdaniach spróbuję przypomnieć nieco zapomnianą, ale jakże ważną postać, nieko dla naszego regionu była Antonina Dowbor-Muśnicka.

Antonina z Wierzbickich Dowbor-Muśnicka urodziła się 24 lutego 1829 roku w Suchodolach, szlacheckiej wsi, parafii i gminie Fajstławice na Lubelszczyźnie. Jej ojciec, Antoni Wierzbicki h. Nieczuja, był sławnym kawalerzystą doby wojen napoleońskich. Matką była Teresa z Błażowskich Hakensmittowa Wierzbicka, która w 1823 roku, będąc wdową, wysłała ponownie za mąż za Antoniego Wierzbickiego. Antoni był w tym czasie właścicielem majątku Chwałowice w cyrkułe rzeszowskiemu oraz majątku Kępa w guberni Sandomierskiej. Antoni Wierzbicki zmarł w lipcu 1847 roku, pozostawiając cały majątek (ok. 3715 mórg pola) swojej żonie Teresie (matce Antoniny i Zofii). Antoni i Teresa Wierzbiccy mieli ze sobą dwie córki, Antoninę i Zofię. Wdowa Teresa Wierzbicka niebawem swoje dobra sprzedała Teofilowi Gerliczowi. Córka Antonina z Wierzbickich w tym czasie wyszła za mąż. Mężem jej został Roman Albin Dowbor Muśnicki h. Przyjaciół, ur. ok. 1829 roku w Miłkowie, właściciel majątku w Garbowie gm. Dwikozy. Roman Dowbor-Muśnicki wcześniej (przed ślubem) ukończył Szkołę Marymoncką w Warszawie.

Jego rodzina wywodziła się z litewskiego rodu Dowborów (Daubor), osiadłego od XVII wieku w Sandomierskim. Mąż Anto-

niny, Roman Dowbor Muśnicki, nie wykazywał się talentem organizacyjno-rolniczym i w konsekwencji majątek w Garbowie został rozparcelowany. Nie znamy daty śmierci męża Antoniny. Antonina i Roman Dowbor-Muśnicki doczekali się czwórki potomstwa – dwóch córek i dwóch synów. Inne źródła mówią, że mieli trzech synów.

Antonina Dowbor Musmicka była matką Jadwigi Adamowskiej h. Jastrzębiec, dziedziczki majątku w Gorzyczanach, gen. dyw. Konstantego Mariana Dowbor-Muśnickiego h. Przyjaciół, Heleny Dowbor Muśnickiej h. Przyjaciół (żyła krótko, tylko 31 lat. zm. w 1893 r.), która była żoną Zygmunta Ambrożyego Janoty Bzowskiego. Antonina była matką najbardziej znanego nam z rodzeństwa, gen. broni Józefa Dowbor Muśnickiego h. Przyjaciół. Miała także siostrę Teklę Zofię Karolinę Horodyńską h. Korczak.

Antonina z Wierzbickich Dowbor Muśnicka po 1888 roku opuściła Garbów i zamieszkała u swojej córki Jadwigi w Gorzyczanach. Pomagała w pracach domowych i opiekowała się wnuczką Jadwigą. Jej znajomości i koligacje rodzinne są zdumiewające. Więzy pokrewieństwa lub powinowactwa łączą ją z wieloma powszechnie znanymi i cenionymi rodzinami i osobami. Wymienić w tym gronie można wielu literatów, wojskowych, wybitnych ludzi sztuki, takich jak: Kossakowie, Pawlikowscy-Jasnorszczy, Horodyńscy, Samozwaniec, Lanckorońscy, Staszewscy, Skarzyńscy czy Garczyńscy. Antonina całkowicie poświęciła swoje życie dla rodziny. Wychowała, co jest ewenementem, dwóch synów, którzy byli generałami, jeden z nich Józef Dowbor-Muśnicki był głównodowodzącym zwycięskim powstaniem wielkopolskim. Antonina zmarła w Gorzyczanach w wieku 66 lat 11 kwietnia 1896 roku i pogrzebana została na cmentarzu w Chobrzanach. W grobie spoczywa razem ze zmarłym swoim wnukiem Zygmuśiem Adamowskim. Inskrypcja na pomniku widnieje od strony kaplicy i brzmi następująco: „Tu spoczywają żwłoki śp. Antoniny z Wierzbickich Dowbor-Muśnickiej – zmarłej w Gorzyczanach 11 kwietnia 1896 roku w wieku lat 66”. Po I wojnie światowej syn Józef Dowbor Muśnicki odwiedził grób swojej matki.

Bardzo ciekawa a zarazem dramatyczna jest historia rodu Dowborów w okresie I wojny, okresu międzywojennego, jak i II wojny światowej. Ale o tym może innym razem.

Opracował ANDRZEJ CEBULA

Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

Dzieje gminy rymem pisane

SZEWCE

Nazwa Szewce od rzemiosła szewskiego się wywodzi, Buty dla grodu sandomierskiego tu wykonywano, Początkowo w skład klasztoru koprzywnickiego wchodził, Potem wsią służebną Sandomierza je zwano.

Cystersi z Koprzywnicy dłużnikami Sandomierza byli, W Kapitulie Kolegiackiej dług zaciągając, Między innymi z Szewc daniny płacili, Podymne na rzecz Parafii Skotniki oddając.

Po upadku powstania styczniowego I kasacie klasztoru w Koprzywnicy Szewce należą do majoratu samborzeckiego, Aż do uzyskania przez kraj niepodległej granicy. (1918)

W czasie I wojny w gminie Samborzec nadal pozostają, Niewielkie szewskie kolonie mieszkają, Dla wojsk austriackich szpital polowy stawiają, Dla dzieci ochronkę organizują.

W Szewcach urodził się S.R. Korytko – malarz, absolwent ASP we Wrocławiu, Profesor, Srebrnym Medalem Zasłużony Kulturze „Gloria Artis” nagrodzony, Jego twórczość oparta na „metaforycznym rzeczywistości widzeniu”, Na ponad 140-tu wystawach był on zaprezentowany.

Z Szewc pochodził Wacław Sado – sędzia Sądu Rejonowego w Wołowie, Strzegący prawa, broniący pokrzywdzonych i honoru, Jak również Daniel Grzegorzcyk – lekarz-ginekolog w Dalikowie, Gdzie w łódzkim rejonie odebrał niejedną poród.

W 1939 r. Koło Gospodyń Wiejskich się zawiązało, Organizowało „dożynki” i imprezy kulturalno-rozrywkowe, Potem po latach działalność wstrzymało, A obecnie odradza się Koło Gospodyń nowe.

Panie z Szewc nowoczesne KGW zakładają, „Szewcanki” ma być nazwa jego, Przeróżne pomysły na promocję wsi mają, A zapala i chęci wiele do tego.

W 1975 r. wybudowano we wsi podziemne ujęcie wody pitnej, A przy nim stację uzdatniania wody dla gminy całej, W kolejnych latach dobudowano pompownię, by było wygodniej, Korzysta zeń grupa ludności niemałej.

Wielkim walorem miejscowości jest niezwykły krajobraz poerozynyjny, Szereg parowów, wąwozów, rozdolów lessowych, Tworzy klimat nostalgiczno-romantyczny, Skłaniając do refleksji, doznając wrażeń widowiskowych.

Altanka w solectwie jest postawiona i świetlica kontenerowa, Plac zabaw nowoczesnie wyposażony najmłodszym służy, Są tu m.in. huśtawki, karuzela, ścianka wspinaczkowa, Sprawiające, że milusińskim czas się nie dłuży.

Ewa Jada

Cały tekst dostępny jest na facebookowym profilu autorki. Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 98 wrzesień 2021

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Dziękowaliśmy za plony

29 sierpnia odbyło się Powiatowe Święto Plonów. W tym roku obchodziliśmy je w gminie Łoniów. Obchody rozpoczęła uroczysta msza święta w intencji rolników w kościele Świętego Mikołaja w Łoniowie.

Po zakończonej liturgii wszyscy zgromadzeni w uroczystym korowodzie przeszli na plac przy Gminnym Ośrodku Kultury, gdzie odbyła się dalsza część uroczystości. Po odśpiewaniu hymnu narodowego głos zabrali starosta Marcin Piwnik i wójt gminy Łoniów Szymon Kołacz, którzy mówili o znaczeniu dożynek.

Nieodłącznym elementem święta plonów są wieńce przygotowane przez delegacje ze wszystkich gmin powiatu sandomierskiego z różnych odmian zbóż, ziół, kwiatów i owoców. Aby podtrzymać tę tradycję, Starostwo Powiatowe w Sandomierzu podczas obchodów po raz kolejny zorganizowało konkurs wieńców dożynekowych. Komisja konkursowa uznała, że najpiękniejszy wykonały panie z Koła Gospodyń Wiejskich „Łoniowianki” z gminy Łoniów. Reprezentował on nasz powiat na Dożynkach Wojewódzkich w Kielcach.

Na zaproszenie organizatorów biesiadę dożynekową uświetnił koncert Zespołu Gorzyczany z Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu pod opieką instruktora Jacka Krzaka.

Gminę Samborzec podczas Dożynek 2021 reprezentowali: zastępca wójta Ewa Drzazga, przewodniczący Rady Gminy Samborzec Mieczysław Piątek wraz z radnymi oraz sołtysami, a także Ochotnicza Straż Pożarna z Chobrzan oraz Zespół Gorzyczany z Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu wraz z dyrektorem.

Za nami ostatnie seanse pod chmurką

20 sierpnia, w piątkowy wieczór, kino plenerowe gościło w Jachimowicach. Zaprezentowano melodramat wojenny pt. „Pokuta”. Ostatnia projekcja odbyła się 4 września w Zajezierzu, które zostało wylosowane w ramach konkursu „Wygraj Kino plenerowe dla Twojej miejscowości!”.

Dzięki uprzejmości Państwa Heleny i Kazimierza Markiewiczów spotkaliśmy się w „Agroturystyce u Kazika”. Tego wieczoru obejrzelśmy film „Teoria wszystkiego” – będący wspaniałą i wzruszającą historią genialnego naukowca Stephena Hawkinga, zmagającego się z ciężką chorobą, rodzącego się uczucia do Jane, a w końcu rozpadu ich małżeństwa. Dziękujemy najwerniejszym uczestnikom kina plenerowego za udział w ostatniej projekcji.

Projekt „Kino plenerowe” został zrealizowany dzięki dofinansowaniu w ramach programu „Tu Mieszkam, Tu Zmieniam” Fundacji Santander Bank Polska S.A. im. Ignacego Jana Paderewskiego oraz dzięki dotacji celowej wójta gminy Samborzec. W ramach projektu

zakupiono pneumatyczny ekran projektowy, leżaki oraz licencje do publicznego odtwarzania filmów. Zorganizowano 5 projekcji filmowych w miejscowościach na terenie gminy: w Samborcu, Milczanach, Skotnikach, Jachimowicach oraz w Zajezierzu. Kierujemy serdeczne podziękowania za pomoc w organizacji projekcji dla Sołectw: Milczany, Jachimowice, Zajezierze oraz dla OSP Skotniki. Dziękujemy również wszystkim uczestnikom letnich projekcji filmowych za udział w wydarzeniach oraz pozytywny odzew.

Zakłócanie ładu i porządku publicznego oraz zaśmiecanie miejsc publicznych, a dokładnie terenów „Otwartej Strefy Aktywności OSA”, budzi sprzeciw społeczny w miejscowości Kobierniki. W związku z tym kolejnym działaniem priorytetowym dla dzielnicowego rejonu służbowego gmina Samborzec w okresie od 1 sierpnia 2021 roku do 31 stycznia 2022 roku jest poprawa bezpieczeństwa w tej okolicy.

W sobotę, 28 sierpnia, w Milczanach odbył się Rodzinny Piknik Integracyjny pod hasłem „Szczepimy się z KGW w Milczanach”.

Piknik promujący szczepienia w Milczanach

Uczestników pikniku przywitani wójt Witold Surowiec, radna Rady Gminy Samborzec Barbara Bona oraz sołtys wsi Milczany Jacek Kwitek, przewodniczący Rady RP Marek Kwitek, którzy życzyli im dobrej zabawy.

Jednym z głównych punktów pikniku było poświęcenie świetlicy wiejskiej. Dokonał go proboszcz parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Sandomierzu Stanisław Chmielewski, a uroczystego otwarcia poprzez przecięcie wstęgi dokonali: poseł na Sejm RP Marek Kwitek, przewodniczący Rady Gminy Samborzec Mieczysław Piątek, wójt gminy Samborzec Witold Surowiec, dyrektor Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w Kielcach Jacek Toś, sołtys Milczan Jacek Kwitek oraz kierownik referatu inwestycji, gospodarki przestrzennej, ochrony środowiska i mienia komunalnego Witold Łukawski.

W godzinach 14-19 działał aktywnie mobilny punkt szczepień przeciw COVID-19, który cieszył się dużą popularnością wśród uczestników pikniku. Elemen-

tem promocji szczepień była dystrybucja gadżetów.

Jak co roku podczas pikniku przewidziano wiele atrakcji dla dzieci. Był dmuchany plac zabaw oraz zabawy z animatorami, którzy nie pozwalali najmłodszym uczestnikom imprezy się nudzić.

Swoją część mieli też artyści, którzy umiliili czas wszystkim obecnym przygotowanym przez siebie programem. Wystąpił Zespół Gorzyczany.

Podczas pikniku przeprowadzono zbiórki do puszek na rzecz Bartusia Przychodkiego, który choruje na SMA.

Umożliwiono również mieszkańcom gminy udział w Narodowym Spisie Powszechnym Ludności i Mieszkań 2021 poprzez zorganizowanie mobilnego punktu spisowego.

Organizatorzy: KGW w Milczanach, Stowarzyszenie „Przyjaciele Milczan” we współpracy z Gminą Samborzec oraz GOK w Samborcu.

Sołectwa: Milczany, Andruszkowice, Strochcice.

Warsztaty literackie z Barbarą Gawryluk

14 września w sali konferencyjnej Urzędu Gminy w Samborcu z młodymi czytelnikami z Dyskusyjnego Klubu Książki dla Dzieci i Szkoły Podstawowej w Samborcu spotkała się Barbara Gawryluk – autorka książek dla dzieci, dziennikarka i tłumaczka literatury dziecięcej z języka szwedzkiego.

Pisarka zdradziła dzieciom, że inspiracje do większości swoich książek czerpie z historii, które zdarzyły się naprawdę. Niezwykle pomocne w twórczości literackiej są prace w radiu oraz spotkania z ludźmi, którzy później stają się bohaterami książek.

Dzieciom uczestniczącym w warsztatach B. Gawryluk bardzo spodobały się historie oddane właścicielowi psa Dżoka oraz innego psiego bohatera, Baltica, który dotarł na krze aż do Morza Bałtyckiego, a także uratowanej przez pudełka małej foczki – Klifki. Opowieści te podbiły serca małych słuchaczy. Tuż po spotkaniu większość książek gościa biblioteki została wypożyczona.

Dzieci były zachwycone serią „Pies na medal” prezentującą prawdziwych psich bohaterów ratujących ludzi, pracujących w GOPR, w policji i na lotniskach, opiekujących się starszymi ludźmi czy będących przewodnikami osób niewidomych. Furorę zrobili zdjęcia prawdziwych bohaterów serii, które w trakcie spotkania wyświetlała autorka.

Na koniec warsztatów młodzi czytelnicy z Dyskusyjnego Klubu Książki dla Dzieci w Samborcu podziękowali autorce, wręczając jej skrzyńeczkę jabłek, które są

symbolem naszej gminy. Nie zabrakło również pytań do autorki, kolejki po autografy i wspólnej pamiątkowej fotografii.

Spotkanie z panią Barbarą Gawryluk na pewno na długo pozostanie w pamięci uczestników. Zachęci najmłodszych do lektury książek i odwiedzin w bibliotece.

Organizatorem warsztatów była Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu oraz Wojewódzka Biblioteka Publiczna im. Witolda Gombrowicza w Kielcach. Spotkanie

odbyło się w ramach programu Dyskusyjny Klub Książki i zostało dofinansowane ze środków Instytutu Książki. Warsztaty były nagrodą za zdobycie I miejsca w konkursie na Najlepszy Dyskusyjny Klub Książki w województwie świętokrzyskim w 2019 roku.

Dzieje gminy rymem pisane

ŚMIECHOWICE

Śmiechowice nad rzeką Śmiechówką położone, Usytuowane na granicy gmin Samborzec – Obrazów, W XII wieku jako osada w kronikach wpisane, Pod nazwą Solinechowice podane do publicznego przekazu.

W XVI wieku wieś była w posiadaniu Marcina z Bogorji, Skotnik i Łubna, Był on bakalarzem sztuk wyzwolonych, ukończywszy Uniwersytet Krakowski, Dalsza jego życiowa droga była równie chlubna, Jako sandomierski stolnik, podstarość, podstoli, a także kasztelan zawichojski.

W XVIII wieku właścicielami Śmiechowic byli państwo Poniatowscy, A ponieważ byli bezdziedzi, przekazali majątek zakonnikom w Sandomierzu, Które pomagały chorym w miejscowej lecznicy, A one z kolei ziemię w dzierżawę innym powierza.

W 1814 r. kanonik sandomierski – ksiądz Jacek Kochański Daruje sołectwo na rzecz działającego przy kościele Szpitala Ducha Świętego, Jako główne źródło utrzymania i chorych opieki, Co trwało do czasu reformy rolnej roku 1944.

Pod koniec XIX wieku majątek Śmiechowice dzierżawił Teofil Sasaki, Ziemiannin ze Stefanem Zeromskim spokrewniony, Wówczas 300 morg stanowiąc ogółem areal ziemski, W tym w 60 procentach przez chłopów użytkowany.

Przed II wojną światową była karczma przez Żyda prowadzona, Zapewniająca nocleg dla ludzi i opiekę dla koni, Była też kuźnia w owym czasie gospodarzom bardzo pomocna I sklep spożywczy na wyciągnięcie dłoni.

W połowie XX wieku z Wielogóry do Śmiechowic szkołę przeniesiono, Najpierw w wyremontowanym budynku podworskim ona się znajdowała, W 1998 r. nowy budynek szkolny postawiono, A dziś jako Szkoła Podstawowa przy Stowarzyszeniu Przyjaciół Szkoły w Śmiechowicach działa.

Przy szkole jest Warsztat Terapii Zajęciowej dla osób niepełnosprawnych. Jest to ośrodek pomagający w rozwoju i rehabilitacji. Terapia zajęciowa odbywa się w różnego rodzaju pracowniach, A efektem są rękodziela godne szczególnych owoacji.

Zajęcia zumba tu się odbywają i silwoterapia, lasem pachnąca, Na krosnach dziewiarskich podopieczni też tkają, Spacerując na łonie natury, łapią promienie słońca.

Plener literacko-malarski przez Samborzecką Gminną Bibliotekę Publiczną zorganizowany Obejmował ulubionej postaci literackiej

namalowanie, Wraz z uczniami szkolnymi konstruktywnie realizowany Cieszył się wielkim uznaniem.

W „Piwnicze Talentów” Monika Mroczek wyróżnienie wraz ze statuetką otrzymuje Za „Małe tęsknoty” – przepiękne piosenki wykonanie.

Ewa Juda

Cały tekst dostępny jest na facebookowym profilu autorki. Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

Kilometry zdrowia

80 osób wzięło udział w Rajdzie Nordic Walking w ramach projektu „Marsz po zdrowie!?”

Impreza została objęta honorowym patronatem wójta gminy Samborzec. Start i meta rajdu zlokalizowane były w tym samym miejscu – na placu sportowo-rekreacyjnym w Samborcu, a dystans, jaki mieli za zadanie przejść uczestnicy, wynosił 6,2 km.

Na początku instruktor Agnieszka Chmielewska przybliżyła prawidłową technikę marszu nordic walking. Przed startem uczestnicy wzięli udział w wspólnej rozgrzewce.

W ramach podziękowania za udział w rajdzie organizatorzy wręczyli wszystkim uczestnikom pamiątkowe medale oraz dyplomy, a sami uczestnicy losowali gadżety. Nie zabrakło wspaniałej pogody, sportowej atmosfery i pysznego jedzenia.

Wydarzenie zorganizowała Lokalna Grupa Działania Ziemi Sandomierskiej przy współpracy ze Stowarzyszeniem Miłośników Wsi Bogoria Skotnicka, gminą Samborzec oraz Gminnym Ośrodkiem Kultury w Samborcu.

Zmierzyli się w wyciskaniu sztangi

23 sierpnia, pod honorowym patronatem wójta gminy Samborzec, odbyły się Otwarte Amatorskie Zawody Mężczyzn w Wyciskaniu Sztangi Leżąc.

Zawodnicy rywalizowali w trzech podjęściach w formule Wilks'a. Formuła ta określa najlepszego zawodnika lub bój w zależności od wagi ciała.

W zawodach zorganizowanych przez sołtysa wsi Bogoria Skotnicka oraz Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu udział wzięło dziesięciu zawodników. Zawody prowadził i sędziował Kamil Kidoń.

Miejsce I zdołał Radosław Borowy, drugi był Hubert Przytuła, trzeci zaś Łukasz Kominek. Kolejno sklasyfikowani zostali: Hubert Stola, Paweł Gawroński, Robert Raszek, Kacper Kiliański, Bartosz Cwiek, Dominik Zelik, Bartosz Ziemiannik.

Wszyscy uczestnicy zawodów otrzymali dyplomy oraz nagrody w postaci: KFD

Premium WPC 3 kg białko, KFD VitaPak+, KFD Premium WPC 900 g, KFD Premium TCM. Dziękujemy uczestnikom za udział

w zawodach oraz zapraszamy na kolejne edycje. Nagrody dla uczestników ufundowała gmina Samborzec.

SAMBOŻEC

NA LINII CZASU

Nr 99 październik 2021

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Z prestiżowym odznaczeniem

Andrzej Cebula, regionalista, przewodnik i dziennikarz z gminy Sambożec, odebrał brązowy Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. Odznaczenie jest nadawane przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego osobie lub instytucji wyróżniającej się w działalności kulturalnej.

U honorowany mieszkaniec Andruszkowicz działa społecznie w obszarze kultury od około 30 lat. Jest autorem ponad stu publikacji, w tym ośmiu książek. Popularyzuje historię lokalną także poprzez oprowadzanie wycieczek oraz zajęcia z dziećmi i młodzieżą. Prowadzi izbę regionalną, w której gromadzi stare przedmioty użytkowe.

Wniosek o odznaczenie regionalisty i popularyzatora historii regionu złożyły władze gminy Sambożec. Miało ono

miejsce podczas sesji Rady Gminy w Sambożcu, 5 października 2021 roku. Medal wręczył dyrektor generalny Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego Marcin Bęben. Gratulacje, kwiaty i pamiątkowy odlew herbu gminy Sambożec przekazali wójt Witold Surowiec, wicewójt Ewa Drzazga, przewodniczący Rady Gminy Mieczysław Piątek oraz radni gminy Sambożec.

Serdecznie gratulujemy Panu Andrzejowi i życzymy dalszych sukcesów!

GOK w programie Narodowego Centrum Kultury

Z radością informujemy, że Gminny Ośrodek Kultury w Sambożcu znalazł się w gronie beneficjentów Programu „Konwersja Cyfrowa Domów Kultury”, realizowanego przez Narodowe Centrum Kultury.

Celem projektu „Na dobry początek. Konwersja cyfrowa w Gminnym Ośrodku Kultury w Sambożcu” jest wyposażenie w kompetencje i umiejętności niezbędne do prowadzenia i dalszego rozwijania statutowych działań jednostki w zakresie edukacji kulturalnej oraz animowania działań kulturalnych. W ramach projektu odbędą się kompleksowe szkolenia z udziałem pracowników kultury oraz związane z nimi doposażenie w sprzęt cyfrowy niezbędny do prowadzenia działań edukacyjnych i animacyjnych on-line lub w sposób cyfrowy. Realizacja projektu przewidziana jest do czerwca 2022 roku.

Koszt realizacji zadania to 85 700 zł, w tym środki z dofinansowania to 75 700 zł oraz dotacja celowa z gminy Sambożec 10 000 zł.

13 października wójt gminy Sambożec Witold Surowiec, wraz z zaproszonymi gośćmi, dokonał uroczystego otwarcia Żłobka „Wesołe Maluszki”, który powstał przy Zespole Publicznych Placówek Oświatowych w Sambożcu.

Żłobek oficjalnie otwarty

W uroczystości, oprócz gospodarza gminy, wzięli udział: przewodniczący Rady Gminy Mieczysław Piątek wraz z radnymi, skarbnik gminy Anna Grzegorzczak, doradca wojewody świętokrzyskiego Maria Zuba, wicestarosta powiatu sandomierskiego Paweł Niedźwiedz, członek Zarządu Powiatu Sandomierskiego Zygmunt Kwasek, a także dyrektor ZPPO w Sambożcu Mariusz Mierzwa wraz z gronem pedagogicznym i rodzicami uczniów.

Żłobek „Wesołe Maluszki” jest pierwszą w historii gminy instytucją świadcząca opiekę dla dzieci do lat 3. Będzie mogło uczęszczać do niego 12 maluchów. Powstał z inicjatywy wójta gminy, który dostrzegł potrzeby młodych rodziców – mieszkańców gminy Sambożec w tym zakresie.

Investycja została zrealizowana w ramach resortowego programu rozwoju instytucji opieki nad dziećmi w wieku do 3 lat „Maluch+” 2021. Dofinansowanie wyniosło 195 831, 86 zł, wkład z budżetu gminy to 69 664,62 zł. Łączna kwota realizacji zadania wynosi 265 496,48 zł.

Niech wzmacnia nas czytanie!

Gminna Biblioteka Publiczna w Sambożcu już po raz piąty wzięła udział w ogólnopolskiej akcji Noc Bibliotek. To wielkie święto książek i czytania obchodziliśmy w tym roku wyjątkowo dzień wcześniej, 8 października. VII edycji towarzyszyło hasło „Czytanie wzmacnia”.

Zainspirowani hasłem bibliotekarze postanowili przygotować w tym roku coś wyjątkowego. W Oddziale dla Dzieci i Młodzieży królowała joga. Wspólnie z najmłodszymi czytelnikami naszej biblioteki wzmacnialiśmy ciało i ducha.

Podczas spotkania czytaliśmy jogabajki, poznaliśmy podstawowe asany, medytowaliśmy, ćwiczyliśmy oddychanie i uważność. Na końcu każdego ćwiczenia w sali rozbrzmiewało radosne „namaste”. Podczas spotkania dzieci wydrapały kolorowe mandale, tworzyły bransoletki przyjaźni, kamienie mocy oraz miniaturowe ogródki Zen. Wielką frajdę sprawiło nam przygotowanie skrzydeł supermocy, których pióra symbolizowały mocne strony i talenty dzieci. Na te skrzydeł i hasła: „Czytanie wzmacnia” dzieciaki chętnie pozowały do pamiątkowych zdjęć.

Wspólnie z dziećmi stworzyliśmy „półkę wzmacniającą” dla odwiedzających bibliotekę młodych czytelników. Na bibliotecznych regałach poszukiwaliśmy lektur traktujących o wspaniałych wartościach takich jak: tolerancja, samoakceptacja, szczęście, wiara w siebie. W każdej książce umieściliśmy zakładkę informującą, jaka moc drzemie w lekturze.

Po części warsztatowej przyszedł czas na projekcję filmu. W tym roku był to kryminał familijny „Człowiek w czerni”, będący ekranizacją popularnej serii książek dla dzieci „Biuro Detektywistyczne nr 2”. Tak jak w roku ubiegłym, dzieci, które nie wzięły

udziału w projekcji w bibliotece, mogły zobaczyć film on-line. Rozdaliśmy 100 biletów na projekcje domowe. „Nocy” towarzyszyły akcja „Podziel się książkami”, w ramach której zbieramy nowości wydawnicze do naszej Plenerowej Biblioteczki Ogródkowej. Potrwa do końca października.

Tutaj realizowany jest projekt grantowy
Konwersja cyfrowa domów kultury
dofinansowany z Funduszy Europejskich, którego operatorem jest Narodowe Centrum Kultury

„Szczepimy się z KGW Janowice”

W niedzielę, 19 września, w Janowicach odbył się Rodzinny Piknik Integracyjny „Szczepimy się z KGW Janowice”.

Uczestników przywitała radna Rady Gminy Samborzec Irena Guźla wraz z Kołem Gospoń Wiejskich Janowice oraz zastępca wójta gminy Samborzec Ewa Drzazga.

W godzinach 14-19 aktywnie działał mobilny punkt szczepień przeciw COVID-19, który cieszył się dużą zainteresowaniem wśród uczestników pikniku. Szczepienia promowano również poprzez dystrybucję gadżetów.

Podczas festynu odbyły się gry i zabawy dla dzieci oraz pokaz sprzętu strażackiego, który przygotowali strażacy z OSP Janowice, OSP Skotniki i OSP Gorzyczany. Swoją rolę mieli też artyści, którzy wzbogacili program imprezy swoimi występami. Zaprezentował się Zespół Gorzyczany z Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu.

Podczas pikniku przeprowadzono zbiórkę do puszek na rzecz Bartusia Przychodzkiego, który choruje na SMA.

Organizatorami wydarzenia byli: KGW Janowice, Sołectwo Janowice, OSP Janowice oraz Nieformalna Grupa Senior w Janowicach, we współpracy z gminą Samborzec oraz GOK w Samborcu.

KGW „Szewcanki” nabiera rozpędu

Inauguracja świetlicy wiejskiej w Szewcach, w dniu 5 września, zbiegła się w czasie z oficjalną prezentacją powstającego Koła Gospoń Wiejskich „Szewcanki”.

Fetę swoją obecnością uświetnił wójt gminy Samborzec Witold Surowiec oraz przewodniczący Rady Gminy Samborzec Mieczysław Piątek, a także proboszcz parafii pod wezwaniem św. Jana Chrzciciela w Skotnikach ks. Wojciech Pietraszek. Nowe koło zaprezentowało całą gamę wybornych ciast, przygotowało również kultowe dla kół gospoń wiejskich pierogi i barszcz czerwony z dodatkami. Jednak absolutnym kulinarium hitem imprezy okazał się doskonały kociołek, który wszedł do stałego repertuaru dań „Szewcanki”.

Sołtys Szew Remigiusz Łukawski mówił podczas inauguracji: – *Jest nadzieja, że dzięki tym kreatywnym paniom miejsce to doczeka się jeszcze wielu ciekawych wydarzeń kulturalnych i rozrywkowych.*

Zaledwie trzy tygodnie później, 25 września, koło już z własnym logo na koszulkach autorstwa

„Szewcanki” Marty Niezgody, poprowadziło swój pierwszy samodzielnie zorganizowany festyn w ramach projektu #SzczepimySię z KGW. Tym razem członkinie koła przygotowały „drożdżową ucztę”, czyli słodkie i wytrawne różności z ciasta drożdżowego. Prezes OSP Skotniki, druh Janusz Piotrowski, pokazał dzieciom, co kryje się w wore strażackim. Animację dla dzieci poprowadziła grupa NOTO. Szczepieniu towarzyszyła loteria fantowa z atrakcyjnymi nagrodami.

– *To naturalne, że zapragnęliśmy przyłączyć się do ogólnokrajowej akcji szczepień, bowiem u zarania powstania koła jest właśnie pandemia. To ona sprawiła, że uświadomiliśmy sobie wartość kontaktów międzyludzkich – podsumowała przewodnicząca KGW „Szewcanki” Katarzyna Siudak.*

XIX edycja konkursu „Nasze sandomierskie – kulinaria regionalne” odbyła się pod hasłem „Tradycyjne potrawy z kaszy”. Wydarzenie wpisowało się w tegoroczne obchody Europejskich Dni Dziedzictwa i miało miejsce 19 września w Zamku Królewskim w Sandomierzu.

Wyróżnienie za najciekawsze stoisko

Do rywalizacji o Srebrną Chochlę stanęło sześć reprezentacji miast i gmin: Dwikozy, Koprzywnica, Sandomierz, Samborzec, Wilczyce i Zawichost. Zaprezentowane zostały dania konkursowe na bazie kaszy, skosztować można było także wielu innych przysmaków z kaszą w roli głównej. Gminę Samborzec reprezentowało Koło Gospoń Wiejskich w Milczanach, które przygotowało przepyszny pęczak z grochem, okraszony sosem cebulowym. Stoisko naszego KGW wręcz ugięło się od różnych kaszowych smakolejków i zachwyciło wszystkich dbałością o szczegóły. Jury doceniło to i przyznało naszej reprezentacji wyróżnienie za najciekawszą prezentację stoiska. Zwycięskie pierogi z kaszą gryczaną przygotowało natomiast KGW z Czyżowa Szlacheckiego z gminy Zawichost.

Pobiegli po... sandały

Po raz trzeci, tradycyjnie w pierwszą niedzielę października, odbył się Jarski Bieg NA ZDROWIE!... o sandały bł. Wincentego Kadłubka.

Impreza, zorganizowana przez Fundację Świętokrzyski Ogród Inspiracji, w partnerstwie z różnymi instytucjami lokalnymi, łączy aktywność fizyczną ze zdrowym odżywianiem, sztuką i historią. Trasa biegu prowadziła z Sandomierza do Andruszkowic.

W tym roku ceramiczne sandały, wyrzeźbione przez Annę Przybysz, trafiły do: Agnieszki Kwasek i Tomasza Sobonia. Były też nagrody dla pozostałych biegaczy, którzy stanęli na podium oraz nagrody specjalne, poza tym jarski piknik i wiele innych atrakcji.

Dzieje gminy
rymem pisane

WIELOGÓRA

Wielogóra leży nad rzeką Owieczką,
dopłyłem Gorzyczanki,
Z sąsiednimi wsiami współpracuje
środkowicko,
Już w XV wieku były o tej wsi
w kronikach wzmianki,
Dziś wraz ze Śmiechowicami i Żukowem
„Trójmiastem” zwana żargonowo.

W XV wieku do rodu Oleśnickich herbu
Dębno należała,
W 1508 r. część Wielogóry, zwana
Dębiany, była w rękach Szenikowskiego,
W XVI wieku pod kierownictwem
Węchołowskich się rozwijała,
Był tam wówczas folwark, zagroda
i 7 mieszkańców trybu osadniczego.

Pod koniec wieku XVIII Wielogóra
należała do dziedzica Barcikowskiego,
Potem przeszła w posiadanie rodu
Narcinkowskich,
Bardzo często wieś zmieniała właściciela
swojego,
Na skutek sprzedaży, otrzymania
spadków, życiowych działań swoistych.

Właściciel Wierzbicki sprzedał dobra
Janowi Schewerynowi,
Ten z kolei odsprzedał je Wojciechowi
Wiśniewskiemu,
Wiśniewski nie mając dzieci w testamentie
właścicielem rodziny ustanowił,
Dzieci i wnuki jego siostr otrzymały
prawnie to, co się należało każdemu.

W ten sposób majątek przynależał do
Ziołów, Pawickich, Czapieżyńskich.
W 1827 r. Wielogóra posiadała 18
domów, z 89 mieszkańcami.
W 1874 r. Szymon Pawicki odkupił
majątek od krewnych,
A potem Felicja Zaremba, z domu
Pawicka zarządzała dobrami.

Felicję i Zygmunta Zarembów wielka
tragedia spotkała,
Na tyfus zmarł 26-letni lekarz Marian,
ich syn ukończył,
Rodzina w samborzeckim kościele
pamiątkową tablicę zmarłemu ufundowała,
Zaraził się on ratując matkę i siostrę, gdy
obie chorowały.

W 1896 r. od rodziny Zarembów ziemię
zakupił Jan Szelągowski,
Po 16 latach wpadając w kłopoty finansowe
rozprzedał je pomiędzy 35 gospodarzy,
W tym gronie kupujących byli też Żydzki,
będący mieszkańcami wioski
I tak to Wielogóra miała licznych ziem
włodarzy.

W tym okresie karczma we wsi
funkcjonowała,
Dwa młyny – wietrzny i wodny –
gospodarzom służyły,
Powoli Wielogóra się rozbudowywała,
W dwóch kuźniach konie podkuwane były.

Ewa Juda

Cały tekst dostępny jest na facebookowym profilu autorki.
Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 100 listopad 2021

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Miliony na inwestycje

W ramach pierwszego naboru wniosków o dofinansowanie z Rządowego Funduszu Polski Ład: Programu Inwestycji Strategicznych gmina otrzymała 8 mln zł na realizację inwestycji pn. „Modernizacja i rozbudowa systemu wodno-kanalizacyjnego na terenie gminy Samborzec”.

Przewidywana wartość inwestycji: 10,3 mln zł. Wkład własny gminy: 300 tys. zł. Pozostałe środki w wysokości 2 mln zł gmina pozyskała z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020.

Projekt zakłada realizację długo wyciekwanego przez mieszkańców II etapu rozbudowy sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowościach Złota i Andruszkowice (lewa strona drogi krajowej nr 79), modernizację sieci wodociągowej oraz modernizację oczyszczalni ścieków w miejscowości Samborzec.

Dodatkowe 3 mln 925 tys. 684 zł na inwestycje wodno-kanalizacyjne gmina otrzymała z budżetu państwa. Bez żadnych wniosków i formalności – pieniądze trafią do nas jeszcze w tym roku. Możemy je wydać w latach 2021-2024, zgodnie z potrzebami. Inwestycje wodno-kanalizacyjne to poprawa komfortu życia mieszkańców. Zwiększamy w ten sposób dostęp do bieżącej wody i dbamy o środowisko. Rząd przeznacza na ten cel w sumie 4 mld zł. Wsparcie otrzyma aż 1714 gmin w całej Polsce!

Kolejne wsparcie dla samorządu gminy Samborzec trafi z Programu „Cyfrowa gmi-

na”, na cyfryzację oraz zwiększenie cyberbezpieczeństwa. Samorządy mogą otrzymać dofinansowanie na zakup sprzętu IT, licencji niezbędnych do realizacji e-usług, pracy i edukacji zdalnej, a także poprawę cyberbezpieczeństwa samorządowych systemów informatycznych. Nowoczesne rozwiązania sprawiają, że obsługa klienta czy obsługa

obywatela jest po prostu szybsza i łatwiejsza. Program finansowany jest z funduszy europejskich, w ramach programu React-EU. Pieniądze mogą być przeznaczone na zrefinansowanie wydatków, które zostały już poniesione od początku pandemii. Środki na cyfryzację gmin zostały podzielone według dwóch kryteriów: liczby mieszkańców

oraz wysokości dochodów samorządu. Samorządy otrzymują dotacje w wysokości od 100 tys. do 2 mln zł i nie muszą posiadać wkładu własnego.

CYFROWA GMINA

Gmina Samborzec otrzymała 251 280 zł

Cyfryzacja oraz zwiększenie cyberbezpieczeństwa.

Rządowy Fundusz Polski Ład Program Inwestycji Strategicznych

Gmina Samborzec otrzymała 8 000 000 zł

Modernizacja i rozbudowa systemu wodno-kanalizacyjnego na terenie Gminy Samborzec.

3 925 684 zł dla Gminy Samborzec

na inwestycje wodno-kanalizacyjne

Z misją w słonecznej Andaluzji

Publiczna Szkoła Podstawowa im. Armii Krajowej w Zawierzbju w 2020 roku otrzymała dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach działań POWER – grant w wysokości 121 972 zł na realizację przedsięwzięcia Ponadnarodowa Mobilność Uczniów projektu „Kompetencje bez granic”.

– Była to druga już inicjatywa w historii naszej szkoły na skalę ponadnarodową. Chcemy aby nasi uczniowie wszechstronnie rozwijali swoje kompetencje społeczne i językowe, dlatego planujemy kolejne działania z udziałem partnerów zagranicznych, a marzeniem moim jest, aby jak najwięcej dzieci i młodzieży z tych projektów skorzystało – mówi Jan Wiatr, dyrektor szkoły.

W przedsięwzięciu wzięło udział 20 uczniów. Byli to uczniowie klas VI, VII i VIII. Podczas pobytu uczniom towarzyszyło 4 opiekunów ze szkoły. Przez tydzień uczestniczyli oni w warsztatach oraz zajęciach lekcyjnych w hiszpańskiej szkole w Granadzie.

Wyjazd został poprzedzony intensywnymi przygotowaniem. Koncentrowały się one głównie wokół szlifowania języka angielskiego. Uczestnicy zostali przygotowani również na spotkanie z odrębną kulturą i obyczajami oraz innym systemem edukacji.

Głównym celem wyjazdu było zdobycie w warunkach międzynarodowych wiedzy w zakresie promocji zdrowia w kontekście odżywiania, aktywności fizycznej, ryzyka uzależnienia od internetu, a także integracja społeczna uczniów zdrowych z uczniami z zaburzeniami rozwoju. Poprzez uczestnictwo w projekcie młodzież rozwinęła swoje umiejętności społeczne, takie

jak: kreatywność i przedsiębiorczość, logiczne myślenie, odporność na stres, współpraca w zespole. Wyjazdowi przyświecała misja budowy

– Najbardziej podobała mi się kultura Hiszpanii, wiele miejsc i zabytków. Cieszę się, że mogłam je poznać z przyjaciółmi ze szko-

i odbudowy tych wartości po trudnym czasie pandemii i zdalnego nauczania.

– Dzięki udziałowi w projekcie mogłam po raz pierwszy polecieć samolotem i rozwinąć swoje umiejętności językowe – mówi Dominik Podolecki, uczeń klasy VIII.

ły – dodaje Maja Niezgoda, uczennica klasy VII.

– To niezwykle przeżycie. Poznałam wielu ciekawych ludzi, jak również nauczyłam się samodzielności w wielu sytuacjach – przyznaje Zuzanna Magda z klasy VI.

Z radością informujemy, że Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu znalazł się w gronie 30 podmiotów z całego kraju, które otrzymały dofinansowanie w XIV edycji programu „Na dobry początek!” Fundacji BGK im. J. K. Steczkowskiego.

Przepis na sukces

Grant w wysokości 15 000 zł zostanie przeznaczony na realizację projektu „Przepis na sukces! Rozwijamy siedem filarów sukcesu”.

Celem zadania jest wyrównanie szans edukacyjnych dzieci poprzez wykorzystanie nowoczesnych metod pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym oraz dostęp do nowoczesnych form edukacji. Ponadto wspieranie dzieci poprzez realizację zajęć i warsztatów o charakterze dydaktyczno-wychowawczym.

Działania projektowe potrwać od stycznia do czerwca 2022 r.

11 listopada w naszej gminie

Zgodnie z kilkunastoletnią już tradycją z okazji 11 listopada młodzież zaprezentowała program artystyczny w kościele parafialnym w Samborcu, po mszy świętej za ojczyznę.

Zgromadzeni w świątyni przeszli na plac szkolny pod pomnik poległych w walkach o wolność, gdzie uczniowie poprowadzili drugą część uroczystości. Władze gminy Samborzec, ksiądz

proboszcz, przedstawiciele mieszkańców oraz dyrektor ZPPO i samorząd szkolny złożyli kwiaty. Obchody Narodowego Święta Niepodległości zwieńczone zostały odtańczeniem poloneza. Opiekę artystyczną nad akademią sprawowały Marta Majewska i Monika Stepień.

MASZEROWALI DLA NIEPODLEGŁEJ

Mieszkańcy gminy Samborzec uczyli święto niepodległości, biorąc udział w Rajdzie Nordic Walking, zorganizowanym przez wójta gminy oraz Gminny Ośrodek Kultury.

Rajd rozpoczął się wspólnym odśpiewaniem hymnu na placu sportowo-rekreacyjnym w Samborcu. Zaraz po nim w patriotyczny nastrój wprowadził uczestników występ zespołu Gorzyczany oraz wspólne śpiewanie. Po oficjalnej części nastąpiła wspólna rozgrzewka oraz start rajdu. 5-kilometrowa trasa wiodła przez teren Nordic Walking Park Samborzec. Na mecie czekał na uczestników pamiątkowy medal, dyplom, loteria fantowa oraz gorący posiłek.

35 osób wzięło udział w niedzielnej marszu nordic walking w Chobrzanych, upamiętniającym 103. rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości. Marsz rozpoczęto również wspólnym odśpiewaniem

hymnu państwowego. Następnie, po rozgrzewce, piechurzy wyszli na trasę. Trasa marszu liczyła siedem kilometrów i prowadziła przez Chobrzany, Janowice, Faliszowice. Za kije złapało 35 uczestników. Nad przebiegiem marszu czuwał niezawodny instruktor Piotr Statuch wraz z Małgorzatą Mańką. O bezpieczeństwo zadbali strażacy.

Marsz zorganizowali radna Bożena Grzyb, sołtys Grażyna Krasowska-Sado wraz sołectwem, Koło Gospodyń Wiejskich i Ochotnicza Straż Pożarna.

Po marszu odbyło się spotkanie, podczas którego wręczono symboliczne dyplomy za udział i zaproszono na poczęstunek przygotowany przez panie z koła gospodyń wiejskich. Śpiewano też pieśni patriotyczne przy akompaniamentem akordeonu.

Spotkanie było okazją do zapełnienia puszki dla chorej na rdzeniowy zanik mięśni malutkiej Igi z Opatowa.

WARSZTATY Z BOHATERKAMI

10 listopada w Szkole Podstawowej w Śmiechowicach bibliotekarze z Gminnej Biblioteki Publicznej w Samborcu przeprowadzili warsztaty z okazji Narodowego Święta Niepodległości pt. „11 superbohatek na 11 listopada”.

Warsztaty zostały stworzone przez fundację Kosmos, we współpracy z BNP Paribas oraz Misją Edukacja. Miały na celu przybliżenie dzieciom i młodzieży biografii 11 wybitnych, odważnych i silnych Polek. Dzięki udziałowi w warsztatach uczniowie dowiedzieli się jak żyły i czego dokonały: Barbara Apolonia Chałupiec, Krystyna Skarbak, Wisława Szymborska, Maria Konopnicka,

Wanda Rutkiewicz, Stephanie Kwolek, Maria Kuniec, Zofia Stryjeńska, Simona Kossak, Jadwiga Andegaweńska, Izabela Czartoryska. Zobaczyli, jakie wyjątkowe moce i talenty zdecydowały o ich wielkości albo sukcesie. Ponadto wzięli udział w wyborach szkolnej superbohaterki, które były świetną okazją do przedstawiania swoich racji, dyskusowania i szukania konsensusu.

Uczniowie rozwiązywali niepodległościową krzyżówkę QR oraz grali w gry planszowe. Podczas spotkania zapoznali się również z lekturami ze zbiorów biblioteki, nawiązującymi do święta niepodległości. Nie mogło zabraknąć tradycyjnych kokard narodowych, nasi bibliotekarze od lat przygotowują je wraz z uczniami szkół podstawowych z terenu naszej gminy.

Dzieje gminy rymem pisane

ZAJEJZIORZE

Nazwa wsi mówi, że jest to miejscowość położona za jeziorem. Dawniej to jezioro przed wsią leżące Pleszcza było nazwane, Obecnie jako Jezioro Bogoryjskie wabi swym wśród błotnistych terenów zalewowych walorem, usytuowane.

Przez wieś niewielka rzeczka Samborka przepływa, Teren wsi jeszcze w starym Wisły korycie umieszcwiony, A że Wisła często ten obszar zalewa, To i stopniowo coraz to nowe melioracyjne następowały zmiany.

W XV wieku wieś własnością Trethki, herbu Gryf była, Z folwarkiem rycerskim i kmieciami zamieszkałymi, Przyległe jezioro kolegiata sandomierska, jako właściciel użytkowała, Mieszkańcy byli parafii Samborzec wiernymi.

W XVI wieku Zajezierze przeszło w ręce rodu Skotnickich, W XVII wieku Krzysztof Skotnicki jako dziedzic gospodarował. Był to okres Wisły wylewów licznych, Pod wpływem których miejscowy lud z biedą się zmagal.

W 1789 r. wieś należała do Józefa Konopki, syna skarbnika łomżyńskiego. Józef Konopka był łowczym dziedzicznym, Należała do niego część Bogorii i Modlica, z terenu podkrakowskiego A historia jego rodu, opisana w pamiętnikach przekazem historycznym.

Na początku wieku XIX rodzina Popielów została wsi właścicielami, Przekazując ziemie z ojca na syna. Wieś się wówczas składała z części folwarcznej z 668 morgami, A 213 mórg stanowiła włościańska ziemia.

Folwark należał do rodziny Popielów, którzy dworek też posiadali. Pod koniec XIX wieku Wiktoria Popielowa we dworze zamieszkiwała Z domu hrabianka Łubieńska, wdowa po Hipolicie wśród smutków i żali, W 1905 r., 3 lata po jej śmierci część dóbr Wincentemu Rogowi sprzedana została.

W Róg po powrocie z USAL zarobek na kupno ziemi i dworu przeznaczył I w jednej części budynku dworskiego mieszkał wraz z rodziną, W drugiej części proces nauczania się upowszechniał, Była tam Szkoła Podstawowa, wraz z wykładaną religią.

Ta trzyklasowa szkoła funkcjonowała do końca II wojny światowej, Po wyzwoleniu utworzono szkołę czteroklasową, która do 1970 r. działalność miała, A po likwidowaniu szkoły takowej, Uczniów i pedagogów przeniesiono do szkoły, która w Samborcu się znajdowała.

W latach 70 XX wieku działało w Zajezierzu Koło Gospodyń Wiejskich Rolnicy zrzeszeni byli w Kółku Rolniczym, Dokonało się mnóstwo społecznych zmian

wszelkich, Powoli wioska stawała się regionem warzywno-ogrodniczym. Ewa Juda

Cały tekst dostępny jest na facebookowym profilu autorki. Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

Nowe książki dla biblioteki

Zbiory Gminnej Biblioteki Publicznej w Samborcu dzięki udziałowi placówki w Narodowym Programie Rozwoju Czytelnictwa wzbogaciły się o 368 pozycji książkowych.

Biblioteka w Samborcu jest beneficjentem Programu Wieloletniego Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021-2025, w ramach którego zdefiniowany jest priorytet 1 „Poprawa oferty bibliotek publicznych”, Kierunek Interwencji 1.1 „Zakup i zdalny dostęp do nowości wydawniczych”, który realizuje Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego za pośrednictwem Biblioteki Narodowej.

W 2021 roku na realizację zadania „Dofinansowania dla bibliotek publicz-

nych na zakup nowości wydawniczych oraz usługi zdalnego dostępu do książek w formatach e-booków i/lub audiobooków i/lub synchrobooków – priorytet 1, Kierunek Interwencji 1.1 w ramach NPRCz 2.0” biblioteka uzyskała środki

Dofinansowane ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach realizacji Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021-2025

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 101 grudzień 2021

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Inwestycyjny koniec roku

W ostatnich miesiącach roku nie zwoliliśmy inwestycyjnego tempa. Wyremontowaliśmy kolejne drogi, dokonaliśmy termomodernizacji budynku strażnicy OSP, powstały też nowe altany.

W listopadzie dobiegła końca realizacja dwóch inwestycji drogowych pod nazwą: przebudowa drogi gminnej nr 373038 T Zajezierze – Ostrołęka od km 0+000 do km 2+312 oraz przebudowa drogi gminnej nr 373006 T Postronna – Ryłowice na odcinku od km 0+000 do km 0+710 o długości przebudowanych odcinków 3,02 km. Wartość obu zadań wyniosła: 1 621 699,56 zł.

Zadanie zostało zrealizowane z dofinansowaniem pochodzącym ze środków Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg. Gminie Samborzec przyznane zostało dofinansowanie w wysokości 70 proc. kosztów kwalifikowanych i wynosi 1 125 890 zł.

Gmina Samborzec zrealizowała inwestycję pod nazwą „Termomodernizacja budynku strażnicy OSP w miejscowości Janowice”. Zakres prac obejmował docieplenie ścian zewnętrznych budynku płytami styropianowymi z wykończeniem tynkiem strukturalnym na łącznej po-

wierzchni 316 mkw. oraz docieplenie ścian fundamentowych z wykończeniem tynkiem mozaikowym na łącznej powierzchni 34,5 mkw.

Łączna wartość inwestycji wyniosła 97 000 zł.

Zadanie w całości zrealizowano ze środków własnych gminy Samborzec.

W miejscowościach Janowice i Samborzec powstały dwie altany plenerowe. Wartość inwestycji to łącznie 20 000. Środki na realizację zadań pochodziły z budżetu gminy Samborzec – funduszy sołeckich miejscowości.

25 listopada w Sandomierzu odbyła się uroczystość z okazji Dni Honorowego Krwiodawstwa. Była ona okazją do odznaczenia i uhonorowania najaktywniejszych krwiodawców oraz podziękowania osobom promującym ideę bezinteresownego oddawania krwi.

Oddając krew – ratujesz życie

W uroczystości brał udział opiekun Szkolnego Klubu Honorowych Dawców Krwi „Szkarklatne Tarniny” działającego przy Zespole Placówek Oświatowych w Chobrzanach – Tomasz Styczeń. Klub powstał we wrześniu 2020 roku i jest jednym z najmniejszych szkolnych klubów krwiodawców w powiecie sandomierskim. Pomimo tego członkowie i sympatycy klubu w okresie od 1 września 2020 r. do 30 października 2021 roku oddali honorowo 6300 mililitrów krwi (6,3 litra).

Opiekun klubu, Tomasz Styczeń, otrzymał odznakę Zasłużonego Honorowego Dawcy krwi I stopnia za oddanie 18 litrów krwi.

Zachęcamy wszystkich mieszkańców Chobrzan i całej gminy do honorowego oddawania krwi, a jeśli ktoś zdecyduje się na taki krok, to w imieniu SDHDK „Szkarklatne Tarniny” prosimy o oddawaniu krwi na poczet naszego klubu: numer 240 w bazie klubów Honorowych Dawców Krwi Polskiego Czerwonego Krzyża Okręgu Świętokrzyskiego.

Grant na II edycję projektu GOK

Projekt Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu znalazł się w gronie trzydziestu zwycięskich wniosków w IV edycji Programu „Generacja 6.0” Fundacji BGK im. J. K. Steczkowskiego!

Grant w wysokości 15 000 zł zostanie przeznaczony na realizację projektu „Życie zaczyna się z 6.0 cz. II”. Do udziału w projekcie zaprosimy seniorów, którzy wezmą udział w cyklu spotkań i warsztatów w trzech blokach:

- technologiczno-edukacyjny: warsztaty obsługi tabletów, korzystanie

- z internetu i aplikacji w kontekście potrzeb i zainteresowań osób 60+,
- rekreacyjny: cykl zajęć „Pilates dla Seniorów”, zajęcia taneczne z instruktorem, zajęcia z muzykoterapii, wyjazd rekreacyjny do Zwierzynia i Zamościa,
- kulturalny: cykl „Spotkania z książką”, wyjazd do kina, „Są-

siedzka potańcówka” na zakończenie projektu.

Działania będą realizowane od stycznia do czerwca 2022 roku. Projekt w całości finansowany jest przez Fundację BGK.

Życzenia od radnych

Tradycją w naszej gminie jest coroczne ubieranie choinki bożonarodzeniowej w sali konferencyjnej Urzędu Gminy w Samborcu przez radnych Rady Gminy i panią wicewójt Ewę Drzazgę.

Drzewko udekorowane jest ozdobami świątecznymi wykonanymi własnoręcznie. W tym roku oprócz ozdób wykonanych metodą decoupage pojawiły się też: aniołek z gwiazdeczkami, dzwoneczki, kolorowe jabłuszka wykonane sztyldkiem przez wiceprzewodniczącą rady – Elżbietę Beblo i przewodniczącą Komisji Oświaty, Kultury i Sportu – Barbarę Bonę. Szczyt choinki ozdobił szpic umocowany przez wójta gminy Witolda Surowca. Choinkę rozświetliły białe-czerwone światełka. Wszystko to sprawiło, że świąteczny nastrój zawiał do naszej gminy.

**Rada Gminy Samborzec
SKŁADA MIESZKAŃCOM
życzenia zdrowych i spokojnych
świąt Bożego Narodzenia.**

Mikołajkowy marsz

Ponad 40 osób, w tym dzieci w wieku szkolnym, z uśmiechem na twarzach i czerwonych czapeczkach na głowach w piątkowy wieczór uczestniczyło w Mikołajkowym Marszu Nordic Walking w Chobranach.

Trasa marszu wynosząca siedem kilometrów zakończyła się oczywiście wizytą mikołaja, który przybył z prezentami do remizy Ochotniczej Straży Pożarnej w Chobranach. Każdy z uczestników marszu dostał pamiątkowy dyplom, przygotowany na tę okoliczność.

Organizatorami wydarzenia byli: radna Chobran Bożena Grzyb, sołtys Grażyna Krasowska-Sado, Koło Gospodyń Wiejskich z Chobran i OSP Chobran. Wydarzenie swoją obecnością uświetniły Ewa Drzazga – wicewójt gminy Samborzec oraz Anna Wiatr – pracownik Gminnej Biblioteki Publicznej.

Ciekawostki z Samborca

Szanowni i drodzy czytelnicy, to już 101. wydanie czasopisma „Samborzec na linii czasu”. Ufam, że opisane przeze mnie wydarzenia i historie ludzi dotyczące naszej małej ojczyzny, jaką jest ziemia samborzecka, staną się zasobem wiedzy o tej ziemi. W niniejszym artykule skupię swą uwagę na kilku wydarzeniach, jakie miały miejsce w dalszej lub bliższej przeszłości w Samborcu i okolicy.

Otóż, czytając i analizując dotychczas znane i dostępne historyczne dokumenty, można dostrzec, iż nie wskazują one na dokładny rok budowy kościoła w Samborcu. Piszę się w nich ogólnie, że była to połowa XIII wieku. Natrafiłem jednak na dokładną datę budowy kościoła w Samborcu. Informacja ta pochodzi z Biblioteki Jagiellońskiej i przytoczę ją w oryginale.

„Samborzec, Paweł Samborzecki, hrabia (komes, przypomnienie autora) wymurował w Samborcu kościół św. Trójcy r. 1262. Tenże w województwie sandomierskim. OO cystersom nadał (zapisał – przyp. autora) wsię: Sulejów, Bystrzyca, Wnętovice, Dokařów, Siedlce, Nieczeca, i Samborzec r. 1189. Tenże klasztorowi pokrzywnickiemu. W Peplinie także założył klasztor.” D.II.332-B.S. Wiemy zatem, że kościół pw. Trójcy Przenajświętszej w Samborcu wybudowany został w 1262 roku i przez kogo. Jest najstarszym z trzech kościołów na terenie gminy Samborzec. Jak można wnioskować z powyższego opisu, Paweł Samborzecki był bardzo zamożnym i ma-

jętnym komesem. Od 1578 roku wieś Samborzec była już królewską.

Inna ciekawostka to nadanie własności wsi Samborzec, która pochodzi z dnia 29 stycznia 1836 roku i brzmi następująco: „Najjaśniejszy CESARZ i KRÓL, oceniając ze szczególnym zadowoleniem zasługi osób niżej wymienionych, w dniu 4/16 października r.b. (1835 r., przypomnienie autora) przepisów o urządzeniu dóbr, które z mocy donacji przechodzą na własność prywatną, niemniej tabeli regulującej dochód dzierżawy z dóbr tego rodzaju do wysokości normalnej, nadać raczył najmiłośniej wieczniemi czasami, na dziedzictwo z takimi prawami i użytkami z jakimi skarb posiada: a. Zostającemu przy Głównokomenderującym czynną armją, Jenerał Prianisznikow, dobra Stodoły i Samborzec z należącymi do nich użytkami i przynależnościami do wysokości czystego dochodu zlp. 10000.

b. Dowódcy I Brygady: 8 ej dywizji piechoty Jenerałowi Kocebu, dobra Złota, Łukawa i Kunice położone w Woj. San-

domierskim z należącymi do nich folwarkami, wsiami i innymi użytkami i przynależnościami: wysokości czystego dochodu zlp. 10000.”

I trzecia ciekawostka. Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego z dnia 17 maja 1927 roku „O państwowych zakładach chowu koni i premiowaniu ogierów” Dz. ust.Nr. 48. poz. 435. w Samborcu powstała Państwowa Stadnina Koni. Samborzeckie ogiery dały początek stadninom w Kurozwękach, Kozienicach i Michałowicach, a także w Janowie Podlaskim. Konie ze stadnin w Samborcu przeznaczone były w głównej mierze dla polskiego wojska. Była to jedna z najbardziej liczących się stadnin w Polsce. Funkcjonowała do 1964 roku. Szanowni czytelnicy, w artykule (w przytoczeniach) zachowałem oryginalną pisownię. Na zakończenie życzę Zdrowych Świąt i Spokojnego Nowego Roku.

Opracował ANDRZEJ CEBULA

Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

Darmowe wyprawki dla przedszkolaków

Zapraszamy przedszkolaków i ich rodziców do wzięcia udziału w kolejnej edycji projektu „Mała Książka Wielki Człowiek”. Mali czytelnicy będą mogli odebrać w naszej bibliotece przygotowane specjalnie dla nich wyprawki czytelnicy.

W skład Wyprawki Czytelniczej wchodzi:

- książka „Pierwsze czytanki dla...” – to starannie dobrany zestaw utworów wybitnych polskich poetów i pisarzy dziecięcych, w którym przeczytamy zarówno pozycje klasyczne, jak i współczesne. W gronie autorów znajdziemy m.in. Joannę Papużyńską, Wandę Chotomską, Czesława Janczarskiego czy Hannę Januszewską. W publikacji obecni są również Lilianna Bardziejewska, Zofia Stanecka, Anna Onichimowska, Małgorzata Strzałkowska, Adam Bahdaj, Michał Rusinek, Agnieszka Frączek, Joanna Kulmowa, Marcin Bryczyński, Jan Twardowski i Grzegorz Kasdepke – twórcy tak różni, jak różne są perspektywy spoglądania na świat,
- broшуra dla rodziców „Książką połączeni, czyli przedszkolak idzie do biblioteki” – praktyczny poradnik o korzyściach wpływających z codziennego czytania dziecku i odwiedzania z nim biblioteki. Dzięki broszurze rodzice dowiedzą się, dlaczego literatura pełni tak ważną rolę w zrównoważonym, zdrowym rozwoju dziecka, znajdują też wiele czytelniczych porad i inspiracji,
- Karta Małego Czytelnika – pięknie zaprojektowana karta biblioteczna do zbierania naklejek za wypożyczone książki,
- czytelnicze gadzety, które umilają codzienną lekturę.

Od 2018 r. projekt jest realizowany przez Instytut Książki w ramach ogólnopolskiej kampanii promującej czytelnictwo „Mała Książka – wielki człowiek” we współpracy z bibliotekami publicznymi. Każde dziecko w wieku przedszkolnym, które odwiedzi naszą bibliotekę, otrzyma w prezencie Wyprawkę Czytelniczą, a w niej: książkę „Pierwsze czytanki dla...” dostosowaną pod względem formy i treści do potrzeb przedszkolaka oraz Kartę Małego Czytelnika. Za każdą wizytę w bibliotece, zakończoną wypożyczeniem, mały czytelnik otrzyma naklejkę, a po zebraniu dziesięciu zostanie uhonorowany imiennym dyplomem potwierdzającym jego czytelnicze zainteresowania. W wyprawce znajdują coś dla siebie także rodzice – przygotowana dla nich broшуra informacyjna przypomni o korzyściach wynikających z czytania dzieciom oraz podpowie, skąd czerpać nowe inspiracje czytelnicze. Dzięki akcji dziecko pozna ważne miejsce na czytelniczej mapie dzieciństwa – bibliotekę i zostanie pełnowartościowym uczestnikiem życia kulturalnego.

Mamy wielką nadzieję, że w tym roku jeszcze więcej przedszkolaków oraz ich rodziców zapala miłośnością do książek i czytania. Już dziś serdecznie zapraszamy do wzięcia udziału w projekcie i odwiedzin w bibliotece.

Dzieje gminy rymem pisane

ZAWIERZBIE

Nazwa wsi pochodzi od jej położenia za wierzbowym lasem, Na Nizinie Skotnickiej, w strefie podmokłej, zalewowej. Las „Zawirbem” zwany tamtym czasem, Wyrosły obok Wisły na łące łęgowej. Część wsi – Doły Michałowskie odrębną wioską niegdyś była, Druga część, Kępa, za wałem jest położona. Decyzją kasztelana krakowskiego sprawiła, Ze wieś sandomierskim „duchakom” została podarowana. Stopniowo z lasu wierzbowego wieś się wyłoniła, W XVIII wieku była własnością biskupów krakowskich, Jednakże ludność bardzo powoli tam zamieszkiwała, Gdyż Wisła zalewując teren dokonywała spustoszeń wielkich. Doły Michałowskie, wcześniej nazwane tylko Doły, W drugiej poł. XIX wieku do carskiego oficera Michałowskiego należały, Dodał on do nazwy wsi przymiotnik od nazwiska powstały I do 1915 r. w dokumentach Doły Michałowskie istniały.

Po przegranej Rosjan z Austro-Węgrami i opuszczeniu Sandomierszczyzny Nazwę wsi na Doły Michałowskie spolszczono, A w 1923 r. już po wyzwoleniu Ojczyzny 200-hektarowy folwark rozparcelowano. 50-hektarową resztę ziemi Jan Dumini-Wąsowicz nabył, Przed II wojną pełnił on funkcję wójta Samborca. Po parcelacji rozwój gospodarstw sadowniczych się rozpoczął, Pionierskie rodziny Kurzańskich stanowiło w regionie początek sadowniczego wzorca. Po odzyskaniu niepodległości Doły Michałowskie do majoratu Złota włączono, Ziemię te jak i reszta Zawierzbia pod patronatem Skarbu Państwa wówczas były, Potem gospodarzom pożyczki na zakup gruntów umożliwiono

I dzięki Bankowi Rolnemu stopniowo ziemię w prywatne ręce przechodziły. W 1920 r. w Zawierzbiu powołano szkołę podstawową utworzoną, Początkowo w prywatnych budynkach mieszkalnych nauka przebiegała. W 1938 r. do budowy budynku szkolnego przystąpiono, Druga wojna światowa w tym przedsięwzięciu przeszkodziła.

Jesienią 1945 r. duży drewniany budynek szkolny do użytku oddano, Do 1989 r. dzieci z Zawierzbia i okolic tam uczęszczały. W 1973 r. nowoczesny budynek Domu Nauczyciela otworzono, A w 1989 r. władze oświatowe i samorządowe nowy piętrowy budynek szkolny przekazały. Placówce szkolnej imię Armii Krajowej nadano, Od 2012 r. prowadzona jest przez Stowarzyszenie Przyjaciół Szkoły „Dobro dzieci” w Zawierzbiu. W 2018 r. w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego szkołę w pełni zmodernizowano,

Prowadzona jest tam edukacja bardzo wysokiego poziomu. Przy szkole jest punkt przedszkolny „Tęczowe Przedszkole”, Wdrażający maluchy w zajęcia artystyczno-językowe, Karate, wyjazdy na basen i inne sportowe swawole Mobilizują, wzmacniają sprawności koordynacyjno-ruchowe. Jest też sala terapeutyczna „Niebieski Zakątek”, Gdzie uczniowie mogą się wyciszyć i zrelaksować, A zajęć terapeutycznych różnorodny wątek Pozwala łatwiej z młodzieżowymi problemami się uporać.

Ewa Juda

Caly tekst dostępny jest na facebookowym profilu autorki. Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

Fragment mapy Pas 2 stup VI Tarnobrzeg,
Atlas Geologiczny Galicji, Biblioteka PAN Muzeum Ziemi w Warszawie, amzp.pl

Fot. Roman Śmiechowski